

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети разширен състав)

от 2 февруари 2022 година*

„Конкуренция — Картели — Пазар на производителите на камиони — Решение за установяване на нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Споразумения и съгласувани практики относно продажните цени на камионите, времеви график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове и прехвърлянето върху клиентите на разходите за тези технологии — Поетапна във времето „хибридна“ процедура — Презумпция за невинност — Принцип на безпристрастност — Харта на основните права — Единно продължено нарушение — Ограничение на конкуренцията с оглед на целта — Географски обхват на нарушението — Глоба — Пропорционалност — Равно третиране — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело T-799/17

Scania AB, установено в Съодертеле (Швеция),

Scania CV AB, установено в Съодертеле,

Scania Deutschland GmbH, установено в Кобленц (Германия),

представявани от D. Arts, F. Miotto, C. Pommiès, K. Schillemans, C. Langenius, L. Ulrichs, P. Hammar skiöld, S. Falkner и N. De Backer, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представявана от M. Farley и L. Wildpanner,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2017) 6467 final на Комисията от 27 септември 2017 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) (дело AT.39824 — Камиони) или при условията на евентуалност за намаляване на размера на глобите, наложени на жалбоподателите с посоченото решение,

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав),

* Език на производството: английски.

състоящ се от: S. Parasavvas, председател, Ал. Корнезов, Е. Buttigieg (докладчик),
К. Kowalik-Bańczyk и G. Hesse, съдии,

секретар: В. Lefebvre, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от
18 юни 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателите, Scania AB, Scania CV AB и Scania Deutschland GmbH (наричано по-нататък „Scania DE“), са три правни субекта на предприятието Scania (наричано по-нататък „Scania“). Scania извършва дейност в областта на производството и продажбата на тежкотоварни камиони (с тегло над 16 тона), предназначени за превоз на дълги разстояния, разпространение, превоз във връзка със строителни дейности и специализирани строителни дейности.
- 2 С Решение C(2017) 6467 final от 27 септември 2017 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) (дело AT.39824 — Камиони) (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Европейската комисия установява, че жалбоподателите са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, като от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. са участвали, посредством правни субекти на предприятията [*поверително*]¹, [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], в тайни споразумения относно цените, относно увеличението на brutните цени в ЕИП за средни и тежкотоварни камиони и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждането на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6 (член 1 от обжалваното решение). Комисията налага глоба в размер от 880 523 000 EUR солидарно на Scania AB и Scania CV AB, като Scania DE е солидарно отговорно за заплащането на сумата от 440 003 282 EUR (член 2 от обжалваното решение).

A. Административното производство, в което е прието обжалваното решение

- 3 На 20 септември 2010 г. [*поверително*] подава заявление за освобождаване от глоби на основание параграф 14 от Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“). На 17 декември 2010 г. Комисията предоставя на [*поверително*] условно освобождаване от глоби.
- 4 Между 18 и 21 януари 2011 г. Комисията извършва проверки по-специално в помещенията на жалбоподателите.

¹ Заличени поверителни данни.

- 5 На 28 януари 2011 г. [*поверително*] подава заявление за освобождаване от глоби на основание параграф 14 от Известието относно сътрудничеството, а при липса на такова — за намаляване на глобата на основание параграф 27 от посоченото известие. Същите постъпки правят [*поверително*] и [*поверително*].
- 6 В хода на разследването Комисията отправя, по-специално до жалбоподателите, няколко искания за предоставяне на информация съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- 7 На 20 ноември 2014 г. Комисията образува производството по член 11, параграф 6 от Регламент № 1/2003 срещу жалбоподателите и правни субекти на предприятията, посочени в точка 2 по-горе, и изготвя изложение на възраженията, което е връчено на всички тези субекти, включително на жалбоподателите.
- 8 След връчването на изложението на възраженията адресатите му получават достъп до преписката на Комисията по разследването.
- 9 В хода на [*поверително*] адресатите на изложението на възраженията се свързват неформално с Комисията и искат от нея да приложи по преписката процедурата за постигане на споразумение, предвидена в член 10а от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242). Комисията решава да започне процедура за постигане на споразумение, след като всеки от адресатите на изложението на възраженията потвърждава волята си да участва в разговори за постигане на споразумение.
- 10 Между [*поверително*] и [*поверително*] са проведени разговори за постигане на споразумение между всеки адресат на изложението на възраженията и Комисията. След тези разговори някои адресати на изложението на възраженията подават до Комисията официални заявления за постигане на споразумение съгласно член 10а, параграф 2 от Регламент № 773/2004 (наричани по-нататък „страните по постигнатото с Комисията споразумение“). Жалбоподателите не представят такова заявление.
- 11 На 19 юли 2016 г. на основание член 7 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 Комисията приема Решение С(2016) 4673 final относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело АТ.39824 — Камioni), чиито адресати са страните по постигнатото с нея споразумение (наричано по-нататък „решението за постигане на споразумение“).
- 12 Тъй като жалбоподателите са решили да не подават официално заявление за постигане на споразумение, Комисията продължава отнасящото се до тях разследване, като следва обичайната процедура (а не тази за постигане на споразумение).
- 13 На 23 септември 2016 г., след като са получили достъп до преписката, жалбоподателите представят писмения си отговор на изложението на възраженията.
- 14 На 18 октомври 2016 г. жалбоподателите участват в изслушване.

- 15 На 7 април 2017 г. в съответствие с точка 111 от нейното Известие относно най-добрите практики за водене на производства, свързани с членове 101 [ДФЕС] и 102 [ДФЕС] (ОВ С 308, 2011 г., стр. 6), Комисията изпраща на Scania AB писмо с изложение на фактите. На 23 юни 2017 г. Комисията изпраща посоченото писмо с изложение на фактите и на Scania CV AB и Scania DE.
- 16 На 12 май 2017 г. Scania AB изпраща на Комисията писменото си становище по приложените към писмото с изложение на фактите доказателства, което отразява и позицията на Scania CV AB и Scania DE.
- 17 На 27 септември 2017 г. Комисията приема обжалваното решение.

Б. Обжалваното решение

1. Структура на пазара на камиони и механизъм за ценообразуване в промишления сектор на камионите

- 18 В началото на обжалваното решение, в съображения 22—50 Комисията представя структурата на пазара на камиони и механизма за ценообразуване в промишления сектор на камионите, включително що се отнася до Scania.

а) Структура на пазара на камиони

- 19 Що се отнася до структурата на пазара на камиони, Комисията отбелязва, че този пазар се характеризира с високо равнище на прозрачност и концентрация, тъй като участниците са имали възможност да се срещат няколко пъти годишно и да обсъждат положението на пазара. Според Комисията благодарение на целия този обмен участниците са могли да получат точна представа за конкурентното положение на всеки един от тях (съображения 22 и 23 от обжалваното решение).
- 20 Комисията отбелязва също, че участниците, включително Scania, имат дъщерни дружества на важни национални пазари, действащи като дистрибутори на техните продукти. Тези национални дистрибутори разполагали със собствена мрежа от упълномощени търговци (съображение 25 от обжалваното решение). Комисията отбелязва, че Scania продава камионите си чрез национални дистрибутори, които са негови дъщерни дружества и които то притежава изцяло, във всички държави от ЕИП, с изключение на *[поверително]*. Националните дистрибутори на Scania продавали камионите, закупени от седалището, на упълномощени търговци, които били или притежавани на 100 % дъщерни дружества, или независими предприятия. Комисията посочва, че в Германия Scania има *[поверително]* упълномощени търговци, които са притежавани на 100 % дъщерни дружества (съображение 26 от обжалваното решение).

б) Механизъм за ценообразуване в промишления сектор на камионите

- 21 Що се отнася до механизма за ценообразуване, Комисията установява, че той включва едни и същи етапи за всички участници и обикновено първият етап от него се изразява в определянето от седалището на първоначален брутен ценови лист. Освен това според Комисията на втория етап се определят трансферни цени за продажбата на камиони на

различните национални пазари между седалището на производителите и националните дистрибутори, които са независими предприятия или са притежавани изцяло от седалището. Също така според Комисията на третия етап се определят цените, които упълномощените търговци заплащат на дистрибуторите, а на четвъртия етап — крайната нетна цена, плащана от потребителите, която се договаря от упълномощените търговци или от самите производители, когато продават пряко на упълномощените търговци или на важни клиенти (съображение 38 от обжалваното решение).

- 22 Комисията констатира, че макар плащаната от потребителите крайна цена да може да варира (например поради прилагането на различни отстъпки на различни равнища в дистрибуторската верига), всички цени, прилагани на всеки етап от дистрибуторската верига, произтичат пряко (в случая на трансферните цени между седалището и дистрибутора) или непряко (в случая на плащаната от упълномощения търговец на дистрибутора цена или на плащаната от крайния клиент цена) от първоначалната брутна цена. Според Комисията се оказва съответно, че определените от седалището първоначални брутни ценови листи представляват обща и основна съставна част на изчисленията на цените, приложими на всеки етап от националните дистрибуторски вериги в цяла Европа (съображение 38 от обжалваното решение). Комисията уточнява, че всички участници, с изключение на [*поверително*], са изготвили между 2000 г. и 2006 г. брутни ценови листи, съставени от хармонизирани брутни цени за цялото ЕИП (съображение 40 от обжалваното решение).

в) Механизъм за ценообразуване в рамките на Scania

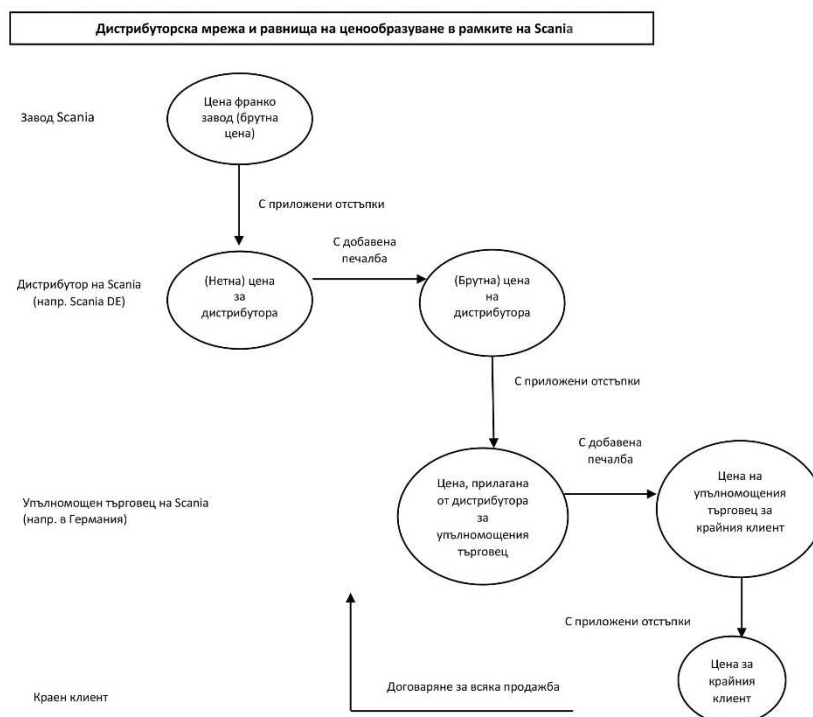
- 23 В съображения 41—50 от обжалваното решение Комисията описва механизма за ценообразуване в рамките на Scania и участниците в това ценообразуване.
- 24 Съгласно това описание седалището на Scania определя листа на брутните цени франко завод (наричан по-нататък „FGPL“) за всички отделни налични части на даден камион (съображение 44 от обжалваното решение). [*поверително*].
- 25 Всеки национален дистрибутор на Scania (например Scania DE) договаря със седалището на Scania „нетна цена за дистрибутора“ (цената, която дистрибуторът плаща на седалището за всяка част) въз основа на FGPL, който е получил. Нетната цена за дистрибутора е посочена в документ, наречен „RPU“, който представя разликата между FGPL и нетната цена за дистрибутора от гледна точка на отстъпките. Предоставените на дистрибутора отстъпки се определят от [*поверително*] в седалището на Scania, но се обсъждат и в рамките на комитета по цените. Окончателното решение относно нетната цена за дистрибутора на Scania се взема [*поверително*] (съображение 45 от обжалваното решение).
- 26 Освен това националният дистрибутор на Scania изпраща на упълномощените търговци на Scania на неговата територия свой собствен лист на брутните цени (състоящи се от нетната цена за дистрибутора с добавен марж на печалбата) за всички отделни налични части от даден камион (съображение 46 от обжалваното решение).
- 27 Упълномощеният търговец на Scania договаря с дистрибутора „нетна цена за упълномощения търговец“, която се основава на брутният ценови лист на дистрибутора с приложено съществено намаление за упълномощения търговец (съображение 47 от обжалваното решение).

28 [поверително].

29 Клиентите, които купуват камионите от упълномощените търговци на Scania, плащат „клиентска цена“. „Клиентската цена“ се състои от нетната цена за упълномощения търговец, към която се добавят маржът на печалбата за упълномощения търговец и евентуалните разходи, произтичащи от индивидуализацията на камиона, и от която се изваждат предлаганите на клиента намаления и промоции (съображение 48 от обжалваното решение). Комисията констатира, че промяната на цената на който и да е етап от дистрибуторската верига ще има ограничено отражение или няма да се отрази на крайната цена, платена от потребителя (съображение 48 от обжалваното решение).

30 Комисията установява, че FGPL се прилага на световно равнище, докато нетната цена за дистрибутора и листът на brutните цени на дистрибутора се прилагат в региона, в който дистрибуторът извършва дейност. Също така договорената от упълномощения търговец цена се прилага в региона, в който той осъществява дейност (съображение 49 от обжалваното решение).

31 В съображение 50 от обжалваното решение се съдържа графика на различните етапи на механизма за ценообразуване в рамките на Scania, както са описани в точки 24—29 по-горе. Тази графика е представена от жалбоподателите в хода на административното производство и изглежда по следния начин:

г) По отражението на увеличенията на цените на европейско равнище върху цените на национално равнище

32 В съображения 51 и 52 от обжалваното решение Комисията разглежда отражението на увеличенията на цените на европейско равнище върху цените на национално равнище. В това отношение Комисията отбелязва, че националните дистрибутори на

производителите, какъвто е Scania DE, не са самостоятелни при определянето на brutните цени и brutните ценови листи и че всички цени, прилагани на всеки етап от дистрибуторската верига до крайния потребител, произтичат от brutните ценови листи на общоевропейско равнище, определени от седалището (съображение 51 от обжалваното решение).

- 33 Според Комисията от това следва, че увеличението на цените в brutния ценови лист на общоевропейско равнище, за което е взето решение от седалището, определя движението на „нетната цена за дистрибутора“, т.е. на цената, която дистрибуторът плаща на седалището за покупката на даден камион. Следователно според Комисията увеличението от страна на седалището на горепосочените brutни цени оказва влияние и върху равнището на brutната цена на дистрибутора, а именно цената, която упълномощеният търговец плаща на дистрибутора, макар цената за крайния потребител да не се променя в същото съотношение или изобщо да не се променя (съображение 52 от обжалваното решение).

2. Тайни контакти между Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение

- 34 В обжалваното решение Комисията приема, че Scania е участвало в тайни срещи и е осъществявало контакти със страните по постигнатото с нея споразумение в рамките на различни форуми и на различни равнища, които са се променили с времето, докато участващите предприятия, целите и съответните продукти са останали едни и същи (съображение 75 от обжалваното решение).
- 35 Комисията установява тайни контакти на три равнища.
- 36 На първо място, Комисията приема, че през първите години от нарушението ръководните служители на участниците в картела са обсъждали намеренията си относно цените, бъдещите увеличения на brutните цени, понякога и развитието на нетните потребителски цени, а в някои случаи са се договаряли за увеличението на brutните си цени. В обжалваното решение Комисията обозначава тези тайни контакти като такива на „равнище на ръководните органи“ (top management). Комисията добавя, че по време на срещите на равнище на ръководните органи участниците в картела са се договорили освен това и за времеви график и прехвърлянето на разходите във връзка с пускането на пазара на модели камиони, съответстващи на стандартите EURO 3—5, и в някои случаи е било договорено съответните технологии да не се въвеждат преди определена дата (съображение 75 от обжалваното решение). Комисията приема, че срещи на равнище на ръководните органи са провеждани между 1997 г. и 2004 г. (съображение 327, буква а) от обжалваното решение).
- 37 На второ място, Комисията приема, че през ограничен период от време и успоредно на срещите на равнище на ръководните органи са провеждани разговори между ръководители на средно равнище от седалището на участниците в картела, по време на които освен техническа информация се обменя и информация относно цените и увеличенията на brutните цени. В обжалваното решение Комисията обозначава тези тайни контакти като такива на „по-ниско равнище в седалището“ (lower Headquarters level) (съображение 75 от обжалваното решение). Комисията приема, че срещи на по-ниско равнище в седалищата са провеждани между 2000 г. и 2008 г. (съображение 327, буква а) от обжалваното решение).

38 На трето място, Комисията приема, че след въвеждането на еврото и въвеждането на брутни ценови листи на европейско равнище от почти всички производители на камиони участниците в картела са продължили системно да координират намеренията си относно бъдещите цени посредством германските си дъщерни дружества. В обжалваното решение Комисията обозначава тези тайни контакти като такива на „германско равнище“ (German level meetings). Комисията уточнява, че както при осъществените през първите години на картела контакти представителите на германските дъщерни дружества са обсъждали бъдещите увеличения на брутните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите във връзка с въвеждането на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 5 и EURO 6. Те са обменяли и друга чувствителна търговска информация (съображение 76 от обжалваното решение). Комисията приема, че срещите на германско равнище са провеждани, считано от 2004 г. (съображение 327, буква а) от обжалваното решение).

3. Прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП

а) Споразумения и съгласувани практики

39 Комисията приема, че писмените доказателства в преписката сочат, че посочените по-горе контакти се отнасят до:

- предвижданите от участниците в картела промени в брутните цени, в брутните ценови листи, във времевия график за тези промени, както и понякога обмен на информация относно предвижданите промени в нетните цени или промени в предоставяните на клиентите отстъпки (съображение 212, буква а) от обжалваното решение),
- датата на въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, както и прехвърлянето на разходите за въвеждането на тези технологии (съображение 212, буква б) от обжалваното решение),
- споделяне на друга чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация, като целевите пазарни дялове, текущите нетни цени и отстъпките, брутните ценови листи (дори преди влизането им в сила), конфигурациите на камионите, поръчките и равнищата на складовите наличности (съображение 212, буква в) от обжалваното решение).

40 Комисията отбелязва, че между участниците е имало многостранни контакти на различни равнища и че понякога между тях е имало контакти и общи срещи на различни равнища. Според Комисията тези контакти са били свързани помежду си поради тяхното съдържание, момента на осъществяването им, явните препратки между тях и поради обмена при даден контакт на получената при друг контакт информация (съображение 213 от обжалваното решение).

41 Комисията приема, че тези дейности представляват форма на координация и сътрудничество, чрез която участниците съзнателно заменят рисковете на конкуренцията с практическо сътрудничество помежду си. Според Комисията разглежданото поведение приема формата на споразумение или съгласувана практика, при което конкурентните предприятия се въздържат да определят самостоятелно търговската политика, която

възнамеряват да възприемат на пазара, а по-скоро съгласуват поведението си в областта на цените чрез преки контакти и поемат ангажимент за координирано забавяне на въвеждането на технологиите (съображение 214 от обжалваното решение). Според Комисията системното участие в тайните контакти е създадо климат на взаимно познаване на ценовата политика на участниците (съображение 215 от обжалваното решение).

- 42 Комисията отбелязва, че Scania редовно е участвало в различните форми на тайни съглашения през целия период на нарушението, и стига до извода, че нарушението, в което е участвало Scania, приема формата на споразумение и/или съгласувана практика по смисъла на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (съображение 229 от обжалваното решение).

б) Ограничаване на конкуренцията

- 43 Комисията отбелязва, че антиконкурентното поведение в случая има за цел ограничаване на конкуренцията (съображение 236 от обжалваното решение).
- 44 Според Комисията основният аспект на всички споразумения и съгласувани практики, който може да се квалифицира като ограничение на конкуренцията, се състои в координиране на цените и на повишенията на brutните цени посредством контакти относно цените, съгласуване на датата и допълнителните разходи във връзка с пускането на пазара на новите камиони, съответстващи на стандартите за емисии на вредни газове, и обмен на чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация (съображение 237 от обжалваното решение).
- 45 Комисията приема, че Scania е участвало в описаните в точка 39 по-горе тайни контакти и че всички споразумения и съгласувани практики, в които е участвало, са имали за цел ограничаване на конкуренцията по смисъла на член 101 ДФЕС (съображения 238 и 239 от обжалваното решение).

в) Единно продължено нарушение

- 46 Комисията приема, че споразуменията и/или съгласуваните практики между Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение съставляват единно продължено нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, както и на член 53 от Споразумението за ЕИП, извършено в периода от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. Нарушението се състои в тайно споразумяване относно цените и увеличението на brutните цени в ЕИП за средните и тежкотоварни камиони, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6 (съображение 315 от обжалваното решение).
- 47 По-конкретно Комисията приема, че посредством антиконкурентните контакти участниците са преследвали общ план с единна антиконкурентна цел и че Scania е знаело или е трябвало да знае за общия обхват и съществените характеристики на мрежата от тайни контакти и е имало намерение да допринесе за картела с действията си (съображение 316 от обжалваното решение).

48 Комисията посочва, че единната антиконкурентна цел е ограничаване на конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. Тази цел била постигната посредством практики, които намалявали равнищата на стратегическа несигурност между участниците, що се отнася до бъдещите цени и повишенията на brutните цени, както и времеви график и прехвърлянето на разходите за пускането на пазара на камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 317 от обжалваното решение).

г) Географски обхват на нарушението

49 Комисията приема, че географският обхват на нарушението включва цялата територия на ЕИП за целия период на нарушението (съображение 386 от обжалваното решение).

4. Адресати

50 На първо място, Комисията адресира обжалваното решение до Scania CV AB и Scania DE, за които счита, че носят пряка отговорност за нарушението за следните периоди:

- що се отнася до Scania CV AB, за периода от 17 януари 1997 г. до 27 февруари 2009 г.,
- що се отнася до Scania DE, за периода от 20 януари 2004 г. до 18 януари 2011 г. (съображение 410 от обжалваното решение).

51 На второ място, Комисията приема също, че в периода от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. Scania AB е притежавало пряко или косвено всички акции на Scania CV AB, което от своя страна е притежавало пряко или косвено всички акции на Scania DE (съображение 411 от обжалваното решение). Поради това Комисията посочва, че адресира обжалваното решение и до следните субекти, които са считани за солидарно отговорни в качеството им на дружества майки:

- Scania AB, отговорно, от една страна, за поведението на Scania CV AB за периода от 17 януари 1997 г. до 27 февруари 2009 г. и от друга страна, за поведението на Scania DE за периода от 20 януари 2004 г. до 18 януари 2011 г.,
- Scania CV AB, отговорно за поведението на Scania DE за периода от 20 януари 2004 г. до 18 януари 2011 г. (съображение 412 от обжалваното решение).

52 Комисията заключава, че адресатите на обжалваното решение са субектите Scania AB, Scania CV AB и Scania DE (съображение 413 от обжалваното решение).

5. Изчисляване на размера на глобата

53 В случая Комисията прилага Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по нататък „Насоките относно метода за определяне на глобите“).

а) Основен размер на глобата

- 54 Що се отнася, на първо място, до стойността на продажбите, тя е изчислена въз основа на продажбите на тежкотоварни камиони, осъществени от жалбоподателите в ЕИП (коригирани, за да се отчете промяната на територията на ЕИП) през 2010 г. — последната пълна година на нарушението (съображения 429—431 от обжалваното решение). Комисията изчислява, че тази стойност съответства на сумата от [*поверително*] EUR.
- 55 Комисията счита, че предвид високата стойност на извършените от жалбоподателите продажби целите за възпиране и пропорционалност, залегнали в член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003, могат да бъдат постигнати, без да се прибегва до общата стойност на продажбите на тежкотоварни камиони, извършени от жалбоподателите през 2010 г. Поради това и в съответствие с параграф 37 от Насоките относно метода за определяне на глобите Комисията решава да вземе предвид само част от общата стойност на продажбите за целите на изчисляване на глобата, а именно сума в размер от [*поверително*] EUR (съображения 432 и 433 от обжалваното решение). Комисията подчертава, че процентът от стойността на продажбите, който е взела предвид по отношение на Scania, е същият като взетия предвид в решението за постигане на споразумение по отношение на страните по това споразумение (последна част от съображение 432 от обжалваното решение).
- 56 Що се отнася, на второ място, до тежестта на нарушението, Комисията приема, че с оглед, първо, на факта, че споразуменията относно координирането на цените по самото си естество са сред най-тежките нарушения на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, второ, на обстоятелството, че картелът обхваща цялото ЕИП, и трето, на големия общ пазарен дял на участващите в картела предприятия (който е над 90 %), използваният в случая коефициент за тежест (а именно възприетият процент от стойността на продажбите) е 17 % (съображения 434—437 от обжалваното решение).
- 57 На трето място, като взема предвид продължителността на участието на Scania в нарушението, Комисията умножава посочения в точка 56 по-горе процент по 14, като това число отговаря на броя години на участието (съображения 438 и 439 от обжалваното решение).
- 58 На четвърто място, в съответствие с параграф 25 от Насоките относно метода за определяне на глобите Комисията увеличава основния размер с допълнителна сума (входна такса), равняваща се на 17 % от взетата предвид стойност на продажбите (съображения 440 и 441 от обжалваното решение).
- 59 Въз основа на тези изчисления Комисията заключава, че основният размер на глобата възлиза на 880 523 000 EUR (съображение 442 от обжалваното решение).

б) Окончателен размер на глобата

- 60 Комисията приема, че в конкретния случай не са налице утежняващи или смекчаващи обстоятелства, които може да доведат до промяна на основния размер на наложената на Scania глоба (съображение 444 от обжалваното решение). Поради това тя заключава, че окончателният размер на глобата възлиза на 880 523 000 EUR и че този размер не надвишава законния максимум от 10 % от оборота на Scania (съображения 445—447 от обжалваното решение).

6. Разпоредителна част на обжалваното решение

61 Разпоредителната част на обжалваното решение гласи следното:

„Член 1

Като са се споразумели относно цените и повишенията на брутните цени в ЕИП за средните и тежкотоварни камиони и за времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждането на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, следните правни субекти на Scania са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 [от Споразумението за] ЕИП през следните периоди:

- а) Scania AB (publ) за периода от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г.,
- б) Scania CV AB (publ) за периода от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г.,
- в) Scania DE за периода от 20 януари 2004 г. до 18 януари 2011 г.

Член 2

За посоченото в член 1 нарушение се налагат следните глоби:

880 523 000 EUR солидарно за Scania AB (publ) и Scania CV AB (publ), от които Scania DE е солидарно отговорно за сумата от 440 003 282 EUR.

[...]“.

II. Производството и исканията на страните

- 62 На 11 декември 2017 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалбата по настоящото дело.
- 63 С писмо от 20 февруари 2019 г. секретариатът на Общия съд уведомява страните за приключването на писмената фаза на производството.
- 64 На 11 март 2019 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд искане за провеждане на съдебно заседание за изслушване на устните състезания. Комисията не изразява становище в определения срок по искането за провеждане на съдебно заседание.
- 65 Поради промяна в съставите на Общия съд, в съответствие с член 27, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд съдията докладчик е включен в десети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 66 По предложение на съдията докладчик Общият съд (десети състав) решава да започне устната фаза на производството.
- 67 По предложение на десети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.

- 68 В контекста на санитарната криза във връзка с COVID-19 съдебното заседание, насрочено за 2 април 2020 г., е отложено.
- 69 Тъй като един от членовете на десети разширен състав е възпрепятстван да заседава, председателят на Общия съд определя заместник-председателя на Общия съд за попълване на десети разширен състав и съответно за изпълнение на функцията на председател на този състав.
- 70 С писмо от 5 юни 2020 г. на основание член 66 от Процедурния правилник жалбоподателите искат някои данни, посочени в доклада от съдебното заседание, да бъдат изключени от общественодостъпната информация. С писмо от същата дата и на същото основание Комисията иска някои данни, посочени по-специално в доклада от съдебното заседание и в решението, с което се слага край на производството, да бъдат изключени от общественодостъпната информация.
- 71 С писмо от 5 юни 2020 г. на основание член 109, параграф 2 от Процедурния правилник Комисията иска съдебното заседание да бъде проведено при закрити врата. Жалбоподателите представят становище по това искане на 9 юни 2020 г.
- 72 На 12 юни 2020 г. Общият съд решава да проведе съдебното заседание при закрити врата.
- 73 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 18 юни 2020 г.
- 74 В съдебното заседание Общият съд уведомява страните, че счита за необходимо за разрешаването на спора да разгледа някои документи, посочени в обжалваното решение.
- 75 След уточнения, направени от Комисията в писмо от 23 юни 2020 г. относно съдържанието и правния режим на документите, визирани в точка 74 по-горе, с определение от 14 юли 2020 г. Общият съд постановява извършване на действие по събиране на доказателства и процесуално-организационно действие, като иска от Комисията да представи посочените документи. Комисията изпълнява искането на Общия съд в указания срок.
- 76 Устната фаза на производството приключва на 26 октомври 2020 г.
- 77 Жалбоподателите молят Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - в противен случай, да отмени частично обжалваното решение и да намали размера на наложената им глоба на основание член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003,
 - във всички случаи да замени със своя преценката на Комисията относно размера на наложената им глоба и да намали глобата в съответствие с член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

78 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

A. По изключването на някои данни от общественодостъпната информация

- 79 В писмото си от 5 юни 2020 г. (вж. т. 70 по-горе) Комисията иска да бъдат изключени от общественодостъпната информация по-специално данните, които страните по постигнатото с нея споразумение са поискали тя да не разкрива в неверителния вариант на обжалваното решение. Комисията уведомява Общия съд, че що се отнася до последните искания, страните по постигнатото с нея споразумение са сезирали служителя по изслушването на основание член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29) и че към тази дата служителят по изслушването все още не се е произнесъл по посочените по-горе искания на страните по постигнатото с Комисията споразумение.
- 80 При прилагането на член 66 от Процедурния правилник Общият съд трябва да съвместява принципа за публичност на съдебните актове с правото на защита на личните данни и правото на защита на професионалната тайна, като взема предвид и правото на обществен достъп до съдебните актове съгласно закрепените в член 15 ДФЕС принципи (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 5 октомври 2020 г., Broughton/Евроюст, T-87/19, непубликувано, EU:T:2020:464, т. 49).
- 81 За да съвмести тези принципи и права, Общият съд решава в случая, в неверителния вариант на настоящото решение, да запази анонимността на физическите лица и да заличи наименованията на юридическите лица, различни от жалбоподателите. Той решава също така да заличи някои данни, свързани по-специално с механизма за ценообразуване в рамките на Scania и с изчисляването на наложената на последното глоба, като заличаването на тези данни не е пречка за разбиране на неверителния вариант на съдебното решение.
- 82 За сметка на това Общият съд решава да не заличава в неверителния вариант на решението си данните, до които се отнасят отправените до Комисията искания на страните по постигнатото с нея споразумение (вж. т. 79 по-горе). Всъщност някои от тези данни могат да бъдат изведени от съдържанието на документите, публикувани на уебсайта на генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията, и следователно са общественодостъпни. Други данни пък са само правни квалификации на поведението на страните по постигнатото с Комисията споразумение и на Scania или дават фактически уточнения относно това поведение. Зачираването на тези данни би възпрепятствало обществеността да разбере решението на Общия съд.
- 83 Изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че служителят по изслушването все още не се е произнесъл по исканията на страните по постигнатото с нея споразумение, не засяга преценката на Общия съд. Всъщност служителят по изслушването извършва преценка с

оглед на изготвянето на неуповителен вариант на обжалваното решение, докато преценката на Общия съд по член 66 от Процедурния правилник се отнася до изготвянето на неуповителен вариант на съдебното решение. Следователно тези две преценки имат различна цел и поради това Общият съд трябва да вземе решение независимо от протичането на производството пред служителя по изслушването.

Б. По същество

- 84 Жалбоподателите излагат девет основания в подкрепа на жалбата си.
- 85 Като първо основание жалбоподателите изтъкват нарушение на правото на защита, на принципа на добра администрация и на презумпцията за невиновност, произтичащо по-специално от приемането на решението за постигане на споразумение преди приемането на обжалваното решение. Като второ основание жалбоподателите изтъкват нарушение на член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003 и по същество упрекуват Комисията, че им е отказала достъп до пълните отговори на изложението на възраженията, дадени от [поверително] и [поверително].
- 86 Третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основание са свързани по-специално с неправилното прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП и се отнасят по същество до извода на Комисията, че в случая е налице единно продължено нарушение и че Scania носи отговорност за него.
- 87 Като осмо основание жалбоподателите изтъкват неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, както и на член 25 от Регламент № 1/2003 и упрекуват Комисията, че им е наложила глоба за нарушение, за което е изтекъл давностният срок, и във всички случаи, че не е взела предвид факта, че нарушението не е продължено.
- 88 Деветото основание е нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равно третиране, що се отнася до размера на глобата. Във връзка с това основание жалбоподателите молят Общия съд при условията на евентуалност да намали размера на глобата на основание член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003.

1. По първото основание: нарушение на правото на защита, на принципа на добра администрация и на презумпцията за невиновност

- 89 По първото основание жалбоподателите изтъкват по същество, че решението за постигане на споразумение и обжалваното решение, приети въз основа на същите възражения, съдържащи се в съответното изложение на Комисията, адресирано както до страните по постигнатото с нея споразумение, така и до жалбоподателите, се отнасят до един и същ предполагаем картел и се основават и двете на едни и същи факти и доказателства.
- 90 Като се основават на това схващане, жалбоподателите поддържат, на първо място, че обжалваното решение е прието в нарушение на правото им на защита, закрепено в член 48, параграф 2 от Хартата и в член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, доколкото в решението за постигане на споразумение Комисията е дала правна квалификация на фактите и е квалифицирала като нарушение деянията, в които Scania е участвало, преди то да е имало възможност да упражни ефективно правото си на защита.

- 91 На второ място, жалбоподателите поддържат, че Комисията не е изпълнила задължението си да извърши надлежна и безпристрастна проверка, произтичащо от принципа на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 1 от Хартата, доколкото, след като е приела решението за постигане на споразумение преди обжалваното решение, тя вече не е можела да бъде безпристрастна и да прецени обективно доказателствата и доводите, представени от Scania в производството, в което е прието обжалваното решение.
- 92 Жалбоподателите добавят, че при това положение дори пълната проверка от Общия съд на доказателствата, на които се основава Комисията и които се съдържат в преписката ѝ, не може да поправи така допуснатото нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата.
- 93 На трето място, жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение е опорочено поради нарушение на презумпцията за невиновност, чието спазване е гарантирано в член 48, параграф 1 от Хартата. По-конкретно те изтъкват, че в решението за постигане на споразумение се определя окончателната позиция на Комисията по отношение на същите деяния като посочените в изложението на възраженията и се стига до извода, че тези деяния, в чието извършване се твърди, че Scania също е участвало, съставляват нарушение. Посоченото изявление било нещо повече от това само да се спомене за евентуална отговорност на Scania и следователно съставлявало нарушение на правото на Scania да се ползва от презумпция за невиновност до доказване на противното от страна на Комисията.
- 94 Според жалбоподателите да се приеме, че нарушението на презумпцията за невиновност е без значение, стига да не води до това Комисията да приеме „лошо“ решение, тоест решение, в което констатацията за наличие на нарушението не е надлежно подкрепена с доказателства, на практика означава тази презумпция да бъде лишена от своето съдържание или цел, тъй като, ако жалбоподателят може да докаже, че решението е неправилно, няма да е необходимо да се позовава на каквото и да е нарушение на справедливостта на производството.
- 95 Жалбоподателите заключават, че поради приемането на решението за постигане на споразумение преди обжалваното решение Комисията не е можело да приеме последното решение по отношение на Scania напълно безпристрастно и без да наруши непоправимо правото му да бъде изслушано и приложимата за него презумпция за невиновност.
- 96 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите и иска да бъдат отхвърлени твърденията по първото основание.
- 97 Като начало следва да се отбележи, както жалбоподателите потвърждават в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, че по първото основание те оспорват „хибридния“ характер на проведеното от Комисията производство, който при обстоятелствата в случая довел до твърдените нарушения, а именно нарушение на принципа на презумпцията за невиновност, на задължението за безпристрастност и на правото на защита на Scania, което се е оттеглило от процедурата за постигане на споразумение. По-конкретно приемането на решението за постигане на споразумение преди обжалваното решение утежнявало тези нарушения.

98 В това отношение следва да се припомни, че член 10а от Регламент № 773/2004 е озаглавен „Процедура за постигане на споразумение при дела за картели“ и предвижда:

„1. След образуване на производство по член 11, параграф 6 от Регламент [...] № 1/2003, Комисията може да определи срок, в рамките на който страните могат да заявят писмено, че имат готовност да започнат разговори за постигане на споразумение с оглед на евентуално подаване на заявления за постигане на споразумение. Комисията не е длъжна да взема под внимание отговорите, които са получени след изтичането на този срок.

[...]

2. Страните, участващи в разговори за постигане на споразумение, могат да бъдат информирани от Комисията за:

- а) възраженията, които предвижда да повдигне срещу тях;
- б) доказателствата, използвани, за да се определят предвидените възражения;
- в) неверителни варианти на всеки определен достъпен документ, включен в досието по делото към дадения момент, доколкото искане от страната е оправдано, за да се позволи на страната да установи своята позиция относно срок или други специфични аспекти на картела; както и
- г) обхвата на възможните санкции.

[...]

Ако разговорите за постигане на споразумение напредват, Комисията може да определи срок, в който страните могат да поемат ангажимент да следват процедурата за постигане на споразумение, като подадат заявления за постигане на споразумение, които отразяват резултатите от разговорите за постигане на споразумение и в които признават своето участие в нарушението на член 101 [ДФЕС], както и своята отговорност. [...]. Преди Комисията да определи срок за подаване на заявленията за постигане на споразумение, при поискване, съответните страни имат право да получат своевременно сведената до тяхното знание информация, посочена в първа алинея. Комисията не е длъжна да взема под внимание заявления за постигане на споразумение, които са получени след изтичането на този срок. [...]

3. Когато изложението на възраженията, връчено на страните, отразява съдържанието на техните заявления за постигане на споразумение, писменият отговор на съответните страни на изложението на възраженията, даден в срока, определен от Комисията, следва да потвърди, че изложението на възраженията, адресирано до тях, отразява съдържанието на техните заявления за постигане на споразумение. Тогава Комисията може незабавно да пристъпи към приемане на решение по член 7 и член 23 от Регламент [...] № 1/2003 след допитване до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение съгласно член 14 от Регламент [...] № 1/2003.

4. Комисията може да реши във всеки момент по време на процедурата изцяло да прекрати разговорите за постигане на споразумение в конкретния случай или по отношение на една или повече страни, ако счете, че няма вероятност да се постигне процедурна ефективност“.

- 99 Като начало следва да се отбележи, че тази разпоредба не е пречка и не изключва възможността Комисията да следва „хибридна“ процедура при прилагането на член 101 ДФЕС.
- 100 Освен това Общият съд вече е приел, че Комисията има право да следва такава „хибридна“ процедура и да приложи процедура за постигане на споразумение по отношение на предприятията, които подават заявления за постигане на споразумение, като същевременно следва процедурата съгласно общите разпоредби на Регламент № 773/2004, вместо разпоредбите относно процедурата за постигане на споразумение, по отношение на предприятията, които не желаят да подадат такива заявления за постигане на споразумение (вж. в този смисъл решение от 20 май 2015 г., *Timab Industries* и *CFPR/Комисия*, Т-456/10, ЕУ:Т:2015:296, т. 70, 71 и 104, потвърдено след обжалване с решение от 12 януари 2017 г., *Timab Industries* и *CFPR/Комисия*, С-411/15 Р, ЕУ:С:2017:11, т. 119 и 136).
- 101 Освен това Общият съд е потвърдил и възможността Комисията да приеме, на първо място, решение за постигане на споразумение по отношение на страните, които са решили да постигнат споразумение, и на второ място, решение по обикновената процедура по отношение на страните, които са решили да не постигнат споразумение, стига обаче да следи за спазването на принципа на презумпцията за невиновност, по-специално когато за приемането на решението за постигане на споразумение не е необходимо да се установява отговорността на страната, която не участва в постигнатото с Комисията споразумение (вж. в този смисъл решение от 10 ноември 2017 г., *Ісар* и др./Комисия, Т-180/15, ЕУ:Т:2017:795, т. 265—268, потвърдено след обжалване с решение от 10 юли 2019 г., Комисия/*Ісар* и др., С-39/18 Р, ЕУ:С:2019:584).
- 102 Както изтъква Комисията, забавянето или прекратяването на процедура за постигане на споразумение, поради това че едно от засегнатите предприятия, както в случая *Scania*, се е оттеглило от тази процедура, е в противоречие с преследваната с процедурата за постигане на споразумение цел, посочена в съображение 4 от Регламент (ЕО) № 622/2008 на Комисията от 30 юни 2008 година за изменение на Регламент № 773/2004 относно провеждането на процедури за постигане на споразумение при дела за картели (ОВ L 171, 2008 г., стр. 3), а именно да се разглежда по-бързо и по-ефикасно делото, що се отнася до решилите да постигнат споразумение предприятия. Зачитането на посочената цел обаче не трябва да бъде в ущърб на изискванията, свързани със спазването на принципа на презумпцията за невиновност и на задължението за безпристрастност.
- 103 Обстоятелствата в конкретния случай, изтъкнати от жалбоподателите в хода на съдебното заседание, а именно фактът, че пълното изложение на възраженията е било адресирано до всички участници и че те са получили пълен достъп до преписката по разследването, не позволяват да се заключи, противно на твърденията на жалбоподателите, че прилагането от Комисията на поэтапна във времето „хибридна“ процедура не е позволило постигането на подобна цел за бързина и ефективност. Всъщност за постигането на тази цел се вземат предвид и други обстоятелства, характерни за процедурата за постигане на споразумение, каквито са недвусмисленото признаване от страните по постигнатото с Комисията споразумение на отговорността им за нарушението и съгласието им с ограничено упражняване на правото им на защита и с обхвата на глобите (вж. Известие на Комисията относно воденето на производства за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно член 7 и член 23 от Регламент № 1/2003 при дела за картели (ОВ С 167, 2008 г., стр. 1), параграфи 20 и 21).

- 104 Следователно, противно на това, което по същество твърдят жалбоподателите, „хибридните“ процедури в контекста на прилагането на член 101 ДФЕС, в които решението за постигане на споразумение и решението по обикновената процедура се приемат поетапно във времето, не водят сами по себе си във всички случаи до нарушение на презумпцията за невиновност, на правото на защита или на задължението за безпристрастност и не водят непременно до нарушение на тези принципи и права, както следва от съдебната практика, припомнена в точки 100 и 101 по-горе.
- 105 От това следва, че Комисията има право да прилага такава „хибридна“ процедура, като приема решението за постигане на споразумение преди обжалваното решение, стича обаче да гарантира пълното спазване на тези принципи и права.
- 106 Ето защо следва да се провери дали при обстоятелствата в конкретния случай Комисията е спазила презумпцията за невиновност и задължението си за безпристрастност по отношение на Scania, както и правото му на защита.
- 107 Жалбоподателите основават оплакванията си по първото основание главно на схващането, че решението за постигане на споразумение и обжалваното решение се основават на едни и същи факти и на едни и същи доказателства. В това отношение те се позовават на фактите относно поведението на страните по постигнатото с Комисията споразумение, като изложените в точка 3 от решението за постигане на споразумение, които обаче „неминуемо се отнасят и до Scania“, поради което кръгът от предприятия, на чиито деяния е дадена правна квалификация в решението за постигане на споразумение, не се ограничавал до адресатите на това решение, а включвал и Scania. Жалбоподателите поддържат също, че нарушението на принципа на презумпцията за невиновност произтича от факта, че решението за постигане на споразумение и обжалваното решение са приети въз основа на същите възражения, съдържащи се в съответното изложение на Комисията, адресирано както до постигнатите споразумение с последната страни, така и до жалбоподателите.
- 108 В това отношение, колкото до оплакването за нарушение на принципа на презумпцията за невиновност, следва да се припомни, че става въпрос за общ принцип на правото на Съюза, понастоящем закрепен в член 48, параграф 1 от Хартата, който се прилага в производствата относно нарушения на приложимите за предприятията правила за конкуренция, при които е възможно да бъдат наложени глоби или периодични имуществени санкции (вж. решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 72 и 73 и цитираната съдебна практика).
- 109 Член 48 от Хартата съответства на член 6, точки 2 и 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), както следва от Разясненията относно Хартата. Затова съгласно член 52, параграф 3 от Хартата член 6, точки 2 и 3 от ЕКПЧ следва да се взема под внимание за целите на тълкуването на член 48 от Хартата като минимален праг на закрила и да се почерпят насоки от практиката на Европейския съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) относно член 6, точка 2 от ЕКПЧ (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност), C-377/18, EU:C:2019:670, т. 41 и 42). Всъщност член 52, параграф 3 от Хартата изисква съдържащите се в нея права, съответстващи на права, гарантирани от ЕКПЧ, да имат същия смисъл и обхват като дадените им в посочената конвенция (вж. решение от 18 юли 2013 г., Schindler Holding и др./Комисия, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 32 и цитираната съдебна практика).

- 110 Освен това следва да се отбележи, че в решение на ЕСПЧ от 27 септември 2011 г., *A. Menarini Diagnostics c/у Италия* (СЕ:ЕCHR:2011:0927JUD004350908, §§ 39—44), отнасящо се до санкция, наложена от италианския орган за защита на конкуренцията за антиконкурентни практики, аналогични на тези, за които са упрекнати жалбоподателите, ЕСПЧ приема, че с оглед на високия размер на наложената глоба, поради своята строгост санкцията е в приложното поле на наказателното право. ЕСПЧ обаче е постановил и че естеството на административно производство като разглежданото в това решение може да се различава в много аспекти от естеството на наказателно производство в тесния смисъл на думата. Макар тези разлики да не могат да освободят договарящите държави от задължението им да спазват всички гаранции, предоставени от наказателноправния аспект на член 6 от ЕКПЧ, те могат все пак да окажат влияние върху правилата за тяхното прилагане (ЕСПЧ, 27 септември 2011 г., *A. Menarini Diagnostics S.R.L. c/у Италия*, СЕ:ЕCHR:2011:0927JUD004350908, § 62; вж. също в този смисъл ЕСПЧ, 23 ноември 2006 г., *Jussila c/у Финландия*, СЕ:ЕCHR:2006:1123JUD007305301, § 43).
- 111 Принципът на презумпцията за невиновност предполага, че всяко обвинено лице се счита за невиновно, докато вината му не се докаже по законния ред. Поради това този принцип не допуска никаква изрична констатация или дори никакъв намек относно отговорността на лицето, обвинено в извършването на определено нарушение, да се правят в решение, с което производството приключва, без да се даде възможност на това лице да се възползва от всички гаранции, присъщи на упражняването на правото на защита в рамките на производство, което следва нормалния си ход и приключва с решение по основателността на оспорването (вж. решение от 10 ноември 2017 г., *Ісар и др./Комисия*, Т-180/15, ЕУ:Т:2017:795, т. 257 и цитираната съдебна практика, потвърдено след обжалване с решение от 10 юли 2019 г., *Комисия/Ісар и др.*, С-39/18 Р, ЕУ:С:2019:584).
- 112 В това отношение ЕСПЧ приема, че по принцип презумпцията за невиновност може да бъде нарушена и когато в присъда за други обвиняеми се правят прибързани изявления относно вината на лице, срещу което има отделно наказателно производство (вж. ЕСПЧ, 27 февруари 2014 г., *Karaman c/у Германия*, СЕ:ЕCHR:2014:0227JUD001710310, § 42 и цитираната съдебна практика).
- 113 Според ЕСПЧ принципът на презумпцията за невиновност е нарушен, когато съдебно решение или изявление на длъжностно лице, отнасящо се до лице, обвинено в извършване на престъпление, съдържа ясно изявление, направено при липса на влязла в сила присъда, че съответното лице е извършило въпросното престъпление. В този контекст посоченият съд подчертава значението, от една страна, на избора на изрази от съдебните органи, както и на конкретните обстоятелства, при които те са употребени, и от друга, на естеството и контекста на въпросното производство (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 27 февруари 2014 г., *Karaman c/у Германия*, СЕ:ЕCHR:2014:0227JUD001710310, § 63).
- 114 ЕСПЧ признава, че в сложните наказателни процеси, в които има няколко заподозрени, които не могат да бъдат съдени заедно, понякога за целите на преценката на вината на подсъдимите се налага националният съд задължително да посочи участието на трети лица, които впоследствие може би ще бъдат съдени отделно. Той обаче уточнява, че ако трябва да се включат факти относно участието на трети лица, съответният съд би трябвало да избягва да дава повече информация, отколкото е необходимо за анализа на правната отговорност на лицата, изправени пред него. Освен това ЕСПЧ подчертава, че мотивите на съдебните решения трябва да бъдат формулирани по начин, позволяващ да се избегне потенциално преждевременно произнасяне относно вината на засегнатите трети лица,

което би могло да компрометира справедливото разглеждане на повдигнатите им обвинения в отделно производство (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 27 февруари 2014 г., Karaman с/у Германия, СЕ:ЕCHR:2014:0227JUD001710310, §§ 64 и 65 и 23 февруари 2016 г., Навални и Офицеров с/у Русия, СЕ:ЕCHR:2016:0223JUD004663213, § 99).

- 115 Съгласно практиката на ЕСПЧ нарушение на презумпцията за невинност може да бъде допуснато не само от съдия или съд, но и от други публични органи (вж. ЕСПЧ, 15 март 2011 г., Begu с/у Румъния, СЕ:ЕCHR:2011:0315JUD002044802, § 126 и цитираната съдебна практика).
- 116 В случая следва да се отбележи, подобно на Комисията, че в нито един от изтъкнатите от жалбоподателите пасажи от решението за постигане на споразумение не се споменава или прави намек за Scania, така че да се заключи, че към момента на приемането на това решение Комисията вече е предрешила въпроса за отговорността му за нарушение на член 101 ДФЕС.
- 117 В това отношение, първо, трябва да се припомни текстът на съображение 4 от решението за постигане на споразумение, който е следният:

„На 20 ноември 2014 г. Комисията образува производство по член 11, параграф 6 от Регламент № 1/2003 срещу адресатите на настоящото решение и срещу няколко субекта на друго предприятие. Това предприятие не е подало заявление за постигане на споразумение съгласно член 10а, параграф 2 от Регламент № 773/2004. Към датата на това решение [за постигане на споразумение] административното производство срещу това предприятие на основание член 7 от Регламент № 1/2003 все още е висящо. За да се избегне всякаква двусмисленост, в настоящото решение [за постигане на споразумение] не се излага никаква констатация относно това предприятие, що се отнася до нарушение на правото на Европейския съюз в областта на конкуренцията“.

- 118 Така в съображение 4 от решението за постигане на споразумение Комисията имплицитно визира Scania, от една страна, като предприятие, за което има висящо административно производство по член 7 от Регламент № 1/2003, и от друга страна, като посочва, че в решението за постигане на споразумение не се прави никакъв извод относно това предприятие, що се отнася до нарушение на правото на Съюза в областта на конкуренцията. Такова посочване обаче трябва да се квалифицира най-много като израз на подозрение относно отговорността на Scania, която предстои да бъде установена, и не съставлява нарушение на презумпцията за невинност (вж. в този смисъл и по аналогия ЕСПЧ, 27 февруари 2014 г., Karaman с/у Германия, СЕ:ЕCHR:2014:0227JUD001710310, § 63 и 31 октомври 2017 г., Bauras с/у Литва, СЕ:ЕCHR:2017:1031JUD005679513, § 51 и цитираната съдебна практика).
- 119 Второ, макар фактът, че в решението за постигане на споразумение изрично се посочва, че на този етап не се прави заключение относно отговорността на Scania на основание член 101 ДФЕС, да разкрива волята на Комисията да изпълни задължението си за спазване на принципа на презумпцията за невинност, както е установен в практиката на ЕСПЧ (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 27 февруари 2014 г., Karaman с/у Германия, СЕ:ЕCHR:2014:0227JUD001710310, §§ 67, 69 и 70 и от 31 октомври 2017 г., Bauras с/у Литва, СЕ:ЕCHR:2017:1031JUD005679513, § 54), а именно ясно да се посочи, че за Scania има отделно висящо производство и че отговорността му все още не е установена в съответствие със закона (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др.

(Презумпция за невиновност), C-377/18, EU:C:2019:670, т. 45), сам по себе си този факт не е достатъчен, за да се изключи наличието на нарушение на този принцип, както по същество признава Комисията в съдебното заседание.

- 120 В този смисъл, за да се провери дали е зачетена презумпцията за невиновност, трябва също да се анализират мотивите на решението за постигане на споразумение в тяхната цялост с оглед на особените обстоятелства, при които е прието, за да се провери дали други пасажи от това решение, които могат да бъдат разбрани като преждевременно изразено становище относно отговорността на Scania за нарушението на правото на Съюза в областта на конкуренцията, не обезсмислят факта, че изрично е посочена липсата на извод относно неговата отговорност (вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност), C-377/18, EU:C:2019:670, т. 46).
- 121 В това отношение жалбоподателите се позовават на точка 3 от решението за постигане на споразумение, в която е описано поведението на неговите адресати, и по-специално на някои пасажи, в които Комисията описва деянията, в които твърди, че са участвали „в частност“ адресатите на това решение (съобщения 47 и 60 от решението за постигане на споразумение).
- 122 В съдебното заседание Комисията поддържа, че това споменаване на поведението и деянията не трябва да се разглежда като имплицитно отнасящо се до Scania, дори и когато се анализира във връзка със съобщение 4 от решението за постигане на споразумение. Жалбоподателите не излагат доводи, с които да оборват това тълкуване на съобщения 47 и 60 от решението за постигане на споразумение.
- 123 При всички положения, дори да се предположи, че като споменава в решението за постигане на споразумение поведението „в частност“ на неговите адресати, Комисията всъщност имплицитно визира по-специално Scania, това споменаване не се отнася до отговорността на последното за разглежданото нарушение по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 111 по-горе, а най-много до участието му в някои деяния, установени по отношение на страните по постигнатото с Комисията споразумение. Следователно то не представлява „ясно“ изявление, направено при липса на влязла в сила присъда, че Scania е извършило разглежданото нарушение по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 113 по-горе.
- 124 Всъщност, както твърди Комисията, в решението за постигане на споразумение тя е дала правна квалификация на деянията, които са признати от адресатите на това решение за нарушение на член 101 ДФЕС, и в точка 4 от решението за постигане на споразумение е изложила изводи относно отговорността за това нарушение само по отношение на адресатите на посоченото решение.
- 125 Жалбоподателите обаче поддържат, че нарушение на презумпцията за невиновност на Scania произтича от факта, че в решението за постигане на споразумение се определя окончателната позиция на Комисията по отношение на същите деяния като посочените в изложението на възраженията и се стига до извода, че тези деяния, в чието извършване се твърди, че Scania също е участвало, съставляват нарушение. Според жалбоподателите посоченото изявление е нещо повече от това само да се спомене за евентуална отговорност на Scania.

- 126 В това отношение следва да се отбележи, че деянията, приети за установени в решението за постигане на споразумение, са тези, признати от страните по постигнатото с Комисията споразумение, както е видно от съображение 3 от посоченото решение.
- 127 Само обстоятелството, че адресатите на решението за постигане на споразумение са признали участието си в нарушението и съответно вината си, не би могло да има за последица имплицитното признаване на отговорността на Scania поради евентуалното му участие в същите деяния, като по този начин изводите по отношение на страните по постигнатото с Комисията споразумение се превърнат автоматично, *de facto* и *de jure*, в един вид „скрита осъдителна присъда“ за Scania от страна на Комисията (вж. в този смисъл решение от 28 март 2019 г., *Pometon/Комисия*, T-433/16, EU:T:2019:201, т. 68).
- 128 При все това обстоятелството, че участниците в картела, които са били страни в процедурата за постигане на споразумение, са признали вината си, може да се отрази на фактите, свързани с участието на „друго предприятие“, заподозряно в участие в същия картел, в случая Scania (вж. в този смисъл решение от 28 март 2019 г., *Pometon/Комисия*, T-433/16, EU:T:2019:201, т. 92; вж. в този смисъл и по аналогия ЕСПЧ, 23 февруари 2016 г., *Навални и Офицеров с/у Русия*, SE:ECHR:2016:0223JUD004663213, § 103). Следователно Комисията трябва да следи деянията, признати от страните по постигнатото с нея споразумение, да не бъдат приети за установени по отношение на друг участник, който не е страна в процедурата за постигане на споразумение, какъвто е Scania, без да е извършена пълна и подходяща проверка в рамките на обикновеното производство с оглед на представените от посочения участник доводи и доказателства (вж. в този смисъл и по аналогия ЕСПЧ, 23 февруари 2016 г., *Навални и Офицеров с/у Русия*, SE:ECHR:2016:0223JUD004663213, §§ 103—105 и 31 октомври 2017 г., *Bauras с/у Литва*, SE:ECHR:2017:1031JUD005679513, § 53).
- 129 В този контекст следва да се припомни, че в рамките на обикновеното административно производство засегнатото предприятие и Комисията се намират, в сравнение с процедурата за постигане на споразумение, в така нареченото положение на „*tabula rasa*“, при което отговорността предстои да бъде установена. Така при приемането на решението по отношение на Scania в обикновеното административно производство, от една страна, Комисията е била обвързана единствено от изложението на възраженията и от друга, при спазване на принципа на състезателност е била длъжна да вземе предвид всички релевантни обстоятелства, включително всички сведения и доводи, изтъкнати от Scania при упражняването на правото му да бъде изслушано, поради което тя е била длъжна да преразгледа преписката с оглед на тези доказателства (вж. в този смисъл решение от 20 май 2015 г., *Timab Industries и CFPR/Комисия*, T-456/10, EU:T:2015:296, т. 90, 96 и 107, потвърдено след обжалване с решение от 12 януари 2017 г., *Timab Industries и CFPR/Комисия*, C-411/15 P, EU:C:2017:11, т. 119 и 136).
- 130 Освен това възприетата от Комисията правна квалификация на фактите по отношение на страните по постигнатото с нея споразумение сама по себе си не предполага, че Комисията непременно ще възприеме същата правна квалификация на фактите по отношение на Scania в провежданото за него отделно производство, както Комисията подчертава в съображение 366 от обжалваното решение и потвърждава в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд. Всъщност, както следва от съдебната практика, нищо не пречи на Комисията да установи, че една от страните по споразумение или съгласувана практика

носи отговорност съгласно член 101 ДФЕС, а друга — не (вж. в този смисъл решение от 12 юли 2018 г., АBB/Комисия, T-445/14, непубликувано, EU:T:2018:449, т. 177—179 и цитираната съдебна практика).

- 131 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че нарушението на презумпцията за невинност произтича от факта, че решението за постигане на споразумение и обжалваното решение се основават на едни и същи доказателства, Комисията признава, че има известно припокриване между доказателствата, на които се е основала в двете решения.
- 132 Такова припокриване на доказателствата обаче само по себе си не позволява да се заключи, че в случая презумпцията за невинност не е била спазена по отношение на жалбоподателите. Всъщност само фактът, че в двете решения Комисията се е основала на едни и същи доказателства, по никакъв начин не предрешава извода относно отговорността на Scania, който Комисията е можела да направи въз основа на тези доказателства.
- 133 Освен това, както основателно изтъква Комисията, макар принципът на презумпцията за невинност да не допуска изричен извод за нарушение или никакъв намек относно отговорността на жалбоподателите в решението за постигане на споразумение, доколкото те не са се ползвали с всички обичайни гаранции, присъщи на упражняването на правото на защита, при приемането на посоченото решение, този принцип не изключва възможността за основаване на общи доказателства, стига жалбоподателите да могат да оспорят пред съдилищата на Съюза направените въз основа на тези доказателства констатации (вж. в този смисъл решение от 12 октомври 2007 г., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Комисия, T-474/04, EU:T:2007:306, т. 76 и 77), както е в настоящия случай.
- 134 Също така не може да бъде прието твърдението на жалбоподателите, че нарушението на принципа на презумпцията за невинност произтича от факта, че решението за постигане на споразумение и обжалваното решение са приети въз основа на същите възражения, съдържащи се в съответното изложение на Комисията, адресирано както до постигналите споразумение с последната страни, така и до жалбоподателите.
- 135 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че макар Комисията да е направила изводи относно ролята и отговорността на Scania за разглежданото нарушение в изложението на възраженията, изпратено както на Scania, така и на страните, които в крайна сметка са участвали в процедурата за постигане на споразумение, противно на твърденията на жалбоподателите, решението за постигане на споразумение не се основава пряко на това изложение на възраженията, а на общото тълкуване на възраженията, възприето от Комисията и страните по постигнатото с нея споразумение вследствие на срещи с оглед споразумяване в съответствие с член 10а, параграф 2 от Регламент № 773/2004 и параграфи 16 и 17 от Известие на Комисията относно воденето на производства за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно член 7 и член 23 от Регламент № 1/2003 при дела за картели, както подчертава Комисията в съображение 367 от обжалваното решение.
- 136 От друга страна, е важно да се отбележи, че не е имало никаква пречка жалбоподателите да оборят в хода на производството, в което е прието обжалваното решение, и при спазване на правото им на защита възраженията, отправени срещу тях в изложението на Комисията.

- 137 Всъщност зачитането на правото на защита задължава Комисията, преди да вземе решение за налагане на глоби, да предостави на заинтересованите лица възможност да изложат надлежно становището си по възраженията ѝ срещу тях, по-специално относно действителното настъпване и релеванността на твърдените факти и обстоятелства и относно документите, на които тя е основала твърдението си за наличие на нарушение на член 101 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, EU:C:1979:36, т. 9 и 11).
- 138 В производството, образувано поради нарушение на правилата на конкуренция, изложението на възраженията е основната процесуална гаранция в това отношение (вж. решение от 5 март 2015 г., Комисия и др./Versalis и др., C-93/13 P и C-123/13 P, EU:C:2015:150, т. 95 и цитираната съдебна практика).
- 139 От това следва, че като твърдят, че Комисията е нарушила презумпцията за невиновност на Scania, тъй като обжалваното решение и решението за постигане на споразумение се основават на едни и същи факти и доказателства, както и на същите възражения, отправени в изложението на Комисията както спрямо постигналите споразумение с нея страни, така и спрямо Scania, жалбоподателите не вземат предвид факта, че при упражняването на правото им да бъдат изслушани в рамките на обикновеното административно производство имат право да представят всички доказателства, с които да оспорят фактите и доказателствата, на които Комисията възнамерява да се основе и които евентуално е взела под внимание при приемането на решението за постигане на споразумение, както и задължението на Комисията да преразгледа преписката с оглед на тези нови доказателства.
- 140 В случая жалбоподателите не оспорват, че са имали възможност ефективно да упражнят правото си на защита в рамките на обикновеното административно производство преди приемането на обжалваното решение както писмено, така и устно, и следователно да оспорят фактите и доказателствата, които Комисията е взела предвид в подкрепа на отправените срещу тях възражения. По-конкретно, както следва в частност от съображение 379 от обжалваното решение и без жалбоподателите да оспорват това, те са имали възможност да изложат становището си по доказателствата, на които Комисията се е основала, и по-специално по тези, включени в преписката по разследването след изложението на възраженията, като например откъсите от отговорите на някои от страните по постигнатото с Комисията споразумение на изложението на възраженията или допълнителните факти, установени от Комисията в хода на обикновеното административно производство, които потвърждават временните ѝ заключения в изложението на възраженията и за които Scania е уведомено с писмото с изложение на фактите от 7 април 2017 г.
- 141 Жалбоподателите обаче считат, че напразно са изтъкнали доводи и доказателства, тъй като Комисията вече се е произнесла по правната квалификация на деянията, в които се твърди, че Scania е участвало, в смисъл, че съставляват нарушение на член 101 ДФЕС.
- 142 В този смисъл те изтъкват по същество, че след като в решението за постигане на споразумение е квалифицирала деянията като нарушение на член 101 ДФЕС, Комисията вече не е била в състояние да преразгледа тази преценка и да прецени обективно представените от Scania доказателства и доводи или да приеме други мерки по разследване, които биха могли да поставят под въпрос или да отслабят тези изводи, направени в решението за постигане на споразумение. Съответно решението за постигане

на споразумение повлияло върху стратегията на Комисията за разследване и в крайна сметка върху съдържанието на доказателствата, на които Комисията основала обжалваното решение. В това отношение жалбоподателите се позовават на някои обстоятелства относно хода на производството, в което е прието обжалваното решение, които разкривали липсата на безпристрастност на Комисията.

- 143 Така в рамките на второ оплакване по първото основание те твърдят, че Комисията не е изпълнила задължението си да извърши безпристрастно разследване в нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата.
- 144 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика при провеждането на административните производства в областта на картелите Комисията е длъжна да спазва правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 154 и цитираната съдебна практика).
- 145 Съгласно член 41 от Хартата всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Съюза в частност безпристрастно. Това изискване за безпристрастност обхваща, от една страна, субективната безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция, който се занимава със съответното дело, не трябва да показва, че е взел страна или е лично предубеден, и от друга, обективната безпристрастност, в смисъл че институцията трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение по този въпрос (вж. решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 155 и цитираната съдебна практика).
- 146 Сред предоставените от правото на Съюза гаранции в административното производство, свързани с принципа на добра администрация, е задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. решение от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и др./Комисия, T-343/06, EU:T:2012:478, т. 170 и цитираната съдебна практика).
- 147 Като начало следва да се отбележи, че противно на изтъкнатото от Комисията, нарушението на принципа на безпристрастност при обстоятелства, подобни на тези в настоящия случай, не се разглежда само като евентуално следствие от нарушение на принципа на презумпцията за невинност при приемането на решението за постигане на споразумение, а може да е резултат от други нарушения от страна на Комисията на задължението да предостави достатъчно гаранции, за да се изключи всяко основателно съмнение по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 145 по-горе, относно нейната безпристрастност при провеждане на обикновеното производство.
- 148 Нито един от изтъкнатите от жалбоподателите доводи обаче не позволява да се установи, че в случая Комисията не е предоставила всички гаранции, за да се изключи всяко основателно съмнение относно нейната безпристрастност при разглеждането на случая, що се отнася до Scania, и по-специално при разглеждането на доводите и доказателствата, които последното е могло да представи в рамките на упражняване на правото си на защита в хода на обикновеното административно производство.
- 149 Първо, в това отношение следва да се подчертае, че когато разглежда доказателствата, представени в рамките на обикновеното производство от страните, избрали да не се споразумяват, Комисията ни най-малко не е обвързана от фактическите констатации и

правните квалификации, които е възприела в решението за постигане на споразумение по отношение на страните, решили да постигнат споразумение. Така в съответствие с принципа на презумпцията за невиновност и на задължението си за безпристрастност Комисията може да достигне до фактически констатации или правни квалификации, различни от направените в решението за постигане на споразумение, ако новото преразглеждане на доказателствата, с които разполага, съгласно принципа на „*tabula rasa*“ оправдава това.

- 150 Второ, не може да се приеме доводът на жалбоподателите, че съмнение в безпристрастността на Комисията буди фактът, че членът на Комисията, отговарящ за конкуренцията, е обявил по време на пресконференцията приемането на решението за постигане на споразумение, поради което Комисията вече не е можела да се отклони от направените в това решение изводи в рамките на обжалваното решение. Всъщност във въпросното прессъобщение ясно се посочва, подобно на съображение 4 от решението за постигане на споразумение (вж. т. 117 по-горе), че споменатият по-горе член на Комисията не излага никакъв извод относно отговорността на Scania, по отношение на което все още е в ход обикновеното производство. Така в посоченото прессъобщение членът на Комисията, отговарящ за конкуренцията, само информира обществеността за приемането на решението за постигане на споразумение с необходимите с оглед на спазването на презумпцията за невиновност дискретност и съдържаност, що се отнася до отговорността на Scania за разглежданото нарушение, и следователно не е нарушил задължението си за безпристрастност (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 12 декември 2018 г., *Servier* и др./Комисия, Т-691/14, обжалвано, ЕУ:Т:2018:922, т. 132 и 134).
- 151 Трето, жалбоподателите не доказват по какъв начин фактът, че в приемането както на решението за постигане на споразумение, така и на обжалваното решение са участвали едни и същи служби на Комисията, по-специално тези на генерална дирекция „Конкуренция“, сам по себе си е достатъчен, за да се докаже, че що се отнася до тях, по преписката не е била направена безпристрастна проверка. Действително поради участието на едни и същи служби в приемането на двете решения е по-трудно да се гарантира, че след приемането на решението за постигане на споразумение фактите и доказателствата по отношение на дадено предприятие ще бъдат разгледани в съответствие с принципа на „*tabula rasa*“, както се изисква от съдебната практика (вж. т. 129 по-горе), което би могло да обоснове поверяването на преписките на два различни екипа, за да се отстранят съмненията в това отношение.
- 152 В случая обаче жалбоподателите не доказват, че член на Комисията или на службите, участвали в приемането на обжалваното решение, е показал, че е взел страна или е лично предубеден спрямо Scania, по-специално тъй като е участвал в приемането на решението за постигане на споразумение, в нарушение на принципа на субективна безпристрастност, което би могло да засегне безпристрастната проверка на фактите и доказателствата по отношение на Scania.
- 153 Четвърто, що се отнася до довода на жалбоподателите, че Комисията не е била склонна да приеме нови мерки по разследване, които са могли да я накарат да постави под въпрос позицията си, възприета в решението за постигане на споразумение, следва да се припомни, че водещият принцип в правото на Съюза е принципът на свободата при събирането на доказателства (вж. решение от 29 февруари 2016 г., *Schenker*/Комисия, Т-265/12, ЕУ:Т:2016:111, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 154 Следва също да се отбележи, подобно на Комисията, че тя разполага със свобода на преценка относно целесъобразността на приемането на мерки по разследване. В този смисъл, противно на твърденията на жалбоподателите, от наличието на такава свобода на преценката относно начина, по който да се проведе разследването, не може абстрактно да се направи извод, че Комисията е проявила пристрастност по отношение на жалбоподателите. Напротив, неприемането на други мерки по разследване се обяснява преди всичко с упражняването от Комисията на нейната свобода на преценка, що се отнася до целесъобразността на приемането на такива мерки. Следователно жалбоподателите е трябвало да изтъкнат доводи, с които да се докаже конкретно, че липсата на допълнителни мерки по разследване може да се обясни само с пристрастността на Комисията, а не със законосъобразното упражняване от нейна страна на свободата ѝ на преценка при провеждането на разследването.
- 155 В това отношение жалбоподателите твърдят, че при преценката си на естеството и обхвата (времеви и географски) на твърдените деяния, по-специално в съображения 144 и 339 от обжалваното решение, Комисията се основава на преценка на фактите, която Scania отхвърля и оспорва обстойно. Нищо в преписката не сочело, че Комисията е продължила разследването, за да провери заключенията на Scania, например като му изпрати искане за предоставяне на информация с цел то да представи писмени доказателства в подкрепа на становището или на възраженията си, или като отправи такова искане до други страни. Съответно бил налице „пропуск поради пристрастност“ от страна на Комисията.
- 156 Тези доводи на жалбоподателите обаче доказват най-много, че Комисията не е възприела застъпените от Scania изводи или тълкуване на фактите по-специално като е приела, че те не са достоверни (вж. по-специално съображение 301 от обжалваното решение), и се смесват с въпроса дали фактическите констатации, направени в обжалваното решение, са надлежно обосновани с доказателствата, представени от Комисията, и дали тя е допуснала грешки при прилагане на правото в своя анализ — въпрос, който трябва да се разгледа при проверка дали преценката на Комисията е правилна (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2018 г., *Servier и др./Комисия*, Т-691/14, обжалвано, EU:T:2018:922, т. 137 и цитираната съдебна практика). С подобни твърдения не може да се докаже, че Комисията е проявила пристрастност, решавайки при упражняване на свободата си на преценка да не продължи разследването, и по-специално да не изиска от жалбоподателите да представят допълнителни доказателства в подкрепа на собствените им твърдения.
- 157 Пето, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е действала независимо, тъй като, що се отнася до предполагаемите картели, тя е органът, натоварен едновременно с разследването, преследването и вземането на решение.
- 158 В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика съвместяването от Комисията на функциите по разследване и санкциониране на нарушенията на член 101 ДФЕС само по себе си не е в противоречие с член 6 от ЕКПЧ, както е тълкуван от ЕСПЧ, и не съставлява нарушение на принципа на безпристрастност, тъй като нейните решения подлежат на контрол от страна на съда на Съюза, който предоставя гаранциите, предвидени в член 6 от ЕКПЧ (вж. в този смисъл решения от 18 юли 2013 г., *Schindler Holding и др./Комисия*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 33—38 и цитираната съдебна практика и от 27 юни 2012 г., *Bolloré/Комисия*, Т-372/10, EU:T:2012:325, т. 65—67).

- 159 Що се отнася до оплакването за нарушение на правото на защита, следва да се отбележи, че жалбоподателите не упрекуват Комисията, че в хода на административното производство, в което е прието обжалваното решение, не е спазила всички процесуални гаранции, свързани с ефективното упражняване на правото им на защита, предвидени по-специално от общите разпоредби на Регламент № 773/2004 (вж. т. 140 по-горе), а изтъкват нарушение на правото им на защита единствено по отношение на факта, че в решението за постигане на споразумение Комисията е дала правна квалификация на фактите, свързани с деянията на страните по постигнатото с Комисията споразумение, а това неминуемо е засегнало и Scania, без то да е имало възможност да упражни правото си на защита.
- 160 В това отношение следва да се припомни, че зачитането на правото на защита във всяко производство, което би могло да приключи с налагане на санкции, по-специално глоби или периодични имуществени санкции, е основен принцип на правото на Съюза, който многократно е бил подчертаван в практиката на Съда и който е закрепен в член 48, параграф 2 от Хартата (вж. решение от 14 септември 2010 г., Akzo Nobel Chemicals и Akros Chemicals/Комисия и др., С-550/07 Р, ЕУ:С:2010:512, т. 92 и цитираната съдебна практика). Този принцип трябва да бъде стриктно спазван дори ако става въпрос за производство с административен характер (вж. решения от 9 юли 2009 г., Archer Daniels Midland/Комисия, С-511/06 Р, ЕУ:С:2009:433, т. 84 и цитираната съдебна практика и от 5 март 2015 г., Комисия и др./Versalis и др., С-93/13 Р и С-123/13 Р, ЕУ:С:2015:150, т. 94 и цитираната съдебна практика).
- 161 Принципът на състезателност е част от правото на защита. Той се прилага за всяко производство, което може да приключи с решение на институция на Съюза, което засяга значително интересите на дадено лице (вж. решение от 2 декември 2009 г., Комисия/Irlande и др., С-89/08 Р, ЕУ:С:2009:742, т. 50 и 51 и цитираната съдебна практика).
- 162 Доколкото жалбоподателите твърдят, че решението за постигане на споразумение е прието, без те да могат да изразят становище, следва да се отбележи, както е видно от анализа на оплакването за нарушение на презумпцията за невиновност, че решението за постигане на споразумение не е засегнало значително интересите на жалбоподателите по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 161 по-горе, тъй като, противно на твърденията им, в решението за постигане на споразумение Комисията не е дала правна квалификация на фактите по отношение на Scania и по никакъв начин не е предрешила въпроса за отговорността му за разглежданото нарушение. Следователно обстоятелството, че Scania не е било изслушано в процедурата, в която е прието решението за постигане на споразумение, не води до нарушение на правото му на защита.
- 163 На последно място, не може да бъде приет и доводът на жалбоподателите, че за наличието на „очевидна връзка“ между решението за постигане на споразумение и обжалваното решение свидетелства фактът, че Комисията се е консултирала със страните по постигнатото с нея споразумение при подготовката на неповерителния вариант на обжалваното решение с оглед на публикуването му. Всъщност, от една страна, жалбоподателите не обясняват как подобна „очевидна връзка“ би била в подкрепа на твърденията, които представят в рамките на първото основание. От друга страна и при всички положения, както твърди Комисията, действайки по този начин, тя е приложила съдебната практика, установена в решение от 12 октомври 2007 г., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Комисия (Т-474/04, ЕУ:Т:2007:306), като е предоставила на страните по

постигнатото с нея споразумение възможност да се позоват на поверителността на някои отнасящи се до тях данни с оглед на факта, че макар да не са адресати на обжалваното решение, те все пак са споменати в него.

- 164 Освен това жалбоподателите нямат основание да твърдят, че само поради техническа грешка, вследствие на която на уебсайта на Комисията, в рубриката относно обжалваното решение, хипервръзката води към решението за постигане на споразумение, може да се приеме, че е установена връзка между двете решения, поради което от това може да се направи извод за отговорността на Scania на основание член 101 ДФЕС.
- 165 От това следва, че трябва да бъдат отхвърлени твърденията по първото основание.

2. По второто основание: нарушение на член 48, параграф 2 от Хартата и на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003

- 166 Жалбоподателите твърдят по същество, че Комисията е нарушила правото им на защита в противоречие с член 48, параграф 2 от Хартата и член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, като им е отказала достъп до пълните отговори на изложението на възраженията, представени от [поверително] и [поверително], при положение че според тях е вероятно те да съдържат оневиняващи доказателства по отношение на другите участници, сред които и Scania, различни от съдържащите се в откъсите от тези отговори, до които служителят по изслушването му е предоставил достъп.
- 167 Всъщност според жалбоподателите [поверително] и [поверително] са използвали отговорите си на изложението на възраженията, за да оспорят отнасящите се до тях твърдения на Комисията, както личало от откъсите, с които Scania е имало право да се запознае. Според жалбоподателите фактът, че Комисията отчасти е променила мнението си по въпроса дали отговорите на [поверително] и [поверително] са уличаващи или оневиняващи, буди съмнение относно основателността на отказа да се предостави пълен достъп до тези отговори.
- 168 Като се основава на съдебната практика, Комисията оспорва доводите на жалбоподателите, доколкото те не доказвали, че отказът да се предостави достъп на Scania до пълните отговори на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията, които не са част от същинска преписка по разследването, засягал ефективното упражняване на правото му на защита, и по-специално правото да се запознае с документите, които могат да съдържат отнасящи се до него оневиняващи доказателства.
- 169 Както следва от припомнената в точка 160 по-горе съдебна практика, зачитането на правото на защита във всяко производство, което би могло да приключи с налагане на санкции, по-специално глоби или периодични имуществени санкции, е основен принцип на правото на Съюза, който е закрепен в член 48, параграф 2 от Хартата. Този принцип трябва да бъде стриктно спазван дори ако става въпрос за производство с административен характер.
- 170 Съгласно член 27, параграф 2 от Регламент № 1/2003 „[п]равото на защита на засегнатите страни се съблюдава в хода на цялото производство“ и „[н]а тях се предоставя правото на достъп до материалите по делото пред Комисията при условия на зачитане на законния интерес на предприятията от опазване на техните търговски тайни“.

- 171 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика зачитането на правото на защита изисква в хода на административното производство на заинтересованото лице да е била предоставена възможност да изложи надлежно становището си относно действителното настъпване и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията е основала твърдението си за наличие на нарушение на Договора (вж. решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 172 Като следствие от принципа на зачитане на правото на защита правото на достъп до преписката предполага, че Комисията предоставя възможност на засегнатото предприятие да проучи всички документи, съдържащи се в преписката по разследването, които могат да бъдат относими към неговата защита. Същите обхващат както уличаващите, така и оневиняващите документи, с изключение на търговските тайни на други предприятия, вътрешните документи на Комисията и други поверителни сведения (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6, т. 68).
- 173 В това отношение следва да се напомни, че едва в началото на състезателната административна фаза заинтересуваното предприятие е информирано посредством изложението на възраженията за всички съществени обстоятелства, на които Комисията се основава на този стадий на производството, и че това предприятие разполага с право на достъп до преписката, за да се гарантира ефективното упражняване на неговото право на защита. Следователно отговорът на изложението на възраженията, даден от другите предприятия, които участвали в картела, по принцип не се включва в съвкупността от документи по преписката по разследването, с които страните могат да правят справка (решения от 14 май 2020 г., NKT Verwaltung и NKT/Комисия, С-607/18 Р, непубликувано, ЕУ:С:2020:385, т. 263 и от 30 септември 2009 г., Hoechst/Комисия, Т-161/05, ЕУ:Т:2009:366, т. 163).
- 174 Все пак, ако Комисията възнамерява да се позове на част от отговор на изложение на възраженията или на документ, приложен към такъв отговор, за да установи наличието на нарушение в процедура по прилагането на член 101 ДФЕС, на другите участващи в тази процедура предприятия трябва да се даде възможност да се произнесат по това доказателство. При тези обстоятелства въпросната част от отговора на изложението на възраженията или документът, приложен към него, всъщност представлява уличаващо доказателство срещу различните предприятия, които участвали в нарушението (решение от 14 май 2020 г., NKT Verwaltung и NKT/Комисия, С-607/18 Р, непубликувано, ЕУ:С:2020:385, т. 264; вж. също решение от 30 септември 2009 г., Hoechst/Комисия, Т-161/05, ЕУ:Т:2009:366, т. 164 и цитираната съдебна практика).
- 175 По аналогия, когато част от отговор на изложение на възраженията или приложен към такъв отговор документ може да бъде от значение за защитата на предприятие, доколкото му позволява да се позове на доказателства, които не съответстват на изводите, направени на този етап от Комисията, тази част от отговора или този документ представлява оневиняващо доказателство. В този случай на съответното предприятие трябва да се даде възможност да разгледа въпросната част от отговор или въпросния документ и да се произнесе във връзка с тях (решение от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия, Т-133/07, ЕУ:Т:2011:345, т. 43).

- 176 При все това сам по себе си фактът, че други предприятия са се позовали на същите доводи като тези на съответното предприятие и че евентуално са вложили повече средства в защитата си, не е достатъчен, за да може тези доводи да се разглеждат като оневиняващи доказателства (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2006 г., Jungbunzlauer/Комисия, Т-43/02, ЕУ:Т:2006:270, т. 353 и 355).
- 177 Колкото до последиците от достъп до преписката, при който не са спазени тези правила, в случай на несъобщаване на оневиняващ документ засегнатото предприятие трябва да докаже, че неразкриването на същия е могло да повлияе в негов ущърб на хода на производството и на съдържанието на решението на Комисията. Достатъчно е предприятието да докаже, че е щяло да използва посочения оневиняващ документ за своята защита в смисъл, че ако е имало възможност да се позове на него в хода на административното производство, е щяло да посочи доказателства, които не съответстват на изводите, направени от Комисията на този стадий, и следователно е могло да повлияе по някакъв начин на преценката, която последната е изложила в решението, поне що се отнася до тежестта и продължителността на деянията, за които е упреknато, а с това и до размера на глобата (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6, т. 74 и 75).
- 178 Вероятността непредставен документ да окаже влияние върху хода на производството и съдържанието на решението на Комисията, може да се докаже едва след предварително разглеждане на някои доказателствени средства, от които става ясно, че с оглед на тях непредставените документи са могли да имат значение, което не е трябвало да се пренебрегва (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6, т. 76).
- 179 Все пак жалбоподателят трябва да представи начална улика за ползата от документите, до които не е даден достъп, за неговата защита (вж. решение от 14 март 2013 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия, Т-587/08, ЕУ:Т:2013:129, т. 690 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 14 май 2020 г., NKT Verwaltung и NKT/Комисия, С-607/18 Р, непубликувано, ЕУ:С:2020:385, т. 265 и цитираната съдебна практика). По-конкретно той трябва да посочи потенциалните оневиняващи доказателства или да представи улика за тяхното съществуване и следователно за ползата им за нуждите на производството (вж. решение от 16 юни 2011 г., Heineken Nederland и Heineken/Комисия, Т-240/07, ЕУ:Т:2011:284, т. 257 и цитираната съдебна практика).
- 180 С оглед на тези принципи следва да се провери дали в случая отказът на Комисията да предостави достъп до пълните отговори на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията е можело да накърни правото на защита на жалбоподателите, доколкото те не са получили подходящ достъп до потенциално оневиняващите ги доказателства, както те твърдят.
- 181 В това отношение следва да се отбележи, подобно на Комисията, че има разлика в достъпа до преписката на Комисията относно разглеждания картел в зависимост от момента, в който даден документ е включен в преписката по разследването, както следва и от точка 27 от Известие на Комисията относно правилата за достъп до преписката на Комисията при производства по членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС], членове 53, 54 и 57 от Споразумението за ЕИП и Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (ОВ С 325, 2005 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 220). С оглед на ефективното упражняване на

правото им на защита засегнатите участници действително имат право да се запознаят с преписката по разследването, каквато е към момента на изпращане на изложението на възраженията, и то за да могат да отговорят надлежно на изтъкнатите на този етап от Комисията възражения, но достъпът до включените впоследствие в преписката доказателства, по-специално до отговорите на другите участващи в картела предприятия на изложението на възраженията, не е нито автоматичен, нито неограничен (вж. в този смисъл решение от 14 май 2020 г., NKT Verwaltung и NKT/Комисия, С-607/18 Р, непубликувано, EU:C:2020:385, т. 265).

- 182 В случая следва да се припомни, че служителят по изслушването е предоставил на жалбоподателите достъп до някои пасажии от отговорите на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията, като е приел, че може да съдържат оневиняващи Scania доказателства предвид факта, че са дадени от заявител за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер и от предприятие, до което Комисията е отправила искане за предоставяне на информация, поради което в тях може да са изменени или оттеглени изявленията, на които се е основала Комисията.
- 183 Жалбоподателите все пак изтъкват, че „е вероятно“ отговорите на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията да съдържат и други оневиняващи доказателства, на които те са могли надлежно да се позоват при упражняването на правото им на защита.
- 184 Налага се обаче изводът, както по същество изтъква Комисията, че твърденията на жалбоподателите са твърде неясни, що се отнася до посочването на потенциалните оневиняващи доказателства, които биха могли да съдържат отговорите на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията и които не са им били разкрити вследствие на решението на служителя по изслушването, и следователно не представят никакви косвени доказателства за тяхното съществуване, а оттам и за ползата от тях за защитата на жалбоподателите по смисъла на цитираната в точка 179 по-горе съдебна практика.
- 185 Всъщност жалбоподателите изобщо не уточняват на кои изводи на Комисията в обжалваното решение е щяло да се повлияе, ако те бяха получили пълен достъп до отговорите на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията. В частност те не посочват никакъв извод относно конкретното неправомерно поведение на Scania, който Комисията да е направила специално въз основа на доказателство, произтичащо от заявлението за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер на [поверително] или от отговора на [поверително] на искането за предоставяне на информация, и което евентуално да бъде изменено или оттеглено от тези страни в отговорите им на изложението на възраженията.
- 186 В това отношение жалбоподателите изтъкват особените обстоятелства относно процедурата в случая, и по-конкретно факта, че [поверително] и [поверително], две постигнали споразумение с Комисията страни, са изпратили на последната отговорите си на изложението на възраженията в момент, в който са били в ход обсъжданията относно постигането на споразумение, само няколко седмици преди „вероятно“ да са подали заявлението си за постигане на споразумение и преди приемането на решението за постигане на споразумение. От това жалбоподателите заключават, че тези отговори неминуемо са съдържали възраженията срещу твърденията на Комисията по отношение на тях, което било видно и от откъсите от съответните отговори, до които Scania е получило достъп.

- 187 При все това подобно свързано с обстоятелствата и момента във времето косвено доказателство относно факта, че страните по постигнатото с Комисията споразумение са отговорили на изложението на възраженията в хода на процедурата за постигане на споразумение, само по себе си не е достатъчно, за да се докаже, че тези отговори съдържат нови оневиняващи Scania доказателства.
- 188 Жалбоподателите обаче не оспорват, че откъсите от съответните отговори, до които служителят по изслушването им е предоставил достъп, съдържат полезни за тяхната защита оневиняващи доказателства, и дори не се опитват да изведат от тези откъси косвени доказателства, подсказващи, че неоповестените части от тези отговори биха могли по дедукция да съдържат други оневиняващи доказателства, полезни за тяхната защита. Всъщност доводите на жалбоподателите в това отношение са само общи и абстрактни.
- 189 От гореизложеното следва, че жалбоподателите не са представили никакво косвено доказателство за ползата за защитата им от неоповестените части от отговорите на [поверително] и [поверително] на изложението на възраженията. Следователно те не са доказали, че Комисията е нарушила правото им на защита, поради това че не им е предоставила пълния текст на съответните отговори.
- 190 При това положение твърденията по второто основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни, без да е необходимо да се предприема исканото от жалбоподателите процесуално-организационно действие, което има за цел Комисията да бъде приканена да представи пълния текст на съответните отговори на изложението на възраженията.

3. По третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основание, доколкото се отнасят до извода на Комисията за наличие на единно продължено нарушение и до подвеждането на Scania под отговорност за него

а) Предварителни бележки

1) По понятието за единно продължено нарушение

- 191 Съгласно постоянната съдебна практика нарушението на член 101 ДФЕС може да бъде извършено не само с отделно действие, но и с поредица от действия или с продължавано поведение дори когато един или няколко елемента от тази поредица действия или от това продължавано поведение биха могли, сами по себе си и взети поотделно, да съставляват нарушение на посочената разпоредба. Така, когато различните действия на съответните предприятия се вписват в един „общ план“, тъй като имат еднаква цел да нарушат конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, Комисията е в правото си да търси отговорност за тези действия в зависимост от участието в нарушението, разглеждано в неговата цялост (вж. решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 192 Следователно предприятието, участвало в такова единно комплексно нарушение със свои собствени действия, които попадат в обхвата на понятието за споразумение или за съгласувана практика с антиконкурентна цел по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и целят да допринесат за осъществяването на нарушението в неговата цялост, може да носи отговорност и за действията, извършени от други предприятия в рамките на същото нарушение, за целия период на участието му в посоченото нарушение. Такъв е случаят,

когато е доказано, че това предприятие е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели и че е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 42 и цитираната съдебна практика).

- 193 Ето защо предприятието може да е участвало пряко във всички антиконкурентни действия, които съставляват съответното единно продължено нарушение, като в този случай Комисията е в правото да търси от него отговорност за всички действия и следователно за посоченото нарушение в неговата цялост. Предприятието може да е участвало пряко и само в част от антиконкурентните действия, съставляващи това единно продължено нарушение, но да е знаело за всички други предвиджани или вече извършени от останалите участници в картела противоправни действия в изпълнение на същите цели или е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск. В този случай Комисията също е в правото си да търси от това предприятие отговорност за всички антиконкурентни действия, съставляващи това нарушение, и следователно за нарушението в неговата цялост (решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 43).
- 194 Обратно, ако предприятието е участвало пряко в едно или повече антиконкурентни действия, съставляващи единно продължено нарушение, но не е доказано, че то е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за всички преследвани от останалите участници в картела общи цели и че е знаело за всички предвиджани или вече извършени от споменатите участници противоправни действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск, Комисията е в правото си да търси от него отговорност само за действията, в които пряко е участвало, както и за предвижданите или вече извършените от останалите участници действия в изпълнение на същите като преследваните от това предприятие цели, за които действия е доказано, че предприятието е знаело или е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 44).
- 195 На последно място Съдът уточнява, че за да бъдат квалифицирани различни действия като единно продължено нарушение, не следва да се проверява дали между тях има връзка на взаимно допълване, в смисъл че всяко от тях е предназначено да противостои на една или повече последици от нормалното развитие на конкуренцията, и дали посредством взаимодействие допринасят за настъпването на всички търсени от извършителите им антиконкурентни последици в рамките на цялостен план, насочен към постигане на единна цел. За сметка на това условието относно понятието за единна цел предполага да се провери дали съществуват елементи, които характеризират различните деяния, съставляващи нарушението, и които могат да указват, че фактическото поведение на други участващи предприятия няма същата цел или същите антиконкурентни последици, поради което не се вписва в един „общ план“ с оглед на еднаквата цел за нарушаване на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 247 и 248).

196 Както е видно от цитираната в точки 191 и 192 по-горе съдебна практика, определящите елементи за участието на дадено предприятие в единно продължено нарушение са три. Първият засяга самото съществуване на единното продължено нарушение. Различните разглеждани действия трябва да са част от „общ план“, който има единна цел. Вторият и третият елемент се отнасят до възможността за възлагане на отговорността за единното продължено нарушение на дадено предприятие. От една страна, това предприятие трябва да е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели. От друга страна, то трябва да е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия неправомерни действия в изпълнение на същите цели или е трябвало да може разумно да ги предвиди и да бъде готово да понесе свързания с тях риск (решение от 24 септември 2019 г., HSBC Holdings и др./Комисия, Т-105/17, обжалвано, ЕУ:Т:2019:675, т. 208; вж. също в този смисъл решение от 16 юни 2011 г., Team Relocations и др./Комисия, Т-204/08 и Т-212/08, ЕУ:Т:2011:286, т. 37).

2) По доказателствената тежест и степента на доказване

197 Доколкото квалификацията като единно продължено нарушение води до подвеждане на дадено предприятие под отговорност за участие в нарушение на конкурентното право, следва да се припомни, че в правото в областта на конкуренцията, в случай на спор относно наличието на нарушение, Комисията следва да докаже констатираните от нея нарушения и да определи доказателствата, които могат надлежно да установят елементите от състава на нарушението (вж. решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия, С-89/11 Р, ЕУ:С:2012:738, т. 71 и цитираната съдебна практика).

198 За да се установи съществуването на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, е необходимо Комисията да представи сериозни, точни и непротиворечиви доказателства. Същевременно всяко от представените от последната доказателства не трябва непременно да отговаря на тези критерии по отношение на всеки елемент на нарушението. Достатъчно е съвкупността от изтъкнатите от тази институция улики, разгледани като цяло, да отговаря на това изискване (вж. решение от 1 юли 2010 г., Knauf Gips/Комисия, С-407/08 Р, ЕУ:С:2010:389, т. 47 и цитираната съдебна практика).

199 Освен това, когато при установяване на нарушение на правото на конкуренцията Комисията се основава на писмени доказателства, съответните предприятия са длъжни не само да представят правдоподобна алтернатива на становището на Комисията, но и действително да изтъкнат непълнотата на доказателствата, въз основа на които в обжалваното е установено наличието на нарушението (вж. решение от 16 юни 2015 г., FSL и др./Комисия, Т-655/11, ЕУ:Т:2015:383, т. 181 и цитираната съдебна практика).

200 В допълнение, ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на предприятието — адресат на решението за установяване на нарушение (решение от 16 февруари 2017 г., Hansen & Rosenthal и H&R Wax Company Vertrieb/Комисия, С-90/15 Р, непубликувано, ЕУ:С:2017:123, т. 18). Всъщност следва да се припомни, че презумпцията за невинност е общ принцип на правото на Съюза, понастоящем закрепен в член 48, параграф 1 от Хартата. Този принцип се прилага в производствата относно нарушения на приложимите за предприятията правила за конкуренция, при които е възможно да бъдат наложени глоби или периодични имуществени санкции (вж. т. 108 по-горе).

3) Обжалваното решение

201 В обжалваното решение Комисията приема, че Scania и постигналите споразумение с нея страни са преследвали общ план с единната антиконкурентна цел да ограничат конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. Тази цел била постигната посредством практики, които намалявали равнищата на стратегическа несигурност между участниците по отношение на бъдещите цени и повишенията на brutните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите за пускане на пазара на камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 317 от обжалваното решение). Комисията уточнява, че контактите между страните:

- се отнасят до предвижданите промени в brutните цени и brutните ценови листи, както и инцидентно до предвижданите промени в нетните цени или промени в предоставяните на клиентите отстъпки, както и до времевия график за тези промени,
- се отнасят до времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6,
- са средство за споделяне на друга чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация, като например информация относно сроковете за доставка, поръчките, стоките наличности, целевите пазарни дялове, текущите нетни цени, отстъпките, brutните ценови листи (дори преди влизането им в сила) и конфигурациите на тежкотоварни камиони.

202 Комисията приема, че горепосоченото поведение е част от общ план с единна антиконкурентна цел поради пет причини, подробно изложени в точки 452—462 по-долу. Тези причини са свързани по-специално с това, че антиконкурентните контакти се отнасят до едни и същи продукти, а именно средни и тежкотоварни камиони, и една и съща група производители на камиони, с това, че споделяната информация (относно цените и относно времевия график за пускане на пазара на модели камиони, които съответстват на специфични екологични стандарти) е от едно и също естество през цялата продължителност на нарушението, с това, че антиконкурентните контакти са осъществявани често и системно, както и че естеството, обхватът и целта на тези контакти са едни и същи през цялата продължителност на нарушението, макар през периода на нарушението да са се променили мястото в йерархията и функциите в рамките на предприятията на участвалите в тези контакти служители.

4) По довода на жалбоподателите, че понятието за единно продължено нарушение предполага Комисията да установи наличието на няколко явно свързани помежду си нарушения

203 В репликата жалбоподателите поддържат, че прибегването до понятието за единно продължено нарушение предполага Комисията да установи няколко явно свързани помежду си нарушения. Според жалбоподателите единното продължено нарушение не може да обхваща деяния, които сами по себе си не съставляват нарушение.

204 Основавайки се на това схващане, жалбоподателите твърдят, на първо място, че Комисията е трябвало да прецени доказателствата за контактите на всяко различно равнище поотделно, за да установи дали на всяко равнище е налице нарушение и, ако е така, да

определи неговия обхват и преследваната антиконкурентна цел. На второ място, Комисията трябвало да прецени дали съответните нарушения трябва да се считат за цялостно единно нарушение, тъй като преследват цялостен план, който служи за постигане на единна антиконкурентна цел. Едва на трето и последно място, Комисията трябвало да прецени времевия и географския обхват на единното продължено нарушение въз основа на доказателствата, разглеждани в тяхната цялост. Според жалбоподателите Комисията пренебрегнала първите два етапа и като констатира, че е налице единно продължено нарушение, го обосновавала, приемайки, че контактите на по-ниско равнище в седалището и контактите на германско равнище са от същото естество и имат същия обхват като контактите на равнище на ръководните органи. По този начин Комисията приела, че е налице единно продължено нарушение, в случай, в който такова не било налице.

205 Тези доводи на жалбоподателите, които трябва да бъдат разгледани преди анализа на третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основание, трябва да бъдат отхвърлени.

206 Всъщност практиката на съда на Съюза не е в подкрепа на стоящия в основата на тези доводи възглед, че единното продължено нарушение трябва да обхваща деяния, които, взети поотделно, трябва да съставляват нарушение на член 101 ДФЕС. Както вече бе посочено, съдът на Съюза уточнява, че нарушението на член 101 ДФЕС може да бъде извършено с поредица от действия или с продължавано поведение „дори когато един или няколко елемента от тази поредица действия или от това продължавано поведение биха могли, сами по себе си и взети поотделно, да съставляват нарушение на посочената разпоредба (вж. т. 191 по-горе).

207 Според Съда, когато различните действия се вписват в един „общ план“, тъй като имат еднаква цел да нарушат конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, Комисията е в правото си да търси отговорност за тези действия в зависимост от участието в нарушението, разглеждано в неговата цялост (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6, т. 258).

208 От тази съдебна практика следва, че констатацията за наличие на единно продължено нарушение не предполага непременно Комисията да установи, че са налице няколко нарушения, всяко от които попада в обхвата на член 101 ДФЕС, а да докаже, че установените от нея различни деяния се вписват в общ план, насочен към постигането на единна антиконкурентна цел. Следователно е от особено значение Комисията да докаже, че съществува такъв план и че посочените по-горе деяния са свързани с него.

209 Освен това от съдебната практика следва, че понятието за единно нарушение се отнася по-специално до положение, при което няколко предприятия са участвали в нарушение, изразяващо се в продължено поведение, насочено към постигането на единна икономическа цел да се наруши конкуренцията (вж. в този смисъл решение от 7 ноември 2019 г., Campine и Campine Recycling/Комисия, Т-240/17, непубликувано, ЕУ:Т:2019:778, т. 269 и цитираната съдебна практика).

210 В случая е безспорно, че в обжалваното решение Комисията не е квалифицирала деянията, извършени на всяко едно от трите равнища на контакти, като нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП. За сметка на това тя е приела, че тези деяния, взети заедно, са част от общ план, насочен към постигането на единната антиконкурентна цел за ограничаване на конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. За да стигне до този

извод и в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 195 по-горе, Комисията се е позовала на петте обстоятелства, които характеризират посочените по-горе деяния и са обобщени в точка 202 по-горе. Предвид анализа в точки 206—208 по-горе този подход на Комисията не е опорочен поради грешка.

211 От гореизложените съображения следва, че доводите на жалбоподателите трябва да бъдат отхвърлени, доколкото се основават на погрешното схващане, че прибягването до понятието за единно продължено нарушение предполага Комисията да е установила няколко нарушения. Анализът на третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основание по-долу позволява на Общия съд да упражни контрол по-специално върху правилността на извода на Комисията, че различните установени в обжалваното решение деяния се вписват в общ план, насочен към постигането на единна антиконкурентна цел, и поради това съставляват единно продължено нарушение.

б) По третото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото е прието, че обменът на информация на по-ниско равнище в седалището съставлява нарушение на тези разпоредби

212 В рамките на настоящото основание жалбоподателите излагат две оплаквания. От една страна, те упрекват Комисията, че е приела, че осъществените на трите равнища тайни контакти са свързани помежду си, и по-специално че контактите на по-ниско равнище в седалището са свързани с тези на другите две равнища (първо оплакване). В този контекст те поддържат, че не е имало никакви контакти или общи срещи съвместно на тези равнища, като контактите били осъществявани поотделно на различните равнища. От друга страна, жалбоподателите упрекват Комисията, че като се е основала по-специално на твърдението за връзка между контактите на посочените по-горе равнища, е приела, че тайните контакти на по-ниско равнище в седалището съставляват нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (второ оплакване).

213 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

214 Преди да бъдат разгледани двете посочени по-горе оплаквания, следва да се припомнят релевантните пасажи от обжалваното решение.

1) Обжалваното решение

215 В съображение 213 от обжалваното решение, в частта относно разглеждането на въпроса за наличие на споразумения и съгласувани практики по смисъла на член 101 ДФЕС, Комисията отбелязва, че между участниците в картела е имало контакти на различни равнища и че понякога са провеждани общи срещи на различните равнища, например между служителите от по-ниско равнище в седалището и служителите на германско равнище. В посоченото по-горе съображение 213 Комисията уточнява, че контактите са свързани помежду си поради тяхното съдържание, времеви график, преки препратки между тях и предаването на събраната информация, като в това отношение дава примери за обменена на германско равнище информация, която е била подадена към съответните седалища на участниците в картела.

216 В съображения 315—317 от обжалваното решение Комисията заключава, че е налице единно продължено нарушение, като констатира, че всички тайни контакти, представени в хронологичен ред в точка 6.2 от обжалваното решение (и осъществени на трите равнища), са служели за изпълнението на общ план, който има за единна антиконкурентна цел да се ограничи конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. Според Комисията тази цел е постигната посредством практики, които намалявали равнищата на стратегическа несигурност между участниците, що се отнася до бъдещите цени и повишенията на брунтните цени, както и времеви график и прехвърлянето на разходите за пускането на пазара на камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 317 от обжалваното решение).

217 В съображение 327, буква а) от обжалваното решение, в подкрепа на извода си, че изместването на обмена на информация от равнището на ръководните органи към германското равнище не е променило факта, че е налице продължено нарушение, Комисията констатира, че е имало съществено припокриване във времето между проведените на различните равнища срещи. Комисията отбелязва, че независимо от прекъсването през септември 2004 г. на контактите на равнище на ръководните органи, са продължавали да се осъществяват контакти на другите две равнища. По-специално между 2003 г. и 2007 г. са организирани срещи и контакти между конкурентите съвместно на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище и често служители от седалището са участвали в срещи на германско равнище и обратно. Комисията изтъква и обстоятелството, че участниците многократно са обсъждали при контакти на по-ниското равнище в седалището коя информация трябва да бъде обменена и на какво равнище.

2) По първото оплакване

218 Колкото до първото оплакване на жалбоподателите, отнасящо се до „връзките“ между трите равнища на тайни контакти, следва да се констатира, че Комисията е посочила следните обстоятелства, които доказват наличието на такива връзки: участниците в контактите на тези равнища са били служители на едни и същи предприятия, тоест на Scania и на страните по постигнатото с Комисията споразумение; обсъжданията на всяко едно от равнищата са с едно и също съдържание; проведените на различните равнища срещи се припокриват във времето; има взаимни препратки между различните равнища и обмен на събраната информация; понякога е имало общи контакти и срещи съвместно на различните равнища, като Комисията се позовава конкретно на общи контакти и на срещи съвместно между служителите от по-ниско равнище в седалището и служителите на германско равнище на съответните предприятия (вж. съображения 213 и 327, буква а) от обжалваното решение).

219 Настоящото оплакване на жалбоподателите се основава по-специално на твърдението, че не е имало контакти или общи срещи между трите равнища на тайни контакти.

220 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че както е видно от точки 215 и 217 по-горе, а впрочем и от поясненията на Комисията в точка 122 от писмената защита, тя не е основала констатацията си за връзка между провежданите на различните равнища тайни контакти на факта, че е имало контакти или общи срещи съвместно на равнище на ръководните органи и на по-ниско равнище в седалището и на равнище на ръководните органи и на германско равнище. Комисията се основава единствено на наличието на контакти и общи срещи съвместно на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище. Поради това са неотнормисими доводите на жалбоподателите, с които се цели да се

докаже, че не е имало контакти и общи срещи съвместно на равнище на ръководните органи и на по-ниско равнище в седалището и на равнище на ръководните органи и на германско равнище.

- 221 На второ място, следва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията приема, че е имало общи контакти и срещи съвместно на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище, по-специално между 2003 г. и 2007 г. (съображение 327, буква а) от обжалваното решение). От обжалваното решение е видно, че това е едно от обстоятелствата, на които Комисията се е основала, за да заключи, че нарушението е продължено.
- 222 Що се отнася до тази констатация на Комисията, от преписката е видно, че срещи на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище често са били организирани по едно и също време и на едно и също място с оглед на подготовката на търговските панаири и че участниците в срещите на по-ниско равнище в седалището са били информирани за съдържанието на обсъжданията на срещите на германско равнище, че са предавали съдържанието на тези обсъждания в рамките на съответните си предприятия и че в по-общ план са били в контакт с участниците в срещите на германско равнище.
- 223 В това отношение Общият съд се позовава по-специално на посочените в съображение 137 от обжалваното решение доказателства относно среща между конкуренти на 24 август 2004 г. в Мюнхен (Германия). Според [поверително] в тази среща са участвали служители от по-ниско равнище в седалището и служители на германско равнище. За Scania са участвали А, който е служител от по-ниско равнище в седалището, и В, който е служител на германско равнище. На тази среща е обменена информация за бъдещите повишения на цените на германския пазар и за датите на пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на екологичните стандарти. Изготвена от [поверително] PowerPoint презентация, посочена в съображение 137 от обжалваното решение, показва, че обменената на срещата от 24 август 2004 г. информация е била предадена в седалището на [поверително].
- 224 Общият съд се позовава и на посочените в съображение 147 от обжалваното решение доказателства, удостоверяващи, че служителите от по-ниско равнище в седалището са били уведомени за обсъжданията относно цените, проведени в рамките на контактите на германско равнище на среща между конкуренти в Мюнхен на 4 и 5 юли 2005 г. По-конкретно Общият съд се позовава на електронното писмо, изпратено от С, служител от по-ниско равнище в седалището на [поверително], на служители на другите конкурентни предприятия, които също са от по-ниско равнище в седалището. В това електронно писмо С се позовава на посочената по-горе среща от 4 и 5 юли 2005 г. и отбелязва по-специално че на тази среща [поверително] е предоставил на конкурентите сведения относно актуалния ценови лист на [поверително] (основан на германския пазар) и е поискал в частност от адресатите на електронното му писмо да направят същото. Служителят от седалището на [поверително], който е сред адресатите на горепосоченото електронно писмо, отговаря, че предприятието му желае да поддържа обмена на информацията относно цените на пазара (а именно на германско равнище) и посочва имената на служителите [поверително], с които трябва да бъде установен контакт в рамките на този обмен на информация. Електронното писмо на С е адресирано и до D, служител от по-ниско равнище в седалището на Scania, който е участвал в посочената по-горе среща от 4 и 5 юли 2005 г. От преписката е видно, че D не е получил посоченото по-горе електронно писмо, тъй като името му е било изписано неправилно (вж. съображение 147 от обжалваното решение).

Въпреки това от електронното писмо на С е видно, че служителите от по-ниско равнище в седалището, включително служителите на Scania, са знаели за обмена на информацията относно цените на посочената по-горе среща от 4 и 5 юли 2005 г.

- 225 Общият съд отбелязва също, че някои от служителите на участващите предприятия, макар да работят в седалището, участват и в контактите на германско равнище, което потвърждава извода на Комисията за наличието на връзки между контактите на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище. Общият съд се позовава по-специално на случая на С от [поверително] и Е от [поверително]. Тези служители, макар да работят в седалището, са били активни на германско равнище и са организирали обмена на информацията на това равнище.
- 226 От изложеното по-горе следва, че констатацията на Комисията за наличие на контакти между служителите от по-ниско равнище в седалището и на германско равнище е надлежно доказана.
- 227 На трето място, в рамките на настоящото основание жалбоподателите оспорват също извода на Комисията в съображение 213 от обжалваното решение, че има явни препратки между тайните контакти на различните равнища, и извода в съображение 327, буква а) от обжалваното решение, че участниците в картела многократно са обсъждали при контакти на по-ниското равнище в седалището коя информация трябва да бъде обменена и на какво равнище.
- 228 Тези изводи на Комисията са надлежно доказани. Всъщност от посочените в съображение 116 от обжалваното решение доказателства за среща между конкуренти, състояла се между служители от по-ниско равнище в седалището на 3 и 4 юли 2001 г., следва по-специално че служителите от седалището са били запознати със съдържанието на проведените на германско равнище обсъждания, че според тях тези обсъждания са отишли „твърде далеч“ и са „потенциално опасни“. От посочените в съображение 117 от обжалваното решение доказателства е видно, че на споменатата по-горе среща от 3 и 4 юли 2001 г. конкурентите се споразумяват в бъдеще да обменят, посредством контакти на по-ниско равнище в седалището, информация за продуктите и техническа информация, но не и информация за цените или сравнителни данни. Освен това от посочените в съображение 147 от обжалваното решение доказателства (вж. т. 224 по-горе) е видно, че служителите от по-ниско равнище в седалището са обсъждали коя информация трябва да бъде обменена и на какво равнище и че в този контекст някои от тези служители са изразили желание информацията относно цените да се обменя единствено на германско равнище.
- 229 От гореизложените съображения следва, че в рамките на настоящото основание жалбоподателите не успяват да оборят изложените по-специално в съображения 213 и 327, буква а) от обжалваното решение констатации на Комисията за наличието на връзки между трите равнища на тайни контакти. Както вече бе отбелязано, Комисията се позовава на редица обстоятелства, доказващи наличието на връзки между трите равнища на тайни контакти (вж. т. 218 по-горе), които не са били оспорени, а именно фактът, че участниците са били служители на едни и същи предприятия и че срещите, проведени на трите равнища на тайни контакти, са се припокривали във времето, или които са били оспорени, без да бъдат оборени в рамките на настоящото основание, а именно наличието на контакти между служителите от по-ниско равнище в съответните седалища на участниците в

картела и служителите на германско равнище. С оглед на тези обстоятелства Общият съд смята, че е имало връзки между трите равнища на тайни контакти и че контактите на тези равнища не са осъществявани отделно и самостоятелно.

3) По второто оплакване

- 230 Колкото до второто оплакване на жалбоподателите (вж. т. 212 по-горе), следва да се припомни, че в обжалваното решение Комисията не квалифицира тайните контакти на по-ниско равнище в седалището (нито впрочем тайните контакти на другите две равнища, взети поотделно) като нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП, а приема, че всички контакти на трите равнища са част от единно продължено нарушение, доколкото с тях се преследва общ план с антиконкурентна цел да се ограничи конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП по-специално посредством обмен на информация, който намалява стратегическата несигурност, що се отнася до бъдещите цени и повишенията на брутните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6 (съображение 317 от обжалваното решение).
- 231 Следва също да се припомни, че Комисията не е била длъжна да квалифицира осъществявания на по-ниско равнище в седалището обмен на информация, разглеждан индивидуално, като отделно нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП, за да заключи, че е налице единно продължено нарушение (вж. т. 208 по-горе).
- 232 От гореизложеното следва, че настоящото оплакване на жалбоподателите се основава на погрешното схващане, че в обжалваното решение Комисията е квалифицирала осъществявания на по-ниско равнище в седалището обмен на информация като нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП. Въпреки това и независимо от погрешното схващане, с оглед на изложените в точки 208—211 по-горе съображения и на доводите на жалбоподателите следва да се разгледа до каква степен осъществяваният на по-ниско равнище в седалището обмен на информация допринася за изпълнението на общия план, представен в точка 230 по-горе.
- 233 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, че както бе заключено при анализа на първото оплакване, участниците в срещите на по-ниско равнище в седалището са били информирани за съдържанието на обсъжданията на срещите на германско равнище, предавали са съдържанието на тези обсъждания в рамките на съответните си предприятия и в по-общ план са били в контакт с участниците в срещите на германско равнище (вж. т. 222 по-горе). Следователно се оказва, че като са участвали в обмен на информация, който намалява стратегическата несигурност, що се отнася до бъдещите цени и датите на пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на екологичните стандарти, служителите от по-ниско равнище в седалището са допринасяли за осъществяването на горепосочения общ план.
- 234 На второ място, представените в съображение 144 от обжалваното решение доказателства за среща между конкуренти, състояла се между служители от по-ниско равнище в седалището на 3 и 4 февруари 2005 г. в Лион (Франция), удостоверяват, че на тази среща [поверително] е уведомило останалите производители, сред които е и Scania, за бъдещото увеличение с 5 % на цената на един от моделите камиони, които то произвежда. Следва да се отбележи, че жалбоподателите поддържат, че тази информация е била общественодостъпна към датата на горепосочената среща, и че в подкрепа на това твърдение представят на етапа

на реликата и няколко дни преди съдебното заседание статия от специализирано списание, чиято електронна версия е от 4 февруари 2005 г. Независимо от допустимостта на това доказателство, Общият съд счита, че посочената по-горе статия не доказва основателността на твърдението на жалбоподателите, доколкото обхватът на информацията, предоставена от [поверително] на срещата от 3 и 4 февруари 2005 г., е бил по-широк от обхвата на информацията, съдържаща се в горепосочената статия, в която се споменава увеличението на цените на модела камиони на [поверително] единствено на пазара в Обединеното кралство.

235 Информацията относно цените, предоставена от [поверително] на състоялата се между служители от по-ниско равнище в седалището на 3 и 4 февруари 2005 г. среща, показва, че обменът на информация на това равнище, независимо дали съставлява нарушение на правилата в областта на конкуренцията, допринася за осъществяването на общия план, представен в точка 230 по-горе, доколкото доказва, че е обменяна информация и по въпроси, свързани с определянето на цените на камионите, а не само по технически въпроси.

236 На трето място, от вътрешно за [поверително] електронно писмо, изпратено от F, служител от по-ниско равнище в седалището на това предприятие, което писмо е представено в съображение 146 от обжалваното решение и се отнася до срещата на конкурентите от 4 и 5 юли 2005 г., е видно, че служителите от по-ниско равнище в седалището, сред които и служители от седалището на Scania, са обменяли информация по-специално относно датата на пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на екологичните стандарти EURO 4 и EURO 5. Например в горепосоченото електронно писмо F уведомява колегите си за обстоятелството, разкрито на срещата от 4 и 5 юли 2005 г., че Scania „ще представи пълна гама от двигатели, съответстващи на [стандарта] EURO 4 (и няколко двигатели, съответстващи на [стандарта] EURO 5) на събитието на [поверително]“, и за това, че Scania вече е получило 2000 поръчки за двигатели, съответстващи на стандарта EURO 4. Също така като пример може да се посочи, че F уведомява колегите си, че съгласно информацията, предоставена от [поверително] на горепосочената среща, увеличението на цените, свързано с въвеждането на стандарта EURO 5, не е било оспорено от неговите клиенти и че вече са били продадени 6000 камиона, съответстващи на този стандарт. Съдържанието на информацията, обменена на състоялата се между служителите от по-ниско равнище в седалището среща от 4 и 5 юли 2005 г., също показва, че обменът на информация между служителите от това равнище допринася за осъществяването на общия план, представен в точка 230 по-горе, доколкото доказва, че е била обменяна информация и относно датата на пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на конкретни екологични стандарти.

237 На четвърто място, следва да се припомни, че участниците в тайните контакти на трите равнища са били служители на едни и същи предприятия, че срещите на по-ниско равнище в седалището се припокриват във времето със срещите на другите две равнища и че е имало контакти между служителите от по-ниско равнище в седалището и служителите на германско равнище (вж. т. 218 и 229 по-горе).

238 Въз основа на тези обстоятелства следва да се констатира, че обменът на информация на по-ниско равнище в седалището допринася за осъществяването на общия план, представен в точка 230 по-горе, и следователно, че Комисията е имала право да го вземе предвид, за да заключи, че е налице единно продължено нарушение.

239 С оглед на гореизложените съображения твърденията по настоящото основание следва да бъдат отхвърлени.

в) По четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране и неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че жалбоподателите са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове

240 Доводите на жалбоподателите по настоящото основание могат да бъдат разделени на три части, разгледани последователно по-долу.

1) По първата част от четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране

241 Жалбоподателите твърдят, че изложените в обжалваното решение съображения не им позволяват да разберат естеството и обхвата на нарушението, за което са подведени под отговорност. Всъщност, от една страна, от член 1 от обжалваното решение следвало, че според Комисията жалбоподателите са извършили нарушение по-специално като са се съгласували относно времевия график за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове, изисквани от стандартите EURO 3—6, и че това поведение съставлява нарушение само по себе си. От друга страна, в съображения 243 и 321 от обжалваното решение, изглежда, се твърдяло също, че действията по горепосоченото съгласуване са „свързани“ със и „допълват“ твърденията картел относно ценовите листи и brutните цени, като по този начин се внушавало, че обменът на информацията относно датите на въвеждане на технологии сам по себе си не съставлява нарушение.

242 Жалбоподателите заключават, че тази непоследователност в съображенията на Комисията съставлява нарушение на член 296 ДФЕС и че на това основание обжалваното решение трябва да бъде отменено.

243 Жалбоподателите упрекуват Комисията и за това, че не е обяснила причините, поради които обменът на информацията за времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове съставлява нарушение с оглед на целта.

244 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

245 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика предвиденото в член 296, втора алинея ДФЕС задължение за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за правилността на мотивите, отнасящ се до материалната законосъобразност на спорния акт. В този смисъл изискваните мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентния съд — да упражни своя контрол. Що се отнася конкретно до мотивирането на индивидуалните решения, задължението за мотивиране на този вид решения има за цел, освен да позволи съдебен контрол, да предостави на заинтересованото лице достатъчно информация, за да може то да прецени дали решението

евентуално страда от порок, който е основание за оспорване на неговата действителност (вж. решение от 7 ноември 2019 г., *Scarpine и Scarpine Recycling*/Комисия, Т-240/17, непубликувано, ЕУ:Т:2019:778, т. 321 и цитираната съдебна практика).

- 246 Освен това изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати от акта по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на неговия текст, но и на контекста му, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 7 ноември 2019 г., *Scarpine и Scarpine Recycling*/Комисия, Т-240/17, непубликувано, ЕУ:Т:2019:778, т. 322 и цитираната съдебна практика).
- 247 Освен това предвиденото в член 296 ДФЕС задължение за мотивиране изисква съображенията, на които се основава дадено решение, да бъдат ясни и недвусмислени. В този смисъл мотивите на даден акт трябва да бъдат логични, по-конкретно да не съдържат вътрешни противоречия, затрудняващи разбирането на причините, които са в основата на този акт (вж. решение от 29 септември 2011 г., *Elf Aquitaine*/Комисия, С-521/09 Р, ЕУ:С:2011:620, т. 151 и цитираната съдебна практика).
- 248 В случая в съображение 236 от обжалваното решение, съдържащо се в точка 7.2.3, озаглавена „Ограничение на конкуренцията“, Комисията посочва, че антиконкурентното поведение по това дело има за цел ограничаването на конкуренцията на територията на ЕИП.
- 249 В съображение 237 от обжалваното решение Комисията уточнява, че основният аспект на всички споразумения и съгласувани практики в случая, който може да се квалифицира като ограничение на конкуренцията, се състои в съгласуване на цените и на увеличението на брутните цени чрез контакти относно цените, датата и допълнителните разходи, свързани с пускането на пазара на новите модели камиони, които съответстват на стандартите за емисии на вредни газове, и в обмен на чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация.
- 250 В съображение 238, буква б) от обжалваното решение Комисията отбелязва, че Scania е сключило споразумения и/или се е координирало с конкуренти по отношение на времеви график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6.
- 251 В съображение 239 от обжалваното решение Комисията констатира, че всички споразумения и съгласувани практики, в които Scania е участвало, са имали за цел ограничаването на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и са позволили на предприятията да приспособят ценовата си стратегия с оглед на получената от конкуренти информация.
- 252 В съображение 243 от обжалваното решение Комисията обяснява, че като обсъждат датата на въвеждане на новите екологични стандарти и допълнителните разходи, породени от новата технология, жалбоподателите получават информация за намеренията на своите

конкуренти, що се отнася до равнището на brutните цени. Съгласно обясненията на Комисията отразяването на разходите за въвеждане на новата екологична технология води до промени в brutната цена на съответните модели камиони. Участниците са знаели датата, от която новите модели (в които ще бъдат отразени допълнителните разходи) ще бъдат включени в brutните ценови листи на конкурентите, тъй като са знаели датата на пускането на пазара на тези нови модели. Следователно според Комисията естеството на обсъжданията и споразуменията относно датата на пускане на пазара на новите модели камиони, съвместими с екологичните стандарти, е свързано със и допълва тайното споразумение между участниците относно цените и увеличенията на brutните цени.

253 Освен това, видно от съображения 315—350 от обжалваното решение, съдържащи се в точка 7.2.4, озаглавена „Единно продължено нарушение“, Комисията упреква Scania, че е извършило нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, което квалифицира като единно продължено нарушение, състоящо се в тайни контакти относно ценообразуването и увеличението на brutните цени на средните и тежкотоварните камиони в рамките на ЕИП, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средните и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6. Според Комисията тези тайни контакти са имали за цел да се ограничи конкуренцията, като се намали равнището на стратегическа несигурност между конкурентите относно бъдещите цени, увеличенията на brutните цени, времевия график и прехвърлянето на разходите за пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 317 от обжалваното решение).

254 В съображение 321 от обжалваното решение Комисията възпроизвежда изложения в съображение 243 от обжалваното решение извод, че естеството на обсъжданията и споразуменията относно датата на пускане на пазара на нови модели камиони, съвместими с екологичните стандарти, е свързано със и допълва тайното споразумение между участниците относно цените и увеличенията на brutните цени.

255 Накрая, следва да се припомни, че съгласно член 1 от обжалваното решение:

„Като са се споразумели относно цените и повишенията на brutните цени в ЕИП за средните и тежкотоварни камиони и за времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждането на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, следните правни субекти на Scania са нарушили член 101 ДФЕС и член 53 [от Споразумението за] ЕИП през следните периоди [...]“.

256 От една страна, от представените по-горе пасажии от обжалваното решение следва, че противно на твърдението на жалбоподателите, в това решение Комисията не е квалифицирала самостоятелно съгласуването на времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове като отделно нарушение на член 101 ДФЕС. За сметка на това е ясно, че Комисията приема горепосоченото съгласуване за част от единно продължено нарушение, чиято единна антиконкурентна цел е ограничаването на конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони на територията на ЕИП.

257 От друга страна, видно по-специално от съображения 236, 237, 239, 243 и 321 от обжалваното решение, Комисията приема, че обменът на информация относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове е свързан със и допълва обмена на информация относно цените и увеличенията на brutните цени и че по същество

целият този обмен позволява на съответните предприятия да приспособят ценовите си стратегии в зависимост от получената от конкурентите информация, поради което представлява ограничение на конкуренцията с оглед на целта.

258 От изложените по-горе съображения следва, че мотивите на обжалваното решение представят по ясен и недвусмислен начин обосновката на Комисията, като съответно позволяват на Общия съд да упражни съдебен контрол. Освен това съдържанието на доводите на жалбоподателите пред Общия съд и фактът, че те са обстойни, показват, че мотивите на обжалваното решение са им позволили да оспорят ефективно това решение пред него.

259 Въз основа на изложеното по-горе следва да бъдат отхвърлени твърденията по първата част от настоящото основание.

2) По втората част от четвъртото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията приела, че жалбоподателите са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на пазара на технологии за емисии на вредни газове

260 Жалбоподателите оспорват извода на Комисията, че са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове.

261 В това отношение жалбоподателите отбелязват, че задължението за съответствие на двигателите на камиони със стандартите EURO произтича от европейската правна уредба, която производителите на камиони познават, и не е резултат от никаква конкуренция в областта на иновациите.

262 Жалбоподателите твърдят също, че Scania винаги е спазвало различните стандарти EURO за емисии на вредни газове, дори преди прилагането на сроковете, предвидени в европейската правна уредба, и че производството му по принцип е планирано около шест или седем години преди предвидения в посочената правна уредба краен срок за въвеждане на технологии, съответстващи на посочените стандарти. Според жалбоподателите този факт е несъвместим с тезата на Комисията, че Scania е сключило с конкурентите си споразумение или е участвало в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на технологии, съответстващи на стандартите EURO.

263 Жалбоподателите изтъкват и обстоятелството, че имало голяма разлика в началните дати за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове при различните производителите на камиони, което поставя под въпрос наличието на координация между тях по отношение на тези дати.

264 Жалбоподателите оспорват и това, че описаният в обжалваното решение обмен на информация показва, че те са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно въвеждането на нови технологии за емисии на вредни газове.

265 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

- 266 В това отношение следва да се отбележи, че понятията „споразумение“, „решения на сдружения на предприятия“ и „съгласувани практики“ включват от субективна гледна точка форми на тайно договаряне, които имат едно и също естество и се разграничават само по своите интензивност и проявни форми (вж. решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 267 Що се отнася до определението за съгласувана практика, Съдът постановява, че такава практика е форма на координация между предприятия, при която, без да се достига до спогодба в пряк смисъл, съзнателно се заменят рисковете на конкуренцията с практическо сътрудничество (вж. решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 268 Критериите за координация и сътрудничество, необходими предпоставки за наличието на съгласувана практика, далеч не изискват разработването на истински „план“, а трябва да бъдат разбирани в светлината на концепцията, присъща на свързаните с конкуренцията разпоредби на Договора, съгласно която всеки икономически оператор трябва да определя самостоятелно политиката, която възнамерява да следва на вътрешния пазар, и условията, които възнамерява да предлага на клиентите си (вж. решения от 28 май 1998 г., Deere/Комисия, C-7/95 P, EU:C:1998:256, т. 86 и цитираната съдебна практика и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 119 и цитираната съдебна практика).
- 269 Макар това изискване за самостоятелност да не изключва правото на икономическите оператори да се адаптират разумно спрямо установеното или очакваното поведение на своите конкуренти, то все пак категорично не допуска каквото и да било установяване на пряк или косвен контакт между такива оператори, който може да повлияе на поведението на пазара на настоящ или потенциален конкурент или да разкрие пред подобен конкурент поведението, което операторът е решил или което планира да възприеме на пазара, щом като тези контакти имат за цел или резултат да създадат условия на конкуренция, които не биха отговаряли на нормалните условия на разглеждания пазар, предвид естеството на продуктите или предлаганите услуги, на значението и броя на предприятията, както и на обема на посочения пазар (вж. решения от 28 май 1998 г., Deere/Комисия, C-7/95 P, EU:C:1998:256, т. 87 и цитираната съдебна практика и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 120 и цитираната съдебна практика).
- 270 Съответно Съдът е постановил, че обменът на информация между конкуренти може да противоречи на правилата на конкуренция, когато намалява или премахва степента на несигурност относно функционирането на съответния пазар, с произтичащо като последица от това ограничаване на конкуренцията между предприятия (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 121 и цитираната съдебна практика).
- 271 В случая следва да се припомни, че в съображение 238, буква б) от обжалваното решение Комисията отбелязва, че Scania е сключило споразумения и/или се е координирало с конкурентите си по отношение на времеви график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6. Този извод на Комисията се основава на няколко посочени в обжалваното решение доказателства, удостоверяващи неговата правилност.

272 На първо място, следва да се вземе предвид посоченият в съображение 103 от обжалваното решение протокол от среща на равнище на ръководните органи, проведена на 6 април 1998 г. в Брюксел (Белгия). От този протокол ясно личи, че участниците в срещата са обменили информация относно цените, както и относно времевия график за пускане на пазара на модели камиони, съответстващи на стандарта EURO 3, и че са се споразумели да не въвеждат отговарящата на този стандарт технология, преди това да стане задължително. Горепосоченият протокол показва също, че участниците в срещата са обменили информация относно отражението на въвеждането на новата технология върху цените. Доколкото в този протокол се споменават „всички членове на [поверително]“, може да се направи извод, че Scania е участвало в горепосочената среща от 6 април 1998 г.

273 На второ място, Общият съд се позовава на посочената в съображение 127 от обжалваното решение среща на равнище на ръководните органи, проведена на 10 и 11 април 2003 г. в Гьотеборг (Швеция), в която Scania е участвало. Представените в посоченото съображение ръкописни бележки на участник в тази среща представител на [поверително] показват, че участниците са обменили информация за цените и за въвеждането на технологии, съответстващи на стандарта EURO 4. Съгласно тези бележки:

„Продажби на [поверително] в EURO 4, октомври 2004 г. [поверително]/Scania може да въведе по-рано, но не желае. Всички се споразумяват да въведат [поверително] „Пускане на продажбите“.

274 Съдържанието на обсъжданията на срещата от 10 и 11 април 2003 г., спомената в точка 273 по-горе, е изяснено в посочения в съображение 128 от обжалваното решение факс, изпратен на 8 май 2003 г. от [поверително] на конкурентите, сред които е и Scania; във факса се посочва:

„По време на срещата ни в Гьотеборг обсъждахме пускането на пазара на спецификацията EURO 4. Поех инициативата да обсъдя този въпрос с нашия колега [G]. Макар [поверително] да се съмнява, че всички ще изпълним обещанията си, приема пускане на пазара през септември 2004 г., [поверително]. Казано ясно, не би трябвало да предлагаме за продажба преди тази дата. Предполагам, че всички продължаваме да сме съгласни и ще се придържаме към тази дата. Ако по каквато и да било причина не можете да го направите, моля уведомете ме с факс“.

275 Жалбоподателите се позовават на обясненията на [поверително] в хода на административното производство, съгласно които в цитираните в точка 273 по-горе бележки не се говори за наличието на споразумение между производителите на камиони, а само се посочва, че всички са приели за даденост, че съответстващите на стандарта EURO 4 двигатели вероятно няма да бъдат пуснати преди [поверително] на септември 2004 г. Следва обаче да се приеме, че тези обяснения, които са представени в последващ момент и са в противоречие с ясният текст на бележките на представителя на [поверително] и на факса от 8 май 2003 г., доказващи, че конкурентите са се уговорили да въведат съответстващите на стандарт EURO 4 двигатели през септември 2004 г., не са убедителни.

276 На трето място, следва да се вземе предвид електронното писмо, което Н, представител на [поверително], е изпратил на 16 септември 2004 г. на конкурентите, сред които е и Scania, и в което уведомява за решението си да не участва в срещата на равнище на ръководните органи, която е предвидено да се проведе в Хановер (Германия). В това електронно писмо, посочено в съображение 138 от обжалваното решение, се уточнява следното:

„Това решение е продиктувано от разочарование. Намирам за недопустимо поведението на някои от нашите колеги (по-специално на един от тях) в кореспонденцията относно EURO 4 и EURO 5, както и начина, по който тези колеги се опитаха да навредят на имиджа на промишления сектор на камионите и по-конкретно на някои от колегите си [...]“.

277 В направено в хода на административното производство устно изявление, представено в съображение 138 от обжалваното решение, [поверително] обяснява, че е въвело съответстващата на стандарт EURO 4 технология преди уговорената с конкурентите дата, а именно септември 2004 г. (вж. т. 273 и 274 по-горе), и че това обстоятелство е предизвикало недоволството, изразено от представителя на [поверително] в това електронно писмо. Видно от преписката, след този инцидент са преустановени контактите на равнище на ръководните органи (съображение 138 от обжалваното решение).

278 Представеното в точка 276 по-горе електронно писмо на представителя на [поверително], разгледано в светлината на доказателствата, представени в точки 273 и 274 по-горе, доказва наличието на споразумение между конкуренти, сред които е и Scania, относно датата на пускане на пазара на технологиите, съответстващи на стандарта EURO 4.

279 Жалбоподателите изтъкват клетвената декларация на представителя на [поверително], който е и автор на представеното в точка 276 по-горе електронно писмо, в която той пояснява, че е изпратил електронното писмо поради напрегнатите отношения между [поверително] и [поверително] и че не имало никакво споразумение между производителите на камиони относно датата на въвеждане на двигатели, съответстващи на стандарта EURO 4. Според жалбоподателите в подкрепа на посочената по-горе клетвена декларация е фактът, че [поверително] и представителят му изобщо не са реагирали на съобщението на Scania за пускане в обращение на първия му двигател, съответстващ на стандарта EURO 4, направено на пресконференция на 31 март 2004 г. Според жалбоподателите може да се предположи, че ако производителите бяха сключили споразумение относно времевия график за въвеждане на технологията, съответстваща на стандарта EURO 4, представителят на [поверително] би реагирал по същия начин на съобщението на Scania.

280 Тези доводи на жалбоподателите не изглеждат убедителни.

281 От една страна, що се отнася до гореспоменатата клетвена декларация, авторът на представеното в точка 276 по-горе електронно писмо я е направил няколко години след съответните събития, с оглед на административното производство и следователно *in tempore suspecto*. Поради това съдържанието ѝ не може да постави под въпрос доказателствената стойност на по-обективните доказателства от периода на настъпване на събитията, какъвто е представеният в точка 274 по-горе факс, както и доказателствената стойност на изявлението на [поверително], споменато в точка 277 по-горе (вж. в този смисъл решения от 27 септември 2006 г., Archer Daniels Midland/Комисия, Т-59/02, EU:T:2006:272, т. 277, от 8 юли 2008 г., Lafarge/Комисия, Т-54/03, непубликувано, EU:T:2008:255, т. 379 и от 29 юни 2012 г., E.ON Ruhrgas и E.ON/Комисия, Т-360/09,

- EU:T:2012:332, т. 201). Всички тези доказателства удостоверяват наличието на споразумение между производителите на камиони относно датата на въвеждане на технологията, съответстваща на стандарта EURO 4.
- 282 От друга страна, що се отнася до довода, свързан с пресконференцията на Scania от 31 март 2004 г., следва да се констатира, че представеното от жалбоподателите прессъобщение далеч не потвърждава тезата им, а обявява въвеждането на двигатели с 420 конски сили (horse power), съответстващи на стандарта EURO 4, през септември 2004 г. — дата, която съвпада с договорената между конкурентите на срещата от 10 и 11 април 2003 г. в Гьотеборг (вж. т. 273 и 274 по-горе).
- 283 На четвърто място, Общият съд се позовава на обмена на информация между конкуренти, сред които е и Scania DE, осъществен между 2 и 8 декември 2004 г. и отнасящ се до увеличенията на цените, предвидени за 2005 г. (съображение 140 от обжалваното решение). В този контекст [*поверително*] посочва, че ще фактурира 5410 EUR за прехода от „EURO 3 към EURO 4“.
- 284 Както следва от съображение 141 от обжалваното решение, на 2 декември 2004 г. В, представител на Scania DE, изпраща електронно писмо до служители на конкурентни предприятия, в което пита на коя дата и на каква брутна цена ще бъдат доставяни двигателите, съответстващи на стандарти 4 и 5. Представителят на [*поверително*] отговаря, като съобщава поисканата информация, и по-специално посочва, че допълнителните цени за двигателите, съответстващи на стандарт EURO 4 и на стандарт EURO 5, са съответно 11 500 EUR и 14 800 EUR. На 17 декември 2004 г. В изпраща събраната информация на конкурентите (съображение 142 от обжалваното решение).
- 285 На пето място, следва да се вземе предвид срещата от 12 септември 2005 г., посочена в съображение 149 от обжалваното решение, която се отнася по-специално до „положението EURO 4/5“ и „предвидените за 2006 г. увеличения на цените“. Видно от ръкописните бележки, по време на тази среща конкурентите, сред които е и I, представител на Scania DE, са обменили информация относно датата на пускане на пазара на моделите камиони, съответстващи на стандарти EURO 4 и EURO 5, и относно определянето на цените им.
- 286 На шесто място, следва да се вземе предвид посоченото в съображение 180 от обжалваното решение електронно писмо от 21 юли 2009 г., в което служител на [*поверително*] предлага в дневния ред на организираната от Scania DE среща между конкуренти, която е трябвало да се проведе на 17 и 18 септември 2009 г., да се включи следната точка: „EURO VI — знам — имаме ли право и искаме ли да говорим за това?“.
- 287 В съображение 181 от обжалваното решение се посочва срещата от 17 и 18 септември 2009 г., спомената в точка 286 по-горе. Видно от посочените в това съображение доказателства, които не са оспорени от жалбоподателите, конкурентите са обменили информация относно датата на въвеждане на технологията, съответстваща на стандарта EURO 6, както и относно предвидените за 2010 г. увеличения на цените.
- 288 От посочените в точки 272—287 по-горе доказателства и факти е видно, че Комисията е доказала надлежно, че Scania е сключило споразумения и/или се е координирало със своите конкуренти по отношение на времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6.

289 Доводите на жалбоподателите, изложени в точки 261—263 по-горе, не могат да оборят този извод. По-специално следва да се отбележи, че европейската правна уредба относно датите на въвеждане на стандартите EURO за емисиите на вредни газове се отнася само до сроковете за въвеждане на посочените стандарти (вж. съображение 6 от обжалваното решение) и не задължава производителите на камиони да обменят информация относно времевия график за пускане в продажба на продуктите, които съответстват на тези стандарти. Освен това обстоятелството, че Scania планира производството си няколко години преди предвидения в европейската правна уредба краен срок за въвеждане на конкретен стандарт EURO, не доказва, че то не е участвало в съгласуването с другите производители на камиони. Също така фактът, че има разлики в датите на въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове при различните производители на камиони, също не доказва липсата на обмен на информация между тях, тъй като този обмен им позволява да се запознаят с плановете на конкурентите си.

290 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да бъдат отхвърлени твърденията по втората част от настоящото основание.

3) По третата част от четвъртото основание: обменът на информация относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове не съставлявал нарушение с оглед на целта

291 Жалбоподателите твърдят, че от съдържащите се в преписката доказателства се установява най-много, че участниците по изключение са споделили информация относно времевия график за въвеждане на съответните им технологии за емисии на вредни газове. Този оскъден обмен на информация обаче не съставлявал нарушение с оглед на целта. Според жалбоподателите в обжалваното решение не се доказва, че обменът на информация относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове може поради естеството си да се разглежда като увреждащ доброто функциониране на нормалната конкуренция, без да е необходимо да се проверява резултатът от него.

292 Всъщност според жалбоподателите е трудно понятно как обменът на информация относно началните дати на въвеждане би могъл да доведе до каквото и да било забавяне или до възпрепятстване на конкуренцията при предлагането на въпросната нова технология, доколкото, първо, техническото разработване на нова технология за контрол на емисиите на вредни газове отнема около шест или седем години, второ, всички производители са били длъжни да разработят нови двигатели, които съответстват на стандартите EURO, и са въвели разглежданите технологии преди изтичане на предвидените в европейското законодателство срокове, и трето, практически не е имало търсене на камиони, съответстващи на стандартите EURO, преди последните да станат задължителни. Според жалбоподателите целта на обмена на информация очевидно не е била да се „забави“ въвеждането на технологиите за емисии на вредни газове.

293 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

294 Важно е да се припомни, че в съображение 238, буква б) и в съображение 239 от обжалваното решение Комисията констатира, че всички споразумения и съгласувани практики, в които е участвало Scania, сред които са споразуменията или съгласуваните практики относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове, имат за цел ограничаването на конкуренцията по смисъла на член 101 ДФЕС и са позволили на предприятията да приспособят ценовата си

стратегия с оглед на получената от конкуренти информация. Освен това в съображения 243 и 321 от обжалваното решение Комисията обяснява, че естеството на обсъжданията и споразуменията относно датата на пускане на пазара на новите модели камиони, съответстващи на екологичните стандарти, е свързано със и допълва тайното споразумение между участниците относно цените и увеличенията на brutните цени. Важно е също да се припомни, че Комисията заключава, че е налице единно продължено нарушение, което има за цел ограничаването на конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП и се състои в практики, които намаляват равнищата на стратегическа несигурност между участниците, що се отнася по-специално до бъдещите цени и до увеличенията на brutните цени (съображение 317 от обжалваното решение).

295 От гореизложеното следва, че доводите на жалбоподателите, изложени в точки 291 и 292 по-горе, се основават на редица погрешни схващания.

296 Всъщност, както вече бе отбелязано, обменът на информация относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове не е квалифициран от Комисията като самостоятелно нарушение. Също така този обмен не е квалифициран отделно като ограничение на конкуренцията с оглед на целта, а е бил взет предвид заедно с други тайни практики. В съображение 239 от обжалваното решение „всички тези споразумения и съгласувани практики“ са квалифицирани като ограничение на конкуренцията с оглед на целта, позволяващо на участниците да приспособят ценовата си стратегия с оглед на получената от конкуренти информация.

297 Освен това следва да се отбележи, че изводът на Комисията за наличие на единно продължено нарушение не се основава на констатацията, че споразуменията или съгласуваните практики относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове са били пречка за предлагането на новите технологии, както внушават жалбоподателите с доводите си, изложени в точка 292 по-горе. Изводът на Комисията се основава на констатацията, че тези тайни практики допълват тайните практики относно цените и увеличенията на brutните цени. Всъщност от съдържанието на представените в обжалваното решение обсъждания между конкурентите следва, че въвеждането на технологии, осигуряващи съответствието на двигателите на камиони със стандартите EURO, може да повлияе върху цените на съответните модели камиони и да доведе до увеличение на тези цени. Конкурентите са обсъждали помежду си не само времевия график, но и прехвърлянето на разходите за въвеждане на новата технология. Ето защо Комисията основателно отбелязва в съображения 243 и 321 от обжалваното решение, че като са обсъждали датата на въвеждане на новите технологии и произтичащите от тях допълнителни разходи, конкурентите са се запознавали с равнището на предвижданите brutни цени и с времевия график за увеличение на тези brutни цени. От това следва, че доводите на жалбоподателите, изложени в точка 292 по-горе, се основават на неправилно тълкуване на обжалваното решение и са неотносими.

298 Що се отнася до въпроса дали обменът на информация между производителите на камиони, който им позволява да се запознаят с предвиденото равнище на brutните цени на конкурентите им и с времевия график за увеличение на тези brutни цени, съставлява ограничение на конкуренцията с оглед на целта, той не е засегнат в доводите на жалбоподателите в рамките на настоящото основание, които, както вече бе отбелязано, се основават на погрешното схващане, че Комисията упреква посочените производители за това, че са възпрепятствали предлагането на новите технологии (вж. т. 297 по-горе). За всеки случай следва да се припомни, че обменът на информация между конкуренти може

да противоречи на правилата на конкуренция, когато намалява или премахва степента на несигурност относно функционирането на съответния пазар, с произтичащо като последица от това ограничаване на конкуренцията между предприятия (вж. т. 270 по-горе). В частност следва да се приеме, че антиконкурентна цел има обменът на информация, който може да премахне несигурността в съзнанието на заинтересованите лица относно датата, обхвата и начините на адаптация на пазарното поведение, която съответните предприятия трябва да осъществят (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184, т. 122 и цитираната съдебна практика).

299 В настоящия случай с оглед на съдебната практика, представена в точка 298 по-горе, следва да се констатира, че обменът на информация между конкуренти, който им позволява да получат информация за равнището на предвидените брутни цени и за времевия график за увеличение на тези брутни цени, като по този начин премахне несигурността относно бъдещото поведение, което ще възприемат, съставлява ограничение на конкуренцията с оглед на целта (вж. в този смисъл решение от 16 септември 2013 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, Т-376/10, ЕУ:Т:2013:442, т. 72).

300 С оглед на гореизложените съображения следва да се отхвърлят твърденията по третата част от настоящото основание. Поради това трябва да бъдат отхвърлени твърденията по настоящото основание в неговата цялост.

г) По петото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е квалифицирала като нарушение „с оглед на целта“ обмена на информация при контактите на германско равнище

1) Предварителни бележки

301 Жалбоподателите поддържат, че Комисията не е представила точни и непротиворечиви доказателства в подкрепа на тезата, че обменът на информация при контактите на германско равнище е достатъчна пречка за конкуренцията, за да бъде квалифициран като ограничение „с оглед на целта“ по смисъла на решение от 11 септември 2014 г., СВ/Комисия (С-67/13 Р, ЕУ:С:2014:2204).

302 Жалбоподателите твърдят, че видно от анализа на съдържанието, целите и икономическата и правна рамка на обменената при контактите на германско равнище информация, извършената от Комисията преценка „с оглед на целта“ е опорочена поради грешка при прилагане на правото или явна грешка в преценката.

303 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

304 Следва да се припомни, че в съображение 238 от обжалваното решение Комисията констатира, първо, че Scania е сключило споразумения и/или се е координирало със страните по постигнатото с Комисията споразумение относно предвидените промени на брутните цени и на брутните ценови листи и относно времевия график за тези промени, както и инцидентно относно предвижданите промени в нетните цени или предоставяните на клиентите отстъпки, второ, че Scania е сключило споразумения и/или се е координирано със сключилите споразумение с Комисията страни относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандарти EURO 3—6, и трето, че

- Scania и сключилите споразумение с Комисията страни са обменили и друга чувствителна търговска информация, а именно информацията относно сроковете за доставка, направените поръчки и равнището на стоките наличности, целевите пазарни дялове, текущите нетни цени и отстъпките, брунтните ценови листи (дори преди влизането им в сила) и конфигурациите на камиони.
- 305 Съгласно съображение 212 от обжалваното решение тайните практики, представени от Комисията в съображение 238 от посоченото решение, са осъществявани на трите равнища, посочени в точки 35—38 по-горе, и по-специално на германско равнище.
- 306 В съображение 239 от обжалваното решение Комисията приема, че всички споразумения и съгласувани практики, представени в съображение 238, са имали за цел ограничаването на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и са позволили на предприятията да приспособят ценовата си стратегия с оглед на получената от конкуренти информация.
- 307 Следва също да се припомни, че Комисията е квалифицирала съвкупността от тези тайни действия като единно продължено нарушение, продължило от 1997 г. до 2011 г. Според Комисията Scania и постигналите споразумение с нея страни са преследвали общ план с единната антиконкурентна цел да ограничат конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. Тази цел била постигната посредством практики, които намалявали равнищата на стратегическа несигурност между участниците по отношение на бъдещите цени и увеличението на брунтните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 317 от обжалваното решение).
- 308 От гореизложеното следва, че макар в случая Комисията да не е квалифицирала тайните контакти на германско равнище като самостоятелно нарушение на член 101 ДФЕС, тя приема, че те представляват ограничения на конкуренцията с оглед на целта и са част от единното продължено нарушение, за което Scania е подведено под отговорност, като допринасят за извършването му. В рамките на настоящото основание следва да се разгледа дали е правилен изводът на Комисията, че тайните контакти на германско равнище представляват ограничение на конкуренцията с оглед на целта.
- 309 В това отношение от практиката на Съда следва, че при някои видове съгласуване между предприятия степента на вредност за конкуренцията е достатъчна, за да може да се счита, че не е необходимо да се разглежда резултатът от тях (решения от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р*, *EU:C:2014:2204*, т. 49 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р*, *EU:C:2015:184*, т. 113; в този смисъл вж. също решение от 14 март 2013 г., *Allianz Hungária Biztosító и др., С-32/11*, *EU:C:2013:160*, т. 34).
- 310 Разграничението между „нарушения с оглед на целта“ и „нарушения с оглед на резултата“ е свързано с обстоятелството, че определени форми на тайно съгласуване между предприятията могат по самото си естество да се разглеждат като увреждащи доброто функциониране на нормалната конкуренция (решения от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р*, *EU:C:2014:2204*, т. 50 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р*, *EU:C:2015:184*, т. 114; в този смисъл вж. също решение от 14 март 2013 г., *Allianz Hungária Biztosító и др., С-32/11*, *EU:C:2013:160*, т. 35).

- 311 Следователно е прието, че за някои тайни действия, като тези, които водят до хоризонтално ценообразуване от картелите, може да се счита, че е толкова вероятно да имат негативни последици по-специално за цената, количеството или качеството на стоките и услугите, че за целите на прилагането на член 101, параграф 1 ДФЕС може да се приеме, че не е необходимо да се доказват конкретните им последици за пазара. Всъщност опитът показва, че подобни действия водят до намаляване на производството и увеличаване на цените, при което се стига до лошо разпределяне на ресурсите в ущърб по-специално на потребителите (решения от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р, ЕУ:С:2014:2204*, т. 51 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184*, т. 115).
- 312 Ако обаче анализът на даден вид съгласуване между предприятия не показва достатъчна степен на вредност за конкуренцията, трябва да се разгледа резултатът от него, а за да бъде забранено, е необходимо да са налице обстоятелства, от които да се установява, че всъщност конкуренцията е била в значителна степен или предотвратена, или ограничена, или нарушена (решения от 14 март 2013 г., *Allianz Hungária Biztosító и др., С-32/11, ЕУ:С:2013:160*, т. 34, от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р, ЕУ:С:2014:2204*, т. 52 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184*, т. 116).
- 313 Съгласно практиката на Съда с цел да се прецени дали определено споразумение между предприятия или решение на сдружения на предприятия има достатъчна степен на вредност, за да се счита за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, следва да се разгледат съдържанието на неговите разпоредби, преследваните от него цели, както и икономическият и правният контекст, в който то се вписва. При преценката на този контекст следва да се вземе предвид и естеството на засегнатите стоки или услуги, както и реалните условия на функционирането и структурата на съответния пазар или пазари (решения от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р, ЕУ:С:2014:2204*, т. 53 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184*, т. 117; в този смисъл вж. също решение от 14 март 2013 г., *Allianz Hungária Biztosító и др., С-32/11, ЕУ:С:2013:160*, т. 36).
- 314 Освен това, макар намерението на страните да не представлява необходим елемент за установяване на ограничителния характер на дадено споразумение между предприятия, няма забрана органите в областта на конкуренцията или националните съдилища и тези на Съюза да го вземат предвид (решения от 14 март 2013 г., *Allianz Hungária Biztosító и др., С-32/11, ЕУ:С:2013:160*, т. 37, от 11 септември 2014 г., *СВ/Комисия, С-67/13 Р, ЕУ:С:2014:2204*, т. 54 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184*, т. 118).
- 315 По отношение по-специално на обмена на информация между конкуренти следва да се припомни, че критериите за координация и сътрудничество, необходими предпоставки за наличието на съгласувана практика, трябва да бъдат разбирани в светлината на концепцията, присъща на свързаните с конкуренцията разпоредби на Договора, съгласно която всеки икономически оператор трябва да определя самостоятелно политиката, която възнамерява да следва на вътрешния пазар (решения от 4 юни 2009 г., *T-Mobile Netherlands и др., С-8/08, ЕУ:С:2009:343*, т. 32 и от 19 март 2015 г., *Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, С-286/13 Р, ЕУ:С:2015:184*, т. 119).

- 316 Макар това изискване за самостоятелност да не изключва правото на икономическите оператори да се адаптират разумно спрямо установеното или очакваното поведение на своите конкуренти, то все пак категорично не допуска каквото и да било установяване на пряк или косвен контакт между такива оператори, който може да повлияе на поведението на пазара на настоящ или потенциален конкурент или да разкрие пред подобен конкурент поведението, което операторът е решил или което планира да възприеме на пазара, щом като тези контакти имат за цел или резултат да създадат условия на конкуренция, които не биха отговаряли на нормалните условия на разглеждания пазар, предвид естеството на продуктите или предлаганите услуги, на значението и броя на предприятията, както и на обема на посочения пазар (решения от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 33 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 120).
- 317 Съответно Съдът е постановил, че обменът на информация между конкуренти може да противоречи на правилата на конкуренция, когато намалява или премахва степента на несигурност относно функционирането на съответния пазар, с произтичащо като последица от това ограничаване на конкуренцията между предприятия (решения от 2 октомври 2003 г., Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, EU:C:2003:527, т. 81, от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 35 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 121).
- 318 В частност следва да се приеме, че антиконкурентна цел има обменът на информация, който може да премахне несигурността в съзнанието на заинтересованите лица относно датата, обхвата и начините на адаптация на пазарното поведение, която съответните предприятия трябва да осъществят (решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 122; в този смисъл вж. също решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 41).
- 319 Освен това дадена съгласувана практика може да има антиконкурентна цел, макар да няма пряка връзка с потребителските цени. Всъщност текстът на член 101, параграф 1 ДФЕС не позволява да се считат за забранени само съгласуваните практики, които имат непосредствено действие върху платената от крайните потребители цена (решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 123; в този смисъл вж. също решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 36).
- 320 Напротив, от член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС следва, че съгласуваните практики могат да имат антиконкурентна цел, ако „пряко или косвено определят покупни или продажни цени или други условия на търговията“ (решения от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 37 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 124).
- 321 Във всеки случай, подобно на другите свързани с конкуренцията правила на Договора, член 101 ДФЕС цели да защити не само преките интереси на конкурентите или на потребителите, но и структурата на пазара и по този начин самата конкуренция. Ето защо установяването на наличието на антиконкурентна цел на дадена съгласувана практика не може да бъде обвързано с условието за съществуване на пряка връзка между последната и потребителските цени (решения от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 38 и 39 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 125).

322 Накрая, следва да се припомни, че видно от самия текст на член 101, параграф 1 ДФЕС, понятието за съгласувана практика включва, освен съгласуването между съответните предприятия, и произтичащото от това съгласуване поведение на пазара и причинно-следствена връзка между тези два елемента (решения от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 51 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 126).

323 В това отношение Съдът е приел, че до доказване на противното от заинтересуваните оператори следва да се презумира, че предприятията, които участват в съгласуването и които продължават да развиват дейност на пазара, вземат предвид обменената с техните конкуренти информация при определянето на поведението си на този пазар. Съдът по-специално приема, че такава съгласувана практика попада в обхвата на член 101, параграф 1 ДФЕС дори при липсата на антиконкурентни последици за пазара (решения от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 51 и от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 127).

2) По съдържанието на обменената информация

i) По предвижданите промени на brutните цени и brutните ценови листи и по времеви график за тези промени, разгледани в съображение 238, буква а) от обжалваното решение

324 Жалбоподателите поддържат, че обменената при контактите на германско равнище информация относно brutните цени не може да намали „стратегическата“ несигурност между конкурентите.

325 В това отношение, на първо място, жалбоподателите твърдят, че обменената при контактите на германско равнище информация за ценообразуването се отнася до действащите цени, прилагани от дистрибуторите към упълномощените търговци в Германия, и не се отнася до бъдещите цени или до намеренията във връзка с цените. На второ място, жалбоподателите поддържат, че обменът на информация при контактите на германско равнище се отнася до цени, които вече са били общественодостъпни, и на трето място, поддържат, че brutните цени, за които е обменена информация, нямат никаква информативна стойност по отношение на действително прилаганите за крайния потребител цени.

– По довода на жалбоподателите относно това дали при контактите на германско равнище е обменена информация за текущи или бъдещи цени

326 В съображение 240 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че конкурентите са обсъждали помежду си редица фактори, свързани с бъдещото определяне на цените и бъдещото изменение на brutните цени.

327 Жалбоподателите оспорват извода на Комисията в обжалваното решение, че обменената при контактите на германско равнище информация за brutните цени се отнася до бъдещи brutни цени и до намерения във връзка с цените. Те поддържат по същество, че обменът на тази информация се отнася до действащи brutни цени и поради това не е имал такова стратегическо значение, че да може да се квалифицира като ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“. Brutните цени, за които е обменена информация, били действащи

(текущи) цени, доколкото преди обмена на информация вече били съобщени на мрежите на упълномощените търговци или се прилагали за доставки или вече направени от клиенти поръчки.

328 В това отношение следва да се констатира, че в преписката има редица доказателства, удостоверяващи, че обсъжданията на германско равнище относно повишенията на brutните цени очевидно са имали прогнозен характер и са имали за цел да премахнат несигурността относно бъдещата ценова политика на конкурентите. Така проведените между 2 и 8 декември 2004 г. обсъждания, описани в съображение 140 от обжалваното решение, са имали за предмет увеличението на планираните цени за 2005 г., проведените на 12 септември 2005 г. обсъждания, описани в съображение 149 от обжалваното решение, се отнасят до увеличението на планираните цени за 2006 г., обсъжданията през юни и юли 2007 г., описани в съображение 158 от обжалваното решение, се отнасят до увеличението на планираните цени за 2008 г., проведените на 12 и 13 март 2008 г. обсъждания, описани в съображение 166 от обжалваното решение, се отнасят до увеличението на цените за периода 2008—2009 г., обсъжданията през юли 2009 г., описани в съображение 179 от обжалваното решение, се отнасят до планираните увеличения на цените за 2010 г. и електронното писмо от 14 октомври 2010 г., описано в съображение 190 от обжалваното решение, свидетелства за обмен на информация относно увеличението на цените за 2011 г. Служители на Scania DE са участвали във всички тези обсъждания.

329 Освен това от преписката е видно, че както Scania, така и другите конкуренти са си съобщили взаимно повишенията на цените, които възнамеряват да прилагат, в отговор на отправени с тази цел искания от един от конкурентите. Така в електронно писмо от 2 декември 2004 г., описано в съображение 140 от обжалваното решение, служител на [поверително] на германско равнище иска от конкуренти информация за планираните увеличения на цените за 2005 г., като посочва: „Повишения на цените 2005 г.: както всяка година, началникът иска да разбере дали и кога ще увеличите цените си през следващата година“. Освен това той уточнява: „Поради това моля споделете тази информация с всички, за да не се губи време с индивидуални искания“. Също така в посоченото в съображение 179 от обжалваното решение електронно писмо от 20 юли 2009 г., отнасящо се до искане за предоставяне на информация в частност за увеличението на цените за 2010 г., се посочва: „[К]акто всяка година, в предприятието трябва да се направи прогнозно планиране, а оттам и [да се обсъдят] въпроси в тази връзка“.

330 Жалбоподателите оспорват прогнозния характер на споделените brutни цени, като твърдят, че обменената на германско равнище информация за ценообразуването се отнася до brutните ценови листи по линията дистрибутори—упълномощени търговци, които вече са били съобщени на упълномощените търговци и са служили за основа при направени от крайни клиенти поръчки. В подкрепа на тези доводи жалбоподателите се позовават на два доклада, изготвени от консултантско дружество в областта на икономиката, първият от които е от 20 септември 2016 г. и е представен на Комисията в хода на административното производство (наричан по-нататък „икономическият доклад от 20 септември 2016 г.“), а вторият е от 9 декември 2017 г. и е представен за първи път пред Общия съд (наричан по-нататък „икономическият доклад от 9 декември 2017 г.“). Тези доклади анализират обмена на информация между конкуренти, в който е участвало Scania DE (и който е споменат в изложението на възраженията и в обжалваното решение), и като се основават на предоставени от Scania данни, доказват, както се твърди, че всички тези обсъждания се

отнасят до листите на brutните цени, които, преди да бъдат съобщени на конкурентите на Scania DE, вече са били съобщени на упълномощените търговци на Scania в Германия или са послужили за отправна точка при направени от крайни клиенти поръчки.

331 Според Общия съд тези доводи на жалбоподателите са неубедителни.

332 Всъщност независимо от достоверността и точността на данните, използвани в двата посочени в точка 330 по-горе доклада, които са били поръчани от жалбоподателите с оглед на тяхната защита в рамките на административното производство и пред Общия съд, трябва да се отбележи, че видно от редица представени в обжалваното решение обсъждания, повишенията на цените, за които по този повод е била обменена информация, са били прилагани за поръчките, извършени след посочения обмен на информация. Следователно прогнозният характер на обменената информация е доказан дори ако се следва използваният от жалбоподателите анализ. В това отношение Общият съд се позовава например на обмена на информация на германско равнище, представен в съображения 140, 149, 166, 171 и 190 от обжалваното решение. Така при проведените през декември 2004 г. обсъждания, посочени в съображение 140 от обжалваното решение, [поверително] уведомява конкурентите си, че ценовите листи за превозните средства и опциите ще бъдат увеличени с 3% за поръчките, направени след 1 април 2005 г.; в презентация, направена от [поверително] по време на среща между конкуренти на германско равнище на 12 и 13 март 2008 г., посочена в съображение 166 от обжалваното решение, [поверително] уведомява конкурентите си за увеличението на цените на някои модели камиони, прилагано за поръчки, направени от април 2008 г., октомври 2008 г. и април 2009 г. нататък; в електронно писмо от 7 ноември 2008 г., посочено в съображение 171 от обжалваното решение, конкурентите са уведомени за увеличението на цените, прилагани от [поверително] за поръчките, направени от април 2009 г. нататък, и за увеличението на цените, прилагани от [поверително] за поръчките, направени от февруари 2009 г. нататък.

333 Освен това трябва да се отбележи, че макар, преди да обменят информация за увеличението на brutните цени на германско равнище, производителите на камиони да са съобщили „по вътрешен ред“, тоест на упълномощените им търговци, намерението си да увеличат brutните цени и дори вече да са поели поръчки въз основа на тези brutни цени, това не означава, че обменената информация не е била полезна за конкурентите им, доколкото тя не е била общественодостъпна и разкрива бъдещата ценова стратегия на предоставилите я производители на камиони.

334 В подкрепа на тезата си, че обменът на информация между производителите на германско равнище се отнася до действащите brutни цени, а не до бъдещите цени, жалбоподателите поддържат също, че Scania DE не е променило цените си след информацията (относно цените), която може да е получило от конкурентите си. В подкрепа на това твърдение жалбоподателите се позовават на икономическия доклад от 9 декември 2017 г., който, както се твърди, доказвал, че е реализиран значителен обем на продажбите въз основа на ценовите листи, след като Scania DE ги е предоставило на другите участници на германско равнище.

335 Този довод, който трябва да се разглежда в светлината на принципите, изложени в точки 322 и 323 по-горе, също не може да бъде приет, доколкото той по никакъв начин не доказва, че Scania не е взимало предвид получената при контактите на германско равнище информация, за да определи ценовата си стратегия. Обстоятелството, че Scania е

осъществявало редовно и в продължение на четиринадесет години контакти с конкурентите си с цел обмен на информация, доказва стратегическата стойност на тази информация за Scania (вж. в този смисъл решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 51).

336 За да оспорят прогнозния характер на brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, жалбоподателите изтъкват още два довода. От една страна, те се позовават на включени в преписката изявления на други производители на камиони, които потвърждавали, че обменът на информация на германско равнище не се отнасял до бъдещи намерения във връзка с цените. От друга страна, те поддържат, че служителите на Scania DE, участващи в обмена на информация на германско равнище, са нямали за задача да установяват цените и са били убедени, че „прогнозната“ информация за цените не е от компетентността на мрежата им от контакти. Служителите на Scania DE потвърдили, че предоставената на служителите на другите производители информация винаги е била вече широко разпространена в мрежите на упълномощените търговци на Scania, и тези служители на Scania DE предполагали, че предоставената от другите производители информация относно цените се отнася до „текущи“, а не до бъдещи цени.

337 Доводите на жалбоподателите, изложени в точка 336 по-горе, също не могат да бъдат приети.

338 Най-напред, в изтъкнатите от жалбоподателите изявления производителите на камиони посочват по същество, че информацията относно brutните цени, обменена на германско равнище, вече (т.е. преди обмена на информация) е била предоставена на упълномощените търговци, поради което според посочените производители е била общественодостъпна. Въпросът дали обменената на германско равнище информация е била „общественодостъпна“ ще бъде разгледан в точки 342—350 по-долу. На този етап от анализа трябва да се отбележи, че в преписката има доказателства, удостоверяващи, че контактите на германско равнище са се отнасяли в частност до бъдещите увеличения на brutните цени, като това се доказва и от изявленията на самите производители. Всъщност, както отбелязва Комисията в съображения 89 и 91 от обжалваното решение, по-голямата част от производителите са потвърдили, че сред обсъжданите на германско равнище въпроси е бил и този за бъдещите увеличения на brutните цени и че информация по този въпрос е обменяна системно и редовно.

339 На следващо място, изявленията на служителите на Scania DE се основават на погрешното схващане, че brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, са „текущи“ цени, тъй като вече са били съобщени на мрежите от упълномощени търговци. Във всеки случай, що се отнася до начина, по който служителите на Scania DE са възприемали обмена на информация на германско равнище, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика подвеждането на дадено предприятие под отговорност за нарушение на член 101 ДФЕС не предполага знание от страна на служителите на участвалото в нарушението предприятие, а действията на лице, което е упълномощено да действа за сметка на предприятието (вж. в този смисъл решение от 14 март 2013 г., Dole Food и Dole Germany/Комисия, T-588/08, EU:T:2013:130, т. 581 и цитираната съдебна практика). В случая, както отбелязва Комисията, жалбоподателите не оспорват, че служителите на Scania DE, които са участвали в обмена на информация, са били упълномощени за това. Следователно доводът на жалбоподателите относно посоченото по-горе възприятие на служителите на Scania DE и тяхната отговорност за определянето на цените не е относим и трябва да бъде отхвърлен.

340 На последно място, следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателите, че Комисията не е взела предвид икономическия доклад от 20 септември 2016 г., посочен в точка 330 по-горе. Преписката не доказва основателността на такова оплакване и от изложените по-горе съображения следва, че ползата от посочения доклад е ограничена, доколкото той е имал за цел да потвърди погрешна теза, а именно че обменената на германско равнище информация е „текуща“, тъй като вече е била съобщена на мрежите от упълномощени търговци.

341 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят всички доводи на жалбоподателите във връзка с това, че обменената на германското равнище информация е „текуща“.

– По довода на жалбоподателите, че brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, са били общественодостъпни

342 Жалбоподателите твърдят, че предвид доста дългия срок между поръчката на камион и доставката му обменената на германско равнище информация за brutните цени вече е била съобщена от производителите на камиони на мрежите им от упълномощени търговци и вече е била спомената при преговорите между упълномощените търговци и клиентите, поради което е общественодостъпна. Следователно тази информация нямала никаква стратегическа стойност за конкурентите. Жалбоподателите поддържат, че в известна степен в подкрепа на анализа им е бележка под линия 4 към точка 74 от Насоките на Комисията относно приложимостта на член 101 ДФЕС по отношение на споразуменията за хоризонтално сътрудничество (ОВ С 11, 2011 г., стр. 1).

343 Според Общия съд тези доводи на жалбоподателите са неубедителни.

344 На първо място, в общ план се отбелязва, че информацията относно ценообразуването е обменена на германско равнище често и в продължение на няколко години. От преписката е видно също, че този обмен е структуриран и добре организиран, като участниците често са приканени да попълнят таблица в Excel с информация, отнасяща се по-специално до планираните увеличения на brutните цени, и в това отношение Общият съд препраща например към съображения 150, 166, 171, 172, 175, 179 и 188 от обжалваното решение, както и към изявленията на някои от производителите в хода на административното производство, представени в съображение 91 от обжалваното решение. С оглед на този факт не е правдоподобна тезата, че обменът на информацията на германско равнище не е имал стойност за конкурентите за целите на планирането на ценовите им стратегии.

345 На второ място, следва да се отбележи, че жалбоподателите не доказват, че производителите на камиони са могли да получат обменената на германско равнище информация чрез средство, различно от преките контакти между конкуренти, и признават, че не са в състояние да дадат примери за обявяване на повишенията на цените от достъпен за всички източник. Жалбоподателите не оспорват и изявленията на някои конкуренти в хода на административното производство, представени в съображения 269 и 270 от обжалваното решение, съгласно които brutните цени и намеренията за увеличаване на brutните цени, за които е обменена информацията на германско равнище, по принцип не са общественодостъпни и могат само отчасти да бъдат изведени от общественодостъпни източници и че информацията за brutните цени, която е била общественодостъпна, не е толкова подробна и точна колкото получената пряко от конкурентите.

- 346 В същия контекст следва да се уточни и че жалбоподателите не доказват, че получената от упълномощените търговци и крайните клиенти на производител на камиони информация относно бъдещото увеличение на brutните цени достига по лесен, пряк и систематичен начин до другите производители на камиони. В това отношение производител на камиони уточнява в хода на административното производство, че по принцип клиентите не споделят информация относно планирани увеличения на brutните цени на конкурентите при преговорите им с упълномощените търговци, доколкото тази информация не засилва позицията им при договаряне с посочените търговци (вж. съображение 279 от обжалваното решение).
- 347 От изложените по-горе съображения следва, че съобщаването на мрежите от упълномощени търговци на информация относно повишенията, прилагани по отношение на brutните ценови листи, не прави тази информация „общественодостъпна“, тъй като общественодостъпните сведения са обективни, непосредствено разпознаваеми данни за пазара (вж. в този смисъл решение от 8 юли 2008 г., ВРВ/Комисия, T-53/03, EU:T:2008:254, т. 236).
- 348 От това следва също, че обменът на информация на германско равнище относно повишенията, приложими за brutните ценови листи, е единственото средство, което позволява на конкурентите да получат лесен, бърз и по-пълен достъп до тези сведения и да се създаде атмосфера на взаимна сигурност относно бъдещите им ценови политики (вж. в този смисъл решение от 8 юли 2008 г., ВРВ/Комисия, T-53/03, EU:T:2008:254, т. 236).
- 349 Поради това следва да се потвърди изводът на Комисията в обжалваното решение, че обменената на германско равнище информация не е била общественодостъпна (вж. по-специално съображение 242 от обжалваното решение). Следва също да се уточни, че противно на довода на жалбоподателите (вж. т. 342 по-горе), този извод на Комисията е в съответствие с Насоките относно приложимостта на член 101 ДФЕС по отношение на споразуменията за хоризонтално сътрудничество. Всъщност в точка 74 от посочените насоки Комисията пояснява, че обменът на индивидуализирани данни между конкуренти по отношение на планирани бъдещи цени или количества следва да се счита за ограничение на конкуренцията с оглед на целта. Действително в бележка под линия 4 към точка 74 Комисията уточнява, че в определени ситуации, при които дружествата са изцяло задължени да продават в бъдеще на цените, които са обявили публично (т.е. не могат да ги променят), такива публични обявления на бъдещи индивидуализирани цени или количества няма да се считат за намерения и следователно по принцип няма да се приемат за ограничаващи конкуренцията с оглед на целта. Текстът на тази бележка под линия обаче не е релевантен в конкретния случай, доколкото производителите на камиони, включително Scania, не обявяват обменената на германско равнище информация относно цените публично, а единствено на техните мрежи от упълномощени търговци.
- 350 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите, че обменената на германско равнище информация за brutните цени е общественодостъпна.

– По довода на жалбоподателите, че brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, нямат информационна стойност за действително прилаганите при пазарните сделки цени

351 Жалбоподателите поддържат, че обменената на германско равнище информация за brutните цени по никакъв начин не указва бъдещото поведение на конкурентите във връзка с цените. Те обясняват, че тъй като определянето на цените на камионите е сложно и изисква отчитането на редица фактори, brutните цени и brutните ценови листи нямат никаква информационна стойност за действително прилаганите при пазарните сделки цени, противно на извода на Комисията в обжалваното решение.

352 Жалбоподателите повтарят и доразвиват този довод в рамките на доводите им относно икономическия и правен контекст на обмена на информация на германско равнище. Поради това той ще бъде разгледан при преценката на тези доводи.

ii) По предвижданите промени в нетните цени и предоставяните на клиентите отстъпки, разгледани в съображение 238, буква а) от обжалваното решение

353 Следва да се припомни, че в съображение 238, буква а) от обжалваното решение Комисията посочва, че Scania и сключилите споразумение с Комисията страни инцидентно са обменяли информация относно предвижданите промени в нетните цени или промени в предоставяните на клиентите отстъпки. Видно от съображение 212, буква а) от обжалваното решение, според Комисията много от тези контакти са се осъществявали на германско равнище.

354 Жалбоподателите оспорват, че е имало такъв обмен на информация, и поддържат, че посочените от Комисията писмени доказателства не удостоверяват осъществяването му.

355 От преписката е видно, че Комисията е доказала надлежно наличието на практиките, посочени в точка 353 по-горе.

356 Що се отнася до обмена на информация във връзка с отстъпките, осъществяването му се потвърждава от представените в съображение 134 от обжалваното решение ръкописни бележки на служител на [поверително] относно среща между конкуренти, проведена на 3 и 4 май 2004 г. в помещенията на Scania DE. В тези бележки се посочва: „средна стойност на цените +5, 6, 7,5 %!, никаква промяна на brutните цени, същото равнище на отстъпките“. Освен това от представените в съображение 156 от обжалваното решение писмени доказателства е видно, че на 7 септември 2006 г. служител на [поверително] е уведомил служители на другите производители на германско равнище, сред които и служител на Scania DE, за прилагано от [поверително] увеличение на цените, като е посочил, че „ще има увеличение на цените (само [поверително]) от 1 октомври: 2 % за всички [поверително] модели“ и че „[н]е се променят ценовите листи, а отстъпката на продавача“. Освен това от представеното в съображение 158 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че на 10 юли 2007 г. служител на [поверително], в отговор на искане за предоставяне на информация, отправено от служител на [поверително] до служители на конкурентите на германско равнище, е съобщил за промяна на предоставяните от [поверително] отстъпки. Служители на Scania DE са участвали в горепосочения обмен на информация.

- 357 Що се отнася до обмена на информация за нетните цени, от представеното в съображение 140 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че в отговор на искане за предоставяне на информация, на 2 декември 2004 г., от служител на [поверително] относно предвижданите увеличения на цените за 2005 г. [поверително] е уведомило конкурентите си по-специално че нетните цени ще бъдат увеличени с 1 %, считано от 1 януари 2005 г., за опциите, и считано от 1 февруари 2005 г., за всички серии. [поверително] уточнява, че цените ще бъдат увеличени посредством намаляване на отстъпките. Също така от представеното в съображение 149 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че в контекста на среща между конкуренти на 12 септември 2005 г. на германско равнище, в която Scania е участвало, [поверително] е уведомило конкурентите си за увеличение на цената с между 8 % и 10 % нетно за модела камиони [поверително]. Освен това от представеното в съображение 179 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че в отговор на искане за предоставяне на информация от 20 юли 2009 г., отправено от служител на [поверително] по-специално относно увеличения на цените за 2010 г., [поверително] е уведомило конкурентите си за увеличение с 1,5 % на нетните цени, прилагано за поръчките, направени след октомври 2009 г. Осъществяването на обмен на информация за нетните цени е удостоверено и от представеното в съображения 184 и 188 от обжалваното решение писмено доказателство. Служители на Scania DE са участвали в горепосочения обмен на информация.
- 358 Що се отнася до голяма част от обмена на информация, посочен в точки 356 и 357 по-горе (например обмена на информация, посочен в съображения 140, 149, 156 и 158 от обжалваното решение), като изтъкват изложените в точки 327 и 342 по-горе съображения, жалбоподателите се позовават на обстоятелството, че е била обменена „текуща“ (а не бъдеща) информация, която е общественодостъпна. Доколкото тези съображения вече са отхвърлени от Общия съд, доводите на жалбоподателите не оборват извода, направен в точка 355 по-горе.
- iii) По прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, разгледано в съображение 238, буква б) от обжалваното решение*
- 359 Следва да се припомни, че в съображение 238, буква б) от обжалваното решение Комисията отбелязва, че Scania и сключилите споразумение с Комисията страни са сключили споразумения и/или са се координирали по отношение на прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6. Видно от съображение 212, буква б) от обжалваното решение, според Комисията много от тези тайни практики са се осъществявали на германско равнище.
- 360 Жалбоподателите оспорват, че са се съгласували на германско равнище по отношение на прехвърлянето на разходите (повишение на brutните цени) за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове. Освен това, макар да не отричат, че на германско равнище е била обменена информация относно цените, те оспорват, че цените за въвеждане на технологии, за които е обменена информация, са бъдещи или планирани цени.
- 361 От преписката е видно, че Комисията е доказала надлежно наличието на тайните практики, посочени в точка 359 по-горе, и участието на Scania в тези практики.

362 Например, видно от доказателствата, представени в съображение 140 от обжалваното решение, в рамките на обмен на информация на германско равнище между 2 и 8 декември 2004 г., в който е участвал служител на Scania DE, [*поверително*] е уведомило конкурентите си за намерението си да увеличи цената на новите модели, съответстващи на стандарт EURO 4, с 5410 EUR. Освен това от представените в съображение 141 от обжалваното решение доказателства е видно, че в отговор на електронно писмо на В, служител на Scania DE, което е адресирано до конкурентите и в което се иска информация относно цените и датите на доставка на двигателите, съответстващи на стандарти EURO 4 и EURO 5, J от германското дъщерно дружество [*поверително*] е отговорил, че този производител ще достави съответстващи на посочените стандарти камиони, считано от април или май 2005 г., и че допълнителните цени за двигателите, съответстващи на стандарти EURO 4 и EURO 5, са съответно 11 500 EUR и 14 800 EUR. Освен това от представените в съображение 149 от обжалваното решение доказателства е видно, че информация относно цените е обменена на срещата между конкуренти на германско равнище, проведена на 12 септември 2005 г. Сред обсъжданите теми е и тази за предвидените увеличения на цените за 2006 г. I от Scania DE присъства на срещата. Видно от ръкописните бележки на един от участниците в срещата, [*поверително*] е уведомило конкурентите си за свръхразходите, които този производител ще отрази вследствие на въвеждането на технологии, съответстващи на стандарти EURO 4 и EURO 5. От доказателствата по преписката е видно също така, че на посочената по-горе среща от 12 септември 2005 г. I от Scania DE прави обстойна презентация относно прилаганите от Scania увеличения на цените вследствие на въвеждането на технологиите, съответстващи на стандарти EURO 3 и EURO 4. От представените в съображение 166 от обжалваното решение доказателства относно среща между конкуренти на германско равнище на 12 и 13 март 2008 г. следва също, че е била обменена информация за планираните увеличения на цените. В направена от [*поверително*] презентация се посочва увеличение с 2350 EUR за двигателите, съответстващи на стандарт EURO 5, считано от май 2008 г.

363 Що се отнася до голяма част от обмена на информация, представен в точка 362 по-горе (обмена на информация, посочен в съображения 141, 149 и 166 от обжалваното решение), като изтъкват изложените в точки 327 и 342 по-горе съображения, жалбоподателите твърдят, че е била обменена текуща, а не бъдеща информация, която е общественодостъпна. Доколкото тези съображения вече са отхвърлени от Общия съд, доводите на жалбоподателите не оборват извода, направен в точка 361 по-горе.

iv) По обмена на друга чувствителна търговска информация, разгледан в съображение 238, буква в) от обжалваното решение

364 Следва да се припомни, че в съображение 238, буква в) от обжалваното решение Комисията посочва, че Scania и сключилите споразумение с Комисията страни са обменили и друга чувствителна търговска информация, като например информация относно сроковете за доставка, направените поръчки и равнището на стоковите наличности, целевите пазарни дялове, текущите нетни цени и отстъпките, brutните ценови листи (дори преди влизането им в сила) и конфигурациите на камиони.

365 Жалбоподателите твърдят по-специално че „другата чувствителна търговска информация“, която в някои случаи е била обменена на германско равнище, е от техническо естество и не е можело да премахне стратегическата несигурност между участниците по отношение на

поведението им на пазара. Според жалбоподателите тази информация не може да се разглежда, отделно или във връзка с останалата посочена в съображение 238 от обжалваното решение информация, като част от нарушение „с оглед на целта“.

366 В това отношение следва да се отбележи, че видно от съображение 237 от обжалваното решение, според Комисията обменът на чувствителна търговска информация, посочен в точка 364 по-горе, е едно от използваните от конкурентите средства, позволяващо им да координират цените и повишенията на брутните цени, като другите средства са тайните контакти относно ценообразуването, времевия график и допълнителните разходи, произтичащи от пускането на пазара на нови модели камиони, които съответстват на стандартите за емисии на вредни газове (посочени в съображение 238, букви а) и б) от обжалваното решение).

367 От съображение 317 от обжалваното решение следва също, че според Комисията обменът на чувствителна търговска информация, посочен в точка 364 по-горе, е едно от използваните от конкурентите средства за намаляване на стратегическата несигурност между тях по отношение на бъдещите цени, увеличенията на брутните цени, времевия график и прехвърлянето на разходите във връзка с пускането на пазара на моделите камиони, съответстващи на екологичните стандарти.

368 Следва също да се отбележи, че в член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение не се споменава обменът на „друга чувствителна търговска информация“, посочен в съображение 238, буква в) от обжалваното решение.

369 Освен това в писмената защита Комисията пояснява, че „другата чувствителна търговска информация“ е спомената като един от примерите за начина, по който участниците в картела са приложили съглашението си относно бъдещите цени и повишенията на брутните цени, както и относно времевия график за въвеждане на технологиите и прехвърлянето на свързаните с тях разходи, и че със споменаването на тази информация не се разширява обхватът на нарушението.

370 От горепосоченото следва, че проверката на правилността на изводите на Комисията относно обмена на „друга чувствителна търговска информация“ става излишна, ако се окаже, че Комисията успява да докаже наличието на другите тайни практики, посочени в съображение 238, букви а) и б) и в съображение 317, букви а) и б) от обжалваното решение, както и произтичащото от тези практики ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“. Общият съд прави констатации по този въпрос в точка 394 по-долу.

371 В това отношение Общият съд взема предвид и обстоятелството, че изводите на Комисията относно обмена на „друга чувствителна търговска информация“ нямат отражение върху продължителността и тежестта на нарушението, а оттам и върху размера на глобата, доколкото те са определени с оглед на тайните практики, посочени в съображение 238, букви а) и б) и в съображение 317, букви а) и б) от обжалваното решение.

3) По целта на обмена на информация на германско равнище

372 Жалбоподателите поддържат, че на германско равнище е обменяна предимно техническа информация за продуктите. Целта на участниците била да бъдат осведомени за техническия прогрес на камионите, за да обслужват по-добре клиентите. Според жалбоподателите в контактите на германско равнище за сметка на Scania DE са участвали

служители, които обучават продавачи и не участват във вземането на решенията на Scania DE относно цените. В подкрепа на твърденията си жалбоподателите представят клетвени декларации на служителите на Scania DE, участвали в обмена на информация на германско равнище. Те се позовават и на отговор [*поверително*] на изложението на възраженията.

373 Комисията поддържа, че доводите на жалбоподателите са неоснователни.

374 Следва да се отбележи, че съдържанието на преписката не е в подкрепа на твърдението на жалбоподателите, че обменът на информация на германско равнище се отнася основно до технически въпроси. За сметка на това доказателствата в преписката удостоверяват, че значителна част от този обмен се отнася до информация относно цените, която, противно на тезата на жалбоподателите, е била прогнозна и не е била общественодостъпна. Антиконтурентната цел на обмена на германско равнище е удостоверена и от обстоятелството, че в основата на голяма част от този обмен са били искания за предоставяне на информация, отправени от служители на различните производители във връзка с планираните от конкурентите увеличения на цените в бъдеще. Така в електронното писмо от 2 декември 2004 г., посочено в съображение 140 от обжалваното решение, К от [*поверително*] посочва във връзка с „[у]величение на цените за 2005 г.“, че „както всяка година, началникът иска да разбере дали и кога ще увеличите цените през следващата година“, и уточнява: „Поради това моля споделете тази информация с всички, за да се печели време[, като се избегнат] индивидуални искания“. В електронното писмо от 21 юли 2009 г., посочено в съображение 180 от обжалваното решение, в отговор на електронно писмо на I от Scania DE, който иска информация относно темите, които ще се обсъждат на срещата на конкурентите на германско равнище на 17 и 18 септември 2009 г., L, служител на [*поверително*], прави „[]спонтанни предложения за теми“, като уточнява: „EURO VI? Знаем — можем ли и искаме ли да обсъждаме този въпрос? — Как бихме могли всички да повишим отново равнището на цените за тази година?“.

375 В клетвените си декларации служителите на Scania DE посочват, че не участват в процеса на вземане на решения относно цените в рамките на това дружество, но тези твърдения не потвърждават твърдението, че на германско равнище е обменяна предимно техническа информация, нито твърдението, че с участието си в посочените контакти споменатите по-горе служители са имали за цел да бъдат осведомени за техническото развитие.

376 Също така според Общия съд твърдението на [*поверително*], на което се позовават жалбоподателите, а именно че информацията относно цените не е основната причина за участието на служителите му в обмена на информация на германско равнище, и твърдението му, че това дружество се интересува от ценовите листи на другите производители по основната причина, че това са единствените документи, даващи пълен поглед върху различните модели и варианти на камиони, не са убедителни. Както Комисията правилно отбелязва, горепосочените твърдения [*поверително*] не обясняват защо за получаването на списъка на различните модели и варианти на камиони е било необходимо да се обмена и информация за бъдещите увеличения на цените. Впрочем от преписката е видно, че този производител ясно е посочил в хода на административното производство (в отговорите си на искане на Комисията за предоставяне на информация), че на германско равнище е била обменена и информация за предвижданите увеличения на ценовите листи и че информация по този въпрос е обменяна системно и редовно.

377 От посоченото по-горе следва, че Общият съд не намира за убедителни твърденията на жалбоподателите, изложени в точка 372 по-горе. За сметка на това преписката доказва правилността на извода на Комисията в съображение 307 от обжалваното решение, че обменът на информация относно увеличенията на brutните цени на камионите надхвърля обмена на информация, която е общественодостъпна, и е имал за цел да увеличи прозрачността между участниците и следователно да намали несигурността, свързана с нормалното функциониране на пазара.

378 Освен това, дори да се предположи, че обменът на информация на германско равнище е преследвал легитимни цели, като посочените от жалбоподателите, съвместно с установената антиконкурентна цел, това обстоятелство не поставя под съмнение извода на Комисията за наличието на ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“. Всъщност от установената съдебна практика следва, че може да се приеме, че тайното споразумяване има ограничителна цел дори ако няма за единствена цел ограничаване на конкуренцията, а преследва и други, напълно легитимни цели (вж. в този смисъл решение от 20 ноември 2008 г., Beef Industry Development Society и Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, т. 21 и цитираната съдебна практика).

379 С оглед на изложените по-горе съображения следва да бъдат отхвърлени доводите на жалбоподателите относно целта на обмена на информация на германско равнище.

4) По контекста на обмена на информация на германско равнище

380 Жалбоподателите твърдят, че анализът на икономическия и правния контекст, и по-специално на естеството и структурата на пазара на камиони, както и на условията за функционирането му, поставя под въпрос констатацията на Комисията, че става въпрос за нарушение „с оглед на целта“.

381 Жалбоподателите поясняват, че камионите се произвеждат и пускат на пазара под много форми и варианти в зависимост от потребностите на клиентите и че крайната им цена зависи от техните характеристики и спецификите на националния пазар, на който се продават. Жалбоподателите отбелязват също, че купувачите на камиони са лица, упражняващи дейност по занятие, които имат силни позиции при договаряне.

382 Съответно жалбоподателите заключават, че поради сложността на камионите и множеството фактори, оказващи влияние върху фактурираната на клиента крайна цена, която се превръща в индивидуализирана цена, brutните цени и brutните ценови листи, обменени между конкурентите, нямат информационна стойност за параметрите на конкуренцията (тоест за цените, които следва да се фактурират или са действително прилагани по пазарни сделки), и че Комисията не е отчела в достатъчна степен този контекст при определянето на естеството на обмена на информация.

383 Жалбоподателите твърдят също, че Scania използва механизъм за ценообразуване, който е сложен и в рамките на който решенията за определяне на цените се взимат на няколко независими едно от друго търговски нива и въз основа на свободно договаряне между седалището на Scania, националните дистрибутори, местните упълномощени търговци и крайните клиенти. Ето защо промените в цените по веригата на доставки, дължащи се на свободното договаряне на всички равнища, водели до разминаване между цените завод—дистрибутори и листите на brutните цени дистрибутори—упълномощени търговци и действителната цена по сделката, прилагана от независимите упълномощени търговци по

отношение на крайните клиенти. В подкрепа на доводите си жалбоподателите се позовават на икономическия доклад от 9 декември 2017 г., който доказвал, що се отнася до Scania, голямата разлика между brutните цени дистрибутори—упълномощени търговци и цените на съответните сделки, както и липсата на обща тенденция за brutните ценови листи и реалните цени по сделките. От това следвало, че даден конкурент не би могъл да направи извод за приблизителните промени на действителната цена по сделката, като изхожда от промяна в brutните ценови листи.

- 384 На първо място, следва да се припомни, че в съображения 22—40 от обжалваното решение Комисията представя структурата на пазара на камиони и механизма за ценообразуване в промишления сектор на камионите (вж. т. 19—22 по-горе).
- 385 Следва също така да се припомни, че в съображения 51 и 52 от обжалваното решение Комисията разглежда въздействието на увеличенията на цените на европейско равнище върху цените на национално равнище (вж. т. 32 и 33 по-горе). В това отношение Комисията отбелязва, че националните дистрибутори на производителите, каквото е Scania DE, не са самостоятелни при определянето на brutните цени и на brutните ценови листи и че всички цени, прилагани на всеки етап от дистрибуторската верига до крайния потребител, произтичат от brutните ценови листи на общоевропейско равнище, определени на ниво седалище (съображение 51 от обжалваното решение).
- 386 Според Комисията от това следва, че увеличението на цените в общоевропейския лист на brutните цени, за което е взето решение на ниво седалище, определя движението на нетната цена на дистрибутора, т.е. на цената, която дистрибуторът плаща на седалището за покупката на камиона. Следователно според Комисията увеличението от страна на седалището на горепосочените brutни цени оказва влияние и върху равнището на brutната цена на дистрибутора, а именно цената, която упълномощеният търговец плаща на дистрибутора, макар цената за крайния потребител да не се променя непременно в същото съотношение или изобщо да не се променя (съображение 52 от обжалваното решение).
- 387 Следователно именно като взема предвид този фактически контекст, Комисията пояснява в съображение 284 от обжалваното решение, в рамките на преценката на антиконкурентния характер на обмена на информация относно бъдещите увеличения на brutните цени, че поради повишената прозрачност на пазара на камиони и на голямата му концентрация единствената несигурност, пред която са изправени участниците, е дали ще се промени официалната ценова политика на техните конкуренти и, ако е така, поради каква причина и на коя дата. Комисията констатира, че за да се премахне тази несигурност, Scania и сключилите споразумение с Комисията страни са установили добре структуриран и системен обмен на стратегическа информация относно бъдещото развитие на цените. Според Комисията бъдещите увеличения на brutните цени са фактор за ценообразуване, прилаган към общоевропейските brutни ценови листи (с каквито са разполагали всички участници с изключение на [поверително]), като тези листи са в основата на всички прилагани на национално равнище цени, включително на цените по крайните сделки (съображение 284 от обжалваното решение).
- 388 Комисията уточнява също, че не е релевантно обстоятелството, че не е било възможно да се изчислят точно крайните цени на продадените на потребителите камиони въз основа на обмена на информация. Според Комисията обменът на информация, който разкрива тенденцията на бъдещото движение на brutните цени, е позволявал на конкурентите да разберат на коя дата и по какъв начин ще се променят цените в Европа. Освен това според

- Комисията обменът на подробните брутни ценови листи е позволявал на производителите да установяват приблизително настоящите и/или бъдещите нетни цени посредством комбинацията от различни видове информация, която получават (съображение 285 от обжалваното решение).
- 389 На второ място, следва да се припомни, че в съображения 41—50 от обжалваното решение Комисията описва механизма за ценообразуване в рамките на Scania и участниците в това ценообразуване (вж. т. 23—31 по-горе).
- 390 От точки 384—389 по-горе следва, че противно на твърдението на жалбоподателите, Комисията е взела в достатъчна степен предвид контекста на обмена на информация, в който е участвало Scania, за да направи извод, че той е антиконкурентен „с оглед на целта“. По-специално Комисията е взела предвид характеристиките на пазара на камиони и механизма за определяне на цените им, за да стигне до извода, че осъщественият, по-специално на германско равнище, обмен на прогнозна информация е антиконкурентен „с оглед на целта“.
- 391 На трето място, що се отнася до доводите на жалбоподателите, изложени в точка 383 по-горе, първо, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика дадена съгласувана практика може да има антиконкурентна цел, макар да няма пряка връзка с потребителските цени (вж. т. 319—321 по-горе). Следователно обстоятелството, че увеличението на брутните цени, решено на който и да е етап от дистрибуторската верига на Scania, няма отражение върху платената от крайния потребител цена, не е достатъчно, за да се обори изводът на Комисията, че обменът на информация относно бъдещите промени на брутните цени, осъществен по-специално на германско равнище, съставлява ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ поради ползата от обменената информация за определянето на ценовата стратегия на конкурентите.
- 392 Второ, доводите на жалбоподателите, изложени в точка 383 по-горе, не доказват, че информацията за бъдещите промени на брутните цени, предоставена от служителите на Scania DE при контактите на германско равнище, не е била стратегическа. Всъщност, както е видно от представянето на механизма за ценообразуване в рамките на Scania (вж. по-специално т. 26, 27 и 31 по-горе), прилаганите от Scania DE брутни цени, за които се прилагат отстъпки, са основата за цената за продажба на камионите на упълномощените търговци на германския пазар. От това следва, че горепосочените бъдещи промени на брутните цени са фактор, който оказва влияние върху цената за трансфер на камиона от Scania DE на германските упълномощени търговци, и че поради това обменът на информация относно тези промени има стратегически характер.
- 393 На четвърто място и по-общо, стратегическият характер на обменената на германското равнище информация за бъдещата промяна на брутните цени се доказва и от честотата, редовността и системността на обмена, както и от посочения в съображение 93 от обжалваното решение факт, който не е оспорен, че при повечето производители тази информация често се изпраща на съответните им седалища и се взема предвид при определянето на ценовите им стратегии.
- 394 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите относно контекста на обмена на информация на германско равнище. Следва също да се заключи, че дадената от Комисията квалификация на обмена на

информация на германско равнище като ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ не е опорочена поради грешка. Ето защо трябва да бъдат отхвърлени твърденията по петото основание.

д) По шестото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че географският обхват на нарушението на германско равнище включва цялата територия на ЕИП

- 395 Жалбоподателите оспорват констатацията на Комисията в съображение 386 от обжалваното решение, че географският обхват на нарушението включва цялата територия на ЕИП за цялата му продължителност, като по този начин включва поведението на конкурентите на германско равнище.
- 396 Следва да се припомни, че в случая Комисията е направила извод за наличието на единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП в периода от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г.
- 397 Що се отнася до географския обхват на нарушението, Комисията приема, че то обхваща цялата територия на ЕИП за целия период от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. (съображение 386 от обжалваното решение).
- 398 Обосновката на Комисията за извода в съображение 386 от обжалваното решение е изложена по следния начин в съображения 388 и 389 от обжалваното решение:

„(388) Scania и сключилите споразумение с Комисията страни разполагат с брутни цени, приложими на европейско равнище, и с брутни ценови листи. Доказателствата удостоверяват, че преди и след въвеждането на ценовите листи на европейско или световно равнище конкурентите са провели антиконкурентни обсъждания, които обхващат територията на договарящите страни по Споразумението за ЕИП, и са се споразумели за увеличението на брутните цени, за да уеднаквят цените за средни и тежкотоварни камиони в ЕИП. Преди въвеждането на европейските ценови листи доказателствата удостоверяват, че обсъжданията не са се отнасяли само до конкретни страни, а [че] са имали изрично европейски обхват (вж. съображения 103 и 104). След въвеждането на европейските брутни ценови листи, приложими на цялата територия на ЕИП, конкурентите са могли да се запознаят с европейската ценова стратегия, като обменят информация за увеличението на брутните цени в Германия (вж. съображение 175), доколкото те отразяват увеличението на брутните цени, прилагани от седалищата за съответните им европейски брутни ценови листи.

(389) Освен това те са постигнали съгласие за и/или са координирали времеви график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, приложими на цялата територия на ЕИП. Обменът на информация относно датите на въвеждане на новите технологични стандарти (например стандарта EURO 3) и относно свързаните с тях увеличения на цените не се ограничава до някои страни, а обхваща цялото ЕИП (вж. съображения 100 и 103)“.

- 399 Следва също така да се припомни, че в обжалваното решение Комисията констатира, че контактите между конкурентите на равнище на ръководните органи са преустановени през септември 2004 г. и че след тази дата контактите между конкурентите са продължили на германско равнище (съображение 327, буква а) от обжалваното решение).
- 400 Сред адресатите на обжалваното решение е и Scania DE, тъй като Комисията е счела, че този правен субект носи пряка отговорност за антиконкурентния обмен на информация за периода от 20 януари 2004 г. до 18 януари 2011 г. (съображение 410, буква б) от обжалваното решение).
- 401 За да подкрепят тезата си, че обхватът на обмена на информация между конкуренти на германско равнище не надхвърля територията на Германия, жалбоподателите изтъкват по същество две групи доводи.
- 402 От една страна, жалбоподателите поддържат, че информацията, която Scania DE получава от своите конкуренти, не е от интерес извън германския пазар. Освен това според жалбоподателите Scania DE никога не е предполагало, че тази информация е от такъв интерес и че е можело да намали несигурността относно европейската ценова стратегия на конкурентите му.
- 403 От друга страна, жалбоподателите поддържат, че Scania DE не е предоставило на конкурентите си информация, която да е от интерес извън германския пазар и по този начин да намали несигурността им относно ценовата стратегия на Scania извън Германия. Освен това Scania DE не е оставило у конкурентите си „впечатление“ за предоставяне на информация от интерес за цялото ЕИП.
- 404 Тези две групи доводи са разгледани по-долу.

1) По географския обхват на получената от Scania DE информация

- 405 На първо място, видно от преписката, производители на камиони са започнали постепенно да прилагат европейски брутни ценови листи от 2000 г. нататък и през 2006 г. мнозинството от производителите са разполагали с такива листи, а именно [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*]. Общият съд заключава, че такъв е случаят и на Scania, както ще бъде обяснено в точки 426—428 по-долу. Само [*поверително*] не е разполагало с европейски брутнен ценови лист.
- 406 Следва също да се отбележи, че що се отнася до останалите участници жалбоподателите не оспорват констатацията на Комисията в съображения 51 и 52 от обжалваното решение, че европейските брутни ценови листи се установяват в седалището на производителите и че увеличенията на посочените в тези листи цени оказват влияние върху равнището на цените на ниво дистрибутори и упълномощени търговци.
- 407 На второ място, в преписката по настоящото дело има данни, навеждащи на мисълта, че конкурентите са били запознати в по-голяма или по-малка степен с наличието на такива листи. Така, видно от вътрешна за [*поверително*] презентация от 30 март 2006 г., посочена в съображение 151 от обжалваното решение, този производител е разполагал с информация относно увеличенията на цените на конкурентите, извлечена от европейските брутни ценови листи на [*поверително*], [*поверително*], Scania и [*поверително*], от италианския ценови лист [*поверително*] и от германския ценови лист на [*поверително*]. Също така,

както следва от съображение 160 от обжалваното решение, съгласно проучване относно „структурата на цените“, извършено от служители на конкурентите, установени в Испания, резултатите от което са посочени в таблица, [поверително], [поверително], [поверително], [поверително] и [поверително] са имали „обща цена“ в Съюза, докато [поверително] и Scania не са имали такива цени. Таблицата с резултатите от проучването е предоставена на служителите на конкурентите, установени в Испания, сред които са и служителите на Scania Испания.

408 Що се отнася до позоваването от жалбоподателите на вътрешна за [поверително] презентация от април 2008 г., която може да наведе на мисълта, че през 2008 г. това предприятие не е смятало, че неговите конкуренти използват европейски брутни ценови листи, Общият съд не счита, че тя е определяща при извършваната от него цялостна преценка на доказателствата. Впрочем това предприятие твърди през 2010 г. в рамките на заявлението си за освобождаване от глоба, че разполага с европейски брутен ценови лист и че „такъв може да е случаят и с конкурентите“, като по този начин внушава на Комисията, че географският обхват на обмена може да е европейски.

409 На трето място, някои производители, разполагащи с европейски брутни ценови листи ([поверително]), уточняват в хода на административното производство, че увеличението на цените, за които са обменяли информация на германско равнище, са по същество увеличението, прилагани за посочените европейски ценови листи, доколкото последните са заменили националните ценови листи. В това отношение Общият съд се позовава на отговорите на [поверително], [поверително] и [поверително] на искането на Комисията от 27 ноември 2012 г. за предоставяне на информация, приложени към писмената защита, и на отговора на [поверително] на искането на Комисията от 19 септември 2013 г. за предоставяне на информация, представен от последната вследствие на постановеното от Общия съд процесуално-организационно действие (вж. т. 75 по-горе). От тези доказателства следва, че обхватът на антиконкурентната информация, предоставена от поне някои от конкурентите на Scania при контактите на германско равнище, в които е безспорно, че са участвали служители на Scania DE, надхвърля германския пазар.

410 На четвърто място, както е посочено в съображение 327, буква в) от обжалваното решение, от преписката е видно, че в много случаи служителите на производителите, участвали в обмена на информация на германско равнище, са съобщавали тази информация на седалището, което е допълнително доказателство, че обхватът на този обмен надхвърля германския пазар (вж. съображение 213 от обжалваното решение, в което се препраща към примери за съобщаване на седалището на информацията, обменяна на германско равнище). В това отношение следва да се вземе предвид по-специално текстът на съображение 175 от обжалваното решение, което не само показва, че обменната на германско равнище информация е съобщавана на седалището на [поверително], но е и в подкрепа на изложената в съображение 388 от обжалваното решение теза на Комисията, че обменната на германското равнище информация относно увеличението на брутните цени е способствала за това производителите да се запознаят с ценовата стратегия на конкурентите си на европейско равнище. Съответно съгласно посоченото в съображение 175 от обжалваното решение писмено доказателство ръководителят на [поверително] в седалището на дружеството изпраща писмо на колегите си относно обменената на германско равнище информация: „С настоящото писмо бих искал да Ви дам обща представа за германския пазар, що се отнася до производствените срокове и повишенията на цените на конкурентите ни [...] Най-малкото ценовата стратегия в голяма степен е съобразена с общия европейски подход на конкурентите“.

- 411 Също така фактът, приет за установен при анализа на третото основание, че служителите от по-ниско равнище в седалището са били запознати с обмена на германско равнище на информацията относно цените (вж. т. 221—229 по-горе), е в подкрепа на тезата на Комисията относно географския обхват на контактите на германско равнище.
- 412 На пето място, видно от преписката, както отбелязва Комисията в съображение 327, буква б) от обжалваното решение, като се има предвид, че германските дъщерни дружества на участниците не произвеждат камиони и не са натоварени с разработването на технологии, доколкото тези задачи са от изключителната компетентност на седалището, може да се приеме, че обменената на германско равнище информация за времеви график и допълнителните разходи във връзка със съответствието със стандартите EURO 5 и EURO 6 произхожда от седалището и се отнася до цялото ЕИП.
- 413 В подкрепа на констатацията в точка 412 по-горе е посоченото в съображение 148 от обжалваното решение писмено доказателство, което се отнася до Scania. В електронно писмо от 26 юли 2005 г. I, служител на Scania DE, участващ в контактите на германско равнище, предоставя на E, служител в седалището на [поверително], информация за датата, на която Scania ще представи цялата си гама двигатели, съответстващи на стандарт EURO 4, и за пускането на пазара на моделите камиони, съответстващи на стандарт EURO 5, като същевременно уточнява, че ще знае точните дати и цените „след ваканцията [на персонала] в завода в Съодертеле [Швеция]“. Доколкото Съодертеле е градът, в който се намира седалището на Scania, това уточнение, дадено от служителя на Scania DE на служителя на [поверително], позволява да се заключи, че информацията, която има предвид служителят на Scania DE, произхожда от седалището и поради това е с обхват, надхвърлящ германския пазар. Посоченото в съображение 148 от обжалваното решение писмено доказателство удостоверява и влиянието на седалището на Scania при определянето на цените, прилагани на германския пазар — въпрос, разгледан в точки 422—438 по-долу.
- 414 С оглед на изложените в точки 405—413 по-горе съображения, разглеждани заедно, следва да се констатира, че обхватът на информацията, получена от Scania DE при контактите на германско равнище, надхвърля германския пазар.
- 415 В това отношение Общият съд намира за неубедително твърдението на жалбоподателите, че служителите на Scania DE, участвали в обмена на информацията на германско равнище, никога не са предполагали, че получената от представителите на дъщерните дружества на другите производители на камиони информация се отнася до европейски цени или може да намали несигурността относно европейската ценова стратегия на другите производители.
- 416 Първо, следва да се припомни, че преписката по настоящото дело съдържа данни, навеждащи на мисълта, че използването на европейски брутни ценови листи от повечето производители не е тайна (вж. т. 407 по-горе). При това положение е напълно възможно да се предположи, че служителите на Scania DE и седалището в Швеция са знаели за съществуването на тези ценови листи и следователно са могли да изведат ценовата стратегия на конкурентите си въз основа на информацията, получена на германско равнище, например въз основа на информацията за увеличения на брутните цени, прилагани към европейските ценови листи на конкурентите (вж. т. 409 по-горе).

- 417 Второ, Общият съд не намира за убедително твърдението на жалбоподателите, че за разлика от другите участници в контактите на германско равнище, Scania DE никога не е съобщавало на седалището си получената на германско равнище информация. Несъмнено в преписката няма доказателства, че тази информация действително е била съобщена. Въпреки това от посоченото в съображение 166 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че I от Scania DE, организатор на и участник в среща на германско равнище, проведена на 12 и 13 май 2008 г. в Кобленц (Германия), е предал на колегите си от Scania DE информация за увеличения на цените, обменена по време на тази среща, като същевременно е уточнил, че тази информация „още“ не е предоставена на седалището в Швеция. Използването на думата „още“ навежда на мисълта, че намерението на посочения по-горе служител на Scania DE е било да съобщи информацията на седалището и че съобщаването ѝ на седалището не е изключение.
- 418 Във всеки случай предвид факта, че в преписката има доказателства, удостоверяващи, че служителите от по-ниско равнище в седалището на Scania са знаели за обмена на антиконкурентна информация на германско равнище (вж. т. 228 по-горе) и че срещите на двете равнища често са се провеждали на една и съща дата и на едно и също място, липсата на пряко доказателство за това, че служителите на Scania DE са съобщавали на седалището на Scania обменената на германско равнище информация, не е от решаващо значение. Всъщност с оглед на двете посочени по-горе обстоятелства може да се направи извод, че седалището на Scania е било запознато със съдържанието на тази информация.
- 419 Трето, следва да се отбележи, че служители в седалището на някои производители са участвали и в контактите на германско равнище. Това често е било така в случая на [поверително]. Освен това в посочено в съображение 139 от обжалваното решение електронно писмо от 11 ноември 2004 г., изпратено от С от седалището на [поверително] до служители на конкурентите, които са както служители в седалището, така и такива на германско равнище, сред които са А от седалището на Scania и В от Scania DE, С представя двама нови служители в седалището на [поверително], които отговарят за централното ценообразуване в рамките на този производител. Тези обстоятелства, свързани с участието на служители от седалището в осъществяваните на германско равнище контакти, указват, че не е било възможно служителите на Scania DE да не предполагат, че обменената на германско равнище информация е от интерес за ценовата стратегия на конкурентите на европейско равнище.
- 420 Четвърто, с оглед на изложените по-горе доказателства Общият съд не намира за убедителни клетвените декларации на служителите на Scania DE, които са участвали в контактите на германско равнище и са потвърдили изложеното в точка 415 по-горе твърдение. Освен това по изложените в точка 281 по-горе причини тези декларации, представени след приключване на нарушението и с конкретната цел да подкрепят позицията на Scania, имат ограничена доказателствена стойност.
- 421 Въз основа на изложените по-горе обстоятелства, преценени в тяхната цялост (вж. т. 198 по-горе), следва да се заключи, че посредством участието на служителите му в обмен на информация на германско равнище Scania DE е получавало информация с обхват, надхвърлящ германския пазар. Въз основа на тази констатация трябва да бъдат отхвърлени твърденията по настоящото основание, при това независимо от въпроса дали Scania DE също е предоставяло информация, чийто обхват надхвърля германския пазар (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 12 юли 2001 г., Tate & Lyle и др./Комисия, Т-202/98, Т-204/98 и Т-207/98, EU:T:2001:185, т. 58). При все това Общият съд счита за

уместно да разгледа последния въпрос за целите на преценката на тежестта на извършеното от Scania нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС и евентуално на определянето на размера на глобата (вж. в този смисъл решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Correns, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 45 и цитираната съдебна практика).

2) По географския обхват на предоставената от Scania DE информация

- 422 Следва да се припомни, че в съображение 388 от обжалваното решение Комисията приема, че след въвеждането на европейските брутни ценови листи производителите на камиони са могли да се запознаят с европейската ценова стратегия на конкурентите си, като обменят информация за увеличението на брутните цени, прилагани на германския пазар, доколкото тези увеличения отразяват увеличението, които седалищата на производителите прилагат за техните европейски брутни ценови листи.
- 423 Жалбоподателите поддържат по същество, че информацията за брутните ценови листи, предоставена при контактите на германско равнище, не отразява цените на Scania на европейско равнище и следователно не допринася за намаляване на несигурността на конкурентите на Scania относно неговата ценова стратегия извън Германия.
- 424 В това отношение жалбоподателите уточняват, че не е правилно да се счита, че FGPL е брутен ценови лист на равнището на ЕИП и че служи за основа при преговорите, провеждани в рамките на процеса на ценообразуване. В подкрепа на твърдението си жалбоподателите се позовават на икономическия доклад от 9 декември 2017 г., който доказвал, че няма никаква взаимовръзка между FGPL и брутната цена на ниво дистрибутори—упълномощени търговци в Германия. Жалбоподателите поясняват, че FGPL е вътрешен справочен инструмент, който седалището на Scania използва, за да следва общото равнище на цените на различните части на камионите в производствения процес в рамките на Scania. Въпреки наименованието си FGPL не бил „ценови лист“, тъй като не определял трансферната цена на частите на което и да било равнище от дистрибуторската мрежа. Жалбоподателите уточняват, че преговорите между дистрибуторите и седалището се провеждат при условията на равнопоставеност въз основа на изготвяните за всяка страна листи с нетни цени завод—дистрибутори и че именно тези ценови листи се договарят всеки път, когато пазарните условия оправдават повишаване или намаляване на цените. В подкрепа на доводите си относно естеството на FGPL жалбоподателите представят клетвени декларации на служители в седалището на Scania и в Scania DE. В подкрепа на твърдението си, че преговорите между дистрибуторите на Scania и седалището се провеждат при условията на равнопоставеност и са еквивалентни на преговорите, водени между страни, действащи като самостоятелни търговски партньори и конкурентни подразделения, жалбоподателите се позовават на вътрешен за Scania доклад, изготвен през 2010 г. — „Главно досие на Scania за трансферните цени“.
- 425 Доводите на жалбоподателите, изложени в точка 424 по-горе, разкриват разминаване между описанието на системата за ценообразуване в рамките на Scania, дадено в отговорите на искания за предоставяне на информация, изпратени от Комисията в хода на административното производство, и описанието на тази система, дадено в отговора на изложението на възраженията и пред Общия съд.

- 426 Даденото в обжалваното решение описание на системата за ценообразуване в рамките на Scania (вж. т. 23—31 по-горе) се основава на информацията, предоставена от Scania в отговорите, по-специално от 16 април и 5 юли 2012 г., на искания за предоставяне на информация, изпратени от Комисията. Графиката в съображение 50 от обжалваното решение (вж. т. 31 по-горе), която разкрива отражението на FGPL върху цените, прилагани на различните етапи от дистрибуторската верига, е била представена от Scania и в горепосочените отговори. Също така в отговора от 5 юли 2012 г. Scania описва по-специално ролята на комитета по цените и на изпълнителния заместник-председател по продажбите [*поверително*].
- 427 За сметка на това представените в точка 424 по-горе доводи отразяват позицията на Scania, изложена *in tempore suspecto*, а именно в отговора му на изложението на възраженията и пред Общия съд.
- 428 При това положение Общият съд смята, подобно на Комисията, че на отговорите на жалбоподателите на исканията за предоставяне на информация, отправени от Комисията в приложение на член 18, параграф 2 от Регламент № 1/2003, трябва да бъде придадена по-голяма доказателствена стойност, отколкото на обясненията, дадени впоследствие от жалбоподателите в отговор на изложението на възраженията. Съгласно член 23, параграф 1 от Регламент № 1/2003 на предприятията, които предоставят неточна или подвеждаща информация в отговор на искане за предоставяне на информация, отправено по реда на член 18, параграф 2 от този регламент, може да бъдат наложени глоби, които не надвишават 1 % от общия им годишен оборот.
- 429 Освен това трябва да се отбележи, че жалбоподателите не са представили никакъв документ в подкрепа на доводите си относно естеството на FGPL. Както отбелязва Комисията в съображение 299, буква а) от обжалваното решение, би било логично Scania да бъде в състояние да представи документация, потвърждаваща тезата му относно FGPL. Scania не е направило това, а е представило само клетвени декларации на някои от служителите си, които имат ограничена доказателствена сила и които Общият съд не намира за убедителни (вж. т. 420 по-горе).
- 430 Що се отнася до позоваването от жалбоподателите на икономическия доклад от 9 декември 2017 г., доказващ липсата на взаимовръзка между FGPL и brutните цени на ниво дистрибутори—упълномощени търговци в Германия (вж. т. 424 по-горе), в посочения доклад се констатира, че конкретните промени на FGPL не са съпътствани от идентични промени в прилаганата в Германия brutна цена на ниво дистрибутори—упълномощени търговци. Следва обаче да се отбележи, че анализът на Комисията в обжалваното решение не се основава на такава взаимовръзка, тъй като тя изобщо не поддържа, че увеличението на цените във FGPL води до идентично увеличение на brutната цена на ниво дистрибутор—упълномощен търговец в Германия. В обжалваното решение Комисията приема, че увеличението на цените във FGPL оказва влияние върху нетната цена за дистрибутора (т.е. цената, която дистрибуторът плаща на седалището) и brutната цена на дистрибутора (а именно цената, която упълномощеният търговецът плаща на дистрибутора), макар цената за крайния потребител да не се променя непременно в същото съотношение или изобщо да не се променя (съображение 52 от обжалваното решение). Съответно се оказва, че обжалваното решение не се основава на взаимовръзката, посочена в икономическия доклад от 9 декември 2017 г.

- 431 От точки 423—430 по-горе следва, че тезата на Комисията, че FGPL е европейски брутен ценови лист, който оказва влияние върху определянето на цените на камионите на ниво национални дистрибутори (и следователно на нивото на Scania DE), е надлежно доказана.
- 432 По-общо, доказателствата в преписката удостоверяват, че националните дистрибутори на Scania (и следователно Scania DE) не са независими спрямо седалището при определянето на ценовата си политика по отношение на упълномощените търговци.
- 433 В това отношение, първо, следва да се вземе предвид фактът, че FGPL е установен на ниво седалище. От представената в точка 31 по-горе графика е видно, че FGPL е важна съставна част от ценообразуването, доколкото всички цени, прилагани надолу по дистрибуторската верига на Scania, произтичат от този FGPL и от отстъпките и маржовете на печалбата, които ползват различните оператори.
- 434 Второ, следва да се вземе предвид фактът, че в преобладаващата си част дистрибуторите на Scania са дъщерни дружества, контролирани на 100 % от седалището (вж. т. 20 по-горе), какъвто впрочем е случаят на Scania DE. С оглед на това обстоятелство Общият съд не намира за убедително твърдението на жалбоподателите, че преговорите относно цените между посочените дистрибутори и седалището са преговори между страни, действащи като самостоятелни търговски партньори и конкурентни подразделения.
- 435 В това отношение следва да се отбележи, че доказателствата, посочени в съображения 249 и 250 от обжалваното решение, изразяващи се във вътрешни за комитета по цените документи (вж. т. 24 по-горе), удостоверяват, че този орган (който е орган към седалището на Scania) има силна позиция при определянето на равнището на отстъпките, прилагани за националните дистрибутори. Като се позовават на клетвена декларация на член на комитета по цените, жалбоподателите само поддържат, че горепосочените вътрешни документи се отнасят до изключително събитие, а именно пускането на пазара на нов двигател, което е от голямо стратегическо значение за Scania, и не отразяват обичайното положение. Тази клетвена декларация обаче няма достатъчна доказателствена стойност, за да обори доказателствената стойност и ясното съдържание на доказателствата, посочени в съображения 249 и 250 от обжалваното решение, и Общият съд не я намира за убедителна.
- 436 Освен това, що се отнася до позоваването от Scania на неговото „Главно досие за трансферните цени“ от 2010 г. (вж. т. 424 по-горе), следва да се отбележи, че целта на този документ е да се докаже в случай на данъчна проверка, че Scania спазва принципа на сделката между несвързани лица (arm's length principle) при определянето на трансферните цени в рамките на групата (например при определянето на нетните цени за дистрибуторите). Общият съд обаче смята, подобно на Комисията (вж. съображение 296 от обжалваното решение), че фактът, че седалището на Scania прилага трансферни цени, съобразени с принципа на сделката между несвързани лица, не доказва независимостта на дистрибуторите на Scania при преговорите относно цените, а по-скоро доказва, че тези трансферни цени се определят на равнища, позволяващи те да не бъдат оспорени от компетентните данъчни органи.
- 437 Трето, обстоятелството, че Scania DE не е независимо при определянето на ценовата си политика, е удостоверено от писменото доказателство, посочено в съображение 148 от обжалваното решение (вж. т. 413 по-горе). То е удостоверено и от писмените доказателства, посочени в съображения 134 и 135 от обжалваното решение, които разкриват последователността на информацията относно увеличенията на брутните цени,

предоставена на конкурентите съответно от служителите на Scania DE и от служителите на Scania на равнището на ръководните органи. Така от посоченото в съображение 134 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че на срещата от 3 и 4 май 2004 г. на германско равнище служителят на Scania DE е уведомил конкурентите, че цените на новата серия камиони [поверително] ще бъдат по-високи средно с 6 % от цените на настоящата серия [поверително]. От представеното в съображение 135 от обжалваното решение писмено доказателство е видно, че представителят на Scania, който участва на срещата на равнище на ръководните органи от 27 и 28 май 2004 г., уведомява конкурентите, че цените на серията камиони [поверително] ще бъдат по-високи с между 5 и 6 % от цените на серията [поверително]. Тази последователност на информацията, предоставена по време на обсъжданията, проведени на двете равнища на посочените по-горе тайни контакти, също е годна да докаже, че информацията, предоставена от служителите на Scania DE при контактите на германско равнище, е с обхват, който надхвърля германския пазар.

438 Предвид показаната в точки 433—437 по-горе роля на седалището на Scania при определянето на ценовата политика на Scania DE Комисията е имала право да приеме, че антиконкурентната информация относно цените, предоставена от служителите на Scania DE на конкурентите при контактите на германско равнище, отразява установена на равнището на седалището на Scania ценова стратегия и следователно е с обхват, който надхвърля германския пазар.

439 Този извод на Общия съд не се оборва от съдържанието на икономическите доклади от 20 септември 2016 г. и от 9 декември 2017 г., на които се позовават жалбоподателите.

440 Според жалбоподателите посочените по-горе два икономически доклада доказват, че brutните цени на ниво дистрибутори—упълномощени търговци на Scania DE не са представителни за прилаганите в други европейски страни цени и поради тази причина не могат да намалят несигурността относно ценовата стратегия на Scania в ЕИП. Следва обаче да се констатира, че що се отнася до Scania, обжалваното решение не се основава на тезата за наличието на някакъв паралел между brutните цени на ниво дистрибутори—упълномощени търговци, прилагани в различните европейски страни, доколкото, както е видно от представената в точка 31 по-горе графика, brutната цена на националния дистрибутор се определя в зависимост от приложените спрямо FGPL отстъпки и маржа му на печалбата. Обжалваното решение се основава на съображението, че всяко увеличение, прилагано по отношение на FGPL и следователно решено на ниво седалище, оказва влияние в различна степен (в зависимост от прилаганите отстъпки) върху brutната цена на националния дистрибутор (вж. съображения 51 и 52 от обжалваното решение).

441 Във всеки случай, противно на твърденията на жалбоподателите, Общият съд счита, че преписката надлежно доказва факта, че независимо от действителния географски обхват на предоставената от Scania DE информация, то създава впечатление у конкурентите си, че предоставяната им от него информация е с обхват и е от интерес, надхвърлящ германския пазар, като по този начин допринася за общите цели, преследвани с обмена на антиконкурентна информация на германско равнище.

442 В това отношение Общият съд се позовава на обмена на информация, посочен в съображение 148 от обжалваното решение (вж. т. 413 по-горе). Всъщност, като се има предвид намекът на служителя на Scania DE, че информацията за датите на пускане на пазара на моделите камиони и за цените, която ще съобщи на служителя на [поверително], произхожда от седалището на Scania, е логично да се заключи, че посоченият служител на

[*поверително*] е възприел тази информация като такава от интерес, който надхвърля германския пазар. Следва да се вземе предвид и електронното писмо от 28 октомври 2009 г., посочено в съображение 185 от обжалваното решение, което доказва, че седалището на [*поверително*] е получило информация от Scania по време на контактите на германско равнище, съгласно която е предвидено на 1 януари 2010 г. да влезе в сила увеличение на цените с 3 %, като то е свързано с „facelift“ на камионите. Така, доколкото увеличението на цените, разкрито от Scania на неговия конкурент, е свързано с производствените разходи за камионите и доколкото Scania DE не произвежда камиони, може да се заключи, че [*поверително*] е възприело горепосочената информация относно увеличението на цените като такава с обхват, който надхвърля германския пазар.

443 Въз основа на всички изложени по-горе съображения трябва да бъдат отхвърлени твърденията по шестото основание.

е) По седмото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че установеното поведение съставлява единно продължено нарушение и че жалбоподателите носят отговорност в това отношение

444 Следва да се припомни, че според Комисията споразуменията и/или съгласуваните практики между Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение съставляват единно продължено нарушение, извършено в периода между 17 януари 1997 г. и 18 януари 2011 г. Нарушението се състояло в тайно споразумяване относно цените и увеличенията на brutните цени в ЕИП за средните и тежкотоварни камиони, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средните и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6 (съображение 315 от обжалваното решение).

445 По-конкретно Комисията приема, че посредством антиконкурентните контакти участниците са преследвали общ план с единна антиконкурентна цел и че Scania е било запознато или е трябвало да е запознато с общия обхват и съществените характеристики на мрежата от тайни контакти и е имало намерение да допринесе за картела чрез действията си, поради което може да бъде подведено под отговорност за нарушението в неговата цялост (съображения 316 и 350 от обжалваното решение).

446 Жалбоподателите оспорват по същество наличието на единно продължено нарушение в настоящия случай и подвеждането им под отговорност за това нарушение в неговата цялост.

1) По наличието на единно продължено нарушение в случая

i) Предварителни бележки

447 Следва да се припомни, че за да се приеме за установено наличието на единно продължено нарушение, Комисията трябва да докаже, че различните разглеждани действия са част от „общ план“, който има единна цел (вж. т. 196 по-горе).

- 448 В съдебната практика са установени няколко релевантни критерия за преценката дали дадено нарушение е единно, а именно да са идентични целите на разглежданите практики, съответните стоки и услуги, участващите в нарушението предприятия и условията, при които то е извършено (вж. решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 60 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 243). Освен това за целите на тази проверка може да бъде взето предвид обстоятелството, че са идентични физическите лица, участващи от името на предприятията, и географският обхват на разглежданите практики (решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 60).
- 449 Важно е също да се уточни, че понятието за единна цел не би могло да се определя чрез общо позоваване на нарушението на конкуренцията на засегнатия от нарушението пазар, тъй като засягането на конкуренцията представлява, като цел или резултат, неразделна част от всяко действие, попадащо в приложното поле на член 101, параграф 1 ДФЕС. Такова определение на понятието за единна цел рискува да лиши понятието за единно продължено нарушение от част от неговия смисъл, доколкото би имало за последица редица забранени с горепосочената разпоредба действия, засягащи даден икономически сектор, системно да бъдат квалифицирани като елементи от фактическия състав на единно нарушение (решение от 12 декември 2007 г., BASF и UCSB/Комисия, T-101/05 и T-111/05, EU:T:2007:380, т. 180).
- 450 Освен това, както вече бе отбелязано (вж. т. 195 по-горе), условието относно понятието за единна цел предполага да се провери дали съществуват елементи, които характеризират различните деяния, съставляващи нарушението, и които могат да указват, че фактическото поведение на други участващи предприятия няма същата цел или същите антиконкурентни последици, поради което не се вписва в един „общ план“ поради своята еднаква цел, нарушаваща конкуренцията във вътрешния пазар.
- ii) Обжалваното решение*
- 451 Следва да се припомни, че в обжалваното решение Комисията приема, че осъществените на три равнища тайни контакти, описани в съображение 317 от него, са част от общ план с единна антиконкурентна цел поради следните причини.
- 452 На първо място, всички контакти се отнасят до едни и същи продукти, а именно средни и тежкотоварни камиони (съображение 319 от обжалваното решение).
- 453 На второ място, естеството на споделената информация — информацията относно цените, увеличенията на brutните цени, предвидените дати за пускане на пазара на камионите, съответстващи на новите екологични стандарти, и намерението на конкурентите да прехвърлят свързаните с тях разходи върху клиентите — е едно и също през целия период на нарушението (съображение 320 от обжалваното решение). Комисията уточнява, че естеството на обсъжданията и споразуменията относно времевия график за пускане на пазара на новите модели камиони, които да съответстват на някои екологични стандарти, е свързано със и допълва тайното споразумение относно цените и увеличенията на brutните цени (съображение 321 от обжалваното решение).

- 454 В същия контекст Комисията уточнява, че макар от септември 2004 г. участниците вече да не са се стремили активно, както са правили по-рано, да сключат конкретно споразумение за бъдещи общи увеличения на brutните цени или за конкретни дати за пускане на пазара на камионите, съответстващи на новите екологични стандарти, или за размера на разходите, които участниците ще прехвърлят върху потребителите за тези камиони, те са продължили да се споразумяват, като обменят същия вид информация и преследват същата цел да ограничат конкуренцията чрез намаляване на степента на стратегическа несигурност между тях (съображение 322 от обжалваното решение).
- 455 На трето място, Комисията отбелязва, че антиконкурентните контакти са били осъществявани често и са се отнасяли до една и съща група производители на камиони, а именно Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение. Лицата, участвали в контактите, са били служители на едни и същи производители и са организирали обсъжданията в малки групи от служители в рамките на производителите (съображение 323 от обжалваното решение).
- 456 На четвърто място, Комисията приема, че макар мястото в йерархията и функциите в рамките на предприятията на участващите в действията служители да са се променили по време на картела, естеството, целта и обхватът на контактите и срещите са останали непроменени през целия период на картела (съображение 325 от обжалваното решение). В това отношение Комисията пояснява, че всички тайни контакти, осъществени на трите равнища, са имали антиконкурентната цел да бъде ограничена конкуренцията на пазара на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП по отношение на бъдещите цени и повишенията на brutните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите с оглед на пускането на пазара на камиони, съответстващи на екологичните стандарти (съображение 326 от обжалваното решение).
- 457 В съображение 327 от обжалваното решение Комисията изтъква три обстоятелства в подкрепа на извода си, че изместването на обмена на информация (the shift in the exchanges) от равнището на ръководните органи към германското равнище не е променило факта, че нарушението е продължено.
- 458 Първо, Комисията приема, че провежданите на различните равнища срещи в голяма степен се припокриват във времето, като срещите на ръководните органи са се състояли между 1997 г. и 2004 г., срещите на по-ниско равнище в седалището са се състояли между 2000 г. и 2008 г., а обсъжданията на германско равнище — от 2004 г. нататък. Според Комисията резултатът от това е, че макар да не са провеждани срещи на ръководните органи след 16 септември 2004 г., контакти на другите две равнища са продължили да се осъществяват без прекъсване (съображение 327, буква а) от обжалваното решение). В този контекст Комисията приема също, че от една страна, в периода между 2003 г. и 2007 г. са били осъществени контакти между служителите от по-ниско равнище в седалището и служителите на германско равнище и са били организирани общи срещи, и от друга, че участниците са обсъждали многократно на по-ниско равнище в седалището въпроса каква информация трябва да бъде обменена и на какво равнище (съображение 327, буква а) от обжалваното решение).
- 459 Второ, Комисията приема, че германските дъщерни дружества на участниците не произвеждат камиони и не са натоварени с разработването на технологии, тъй като тези задачи са от изключителната компетентност на седалището. Следователно според Комисията, когато служителите на германско равнище са обменяли информация за

времевия график и допълнителните разходи за въвеждането на технологиите, съответстващи на стандарти EURO 5 и EURO 6, те са обменяли информация, произхождаща от седалището и отнасяща се до цялото ЕИП (съображение 327, буква б) от обжалваното решение).

460 Трето, Комисията приема, че за няколко участници в картела има доказателства, че германските дъщерни дружества системно са съобщавали намеренията си във връзка с цените на седалището и — а това е още по-важно — на лицата в централната администрация, участващи в процеса на обмен на информация относно цените. В този контекст Комисията отбелязва също, че седалището на Scania е имало правомощието да определя брутните заводски цени и отстъпките, прилагани за дистрибуторите (които са били дъщерни дружества, притежавани на 100 % от дружеството майка), и че в рамките на Scania има структурирана схема на срещи, за да се гарантира бързото привеждане в изпълнение на стратегическите решения на седалището, което показва, че няма основание да се смята, че седалището на Scania не е било запознато с тези сведения.

461 В съображение 328 от обжалваното решение Комисията заключава, че промяната в картела (the change in the cartel) е била организирана по колективен и съгласуван начин между различните участници с цел да се гарантира непрекъснатост в обмена на информация.

462 На пето място, според Комисията, макар начинът, по който е обменяна информацията, да се е променил естествено през четиринадесетте години, през които е продължило нарушението, това се е случило постепенно и фундаменталният характер на обмена е останал един и същи: от провеждани присъствено многостранни обсъждания, срещи или презентации се преминава към многостранни обсъждания по електронна поща благодарение на компилирането на информация за бъдещите цени, организирано по електронна поща и представено в електронна таблица (съображение 329 от обжалваното решение).

463 Въз основа на тези пет обстоятелства Комисията заключава, че тайните контакти са били свързани помежду си и взаимно са се допълвали по тяхното естество (съображение 330 от обжалваното решение).

iii) Преценка

464 На първо място, безспорно е, че разглежданите тайни контакти се отнасят през целия период на осъществяването им до едни и същи продукти, тоест до средните и тежкотоварни камиони, и че те са били провеждани от една и съща група производители на камиони, а именно Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение. Освен това от преписката е видно, че в контактите участват малка група служители от всяко равнище, чийто състав е останал относително постоянен, и че контактите са осъществявани редовно и често.

465 На второ място, следва да се припомни наличието на връзки между трите равнища на тайни контакти, а именно че участниците в рамките на тези равнища са били служители на едни и същи предприятия, тоест на Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение, че обсъжданията в рамките на всяко от равнищата са били с едно и също съдържание, че провежданите на различните равнища срещи са се припокривали във времето, че е имало препратки и обмен на събраната информация между равнищата, както и общи срещи на служителите от различните равнища (вж. т. 218 по-горе). Следва също да се припомни, че в

рамките на третото основание жалбоподателите не успяват да оборят констатациите на Комисията относно наличието на връзки между трите равнища на тайни контакти (вж. т. 229 по-горе).

466 На трето място, Общият съд констатира, подобно на Комисията (вж. т. 453 и 454 по-горе), че съдържанието на обсъжданията между страните, както и целта на тези обсъждания, а именно да се намали несигурността между участниците, свързана по същество с бъдещите им ценови стратегии, остават едни и същи. В този контекст следва да се припомни, че Общият съд е приел, че Комисията основателно е отбелязала в съображения 243 и 321 от обжалваното решение, че естеството на обсъжданията и споразуменията относно времевия график за пускане на пазара на нови модели камиони, съответстващи на определени екологични стандарти, е свързано със и допълва тайните практики относно цените и увеличението на brutните цени (вж. т. 297 по-горе).

467 На четвърто място, следва да се припомни, че Комисията основателно е приела, че географският обхват на антиконкурентния обмен на информация на германско равнище включва цялото ЕИП, подобно на антиконкурентния обмен на информация на равнище на ръководните органи.

468 Въз основа на горепосочените обстоятелства следва да се потвърди констатацията на Комисията, че обменът на информация между участниците, описан в съображение 317 от обжалваното решение, е част от общ план с единна антиконкурентна цел.

469 С доводите на жалбоподателите не се оборва изводът на Общия съд. Тези доводи могат да бъдат разделени на три групи. Първо, жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала грешка, като е преценила заедно трите равнища на контакти между участниците. Второ, те оспорват констатацията на Комисията, че обменената в рамките на трите равнища на контакти информация е била от едно и също естество, както следвало от съображение 320 от обжалваното решение. Трето, жалбоподателите оспорват извода на Комисията в съображение 327 от обжалваното решение, че „изместването“ на обмена на информация от равнището на ръководните органи към германското равнище не е променило факта, че нарушението е продължено.

– *По съвместната преценка на трите равнища на контакти*

470 За да оспорят наличието на общ план в настоящия случай, жалбоподателите поддържат по същество, че противно на следвания от Комисията в обжалваното решение подход, трите равнища на контактите е трябвало да бъдат преценени отделно, а не заедно.

471 За да обосноват тази теза, на първо място, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е установила никаква релевантна фактическа връзка между трите равнища на тайните контакти. По съображенията, изложени в точка 465 по-горе, това оплакване трябва да бъде отхвърлено.

472 На второ място, жалбоподателите поддържат, че обхватът на нарушението трябва да бъде определен въз основа на фактически обстоятелства, пряко свързани с участвалите в твърдяното тайно споразумение служители. Комисията обаче не доказала, че служителите на предприятията, участващи в тайните контакти на различните равнища, са знаели и са

имали общо виждане за обхвата на тайното споразумение. В този контекст жалбоподателите отбелязват, че различни служители представляват предприятията на различните равнища на контакти.

473 В това отношение следва да се припомни, че през целия период на осъществяването им разглежданите тайни контакти са били провеждани от една и съща група производители на камиони, а именно Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение. Освен това в тези контакти са участвали малка група служители на всяко равнище, чийто състав е останал относително постоянен, и контактите са се осъществявали редовно и често. Следва също да се припомнят връзките между трите равнища на тайни контакти. Предвид тези обстоятелства фактът, че в тайните контакти не са участвали едни и същи служители, не позволява да се обори изводът за наличието в случая на общ план.

474 Що се отнася до изложеното в точка 472 по-горе твърдение на жалбоподателите, че Комисията не е доказала, че служителите на предприятията, участващи в тайните контакти на различните равнища, са знаели и са имали общо виждане за обхвата на тайното споразумение, това твърдение се отнася до въпроса дали съзнанието за общия план трябва да се преценява на равнището на предприятието или на равнището на служителите на предприятието. Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е преценила съзнанието за общия план на равнището на предприятието и не го е разгледала на равнището на служителите.

475 Това оплакване на жалбоподателите е неоснователно.

476 Всъщност следва да се отбележи, че правото на Съюза в областта на конкуренцията се отнася до дейността на „предприятията“ и че това понятие трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица, макар и от юридическа гледна точка тази стопанска единица да е съставена от няколко физически или юридически лица (вж. решение от 10 септември 2009 г., Akzo Nobel и др./Комисия, C-97/08 P, EU:C:2009:536, т. 54 и 55 и цитираната съдебна практика).

477 Следва също да се отбележи, че що се отнася до въпроса за възможността предприятията да носят отговорност за неправомерните действия на техните служители, съгласно съдебната практика правомощието на Комисията да санкционира дадено предприятие предполага единствено извършването на нарушение от страна на лице, което по принцип има право да действа от името на предприятието (вж. решение от 12 декември 2014 г., H & R ChemPharm/Комисия, T-551/08, EU:T:2014:1081, т. 73 и цитираната съдебна практика).

478 От цитираната в точки 476 и 477 по-горе съдебна практика следва, че въпросът за съзнанието за наличие на общ план трябва задължително да се преценява на равнището на участвалите предприятия, а не на равнището на техните служители. Както Комисията правилно отбелязва, ако тя е длъжна да докаже, че всеки един от служителите на едно и също предприятие, участвало в картела, е бил точно запознат с поведението на другите служители в рамките на картела, за нея би било невъзможно да докаже наличието на единно продължено нарушение, още повече че по естеството си картелите по принцип са тайни и доказателствата в делата за картели често са частични и откъслечни (вж. в този смисъл решение от 13 юли 2011 г., Trade-Stomil/Комисия, T-53/07, EU:T:2011:360, т. 64 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай поради наличието на връзки между трите равнища на тайни контакти, и по-специално поради факта, че физическите лица,

участвали на трите равнища на тайни контакти, са служители на едни и същи предприятия, може да се заключи, че тези предприятия са знаели и са имали общо виждане за общия план, а оттам и за неправомерното поведение.

479 От гореизложеното следва, че трябва да бъде отхвърлено твърдението на жалбоподателите, че Комисията е трябвало да оцени отделно трите равнища на тайни контакти.

– По естеството на обменената в рамките на трите равнища на контакти информация

480 Жалбоподателите оспорват извода, изложен по-специално в съображения 320 и 322 от обжалваното решение, че обменената на различните равнища на контакти информация е била от едно и също естество и е преследвала една и съща антиконкурентна цел.

481 В това отношение, на първо място, жалбоподателите се позовават на съображение 322 от обжалваното решение, което разкривало основна промяна в естеството на контактите, доколкото в него се посочва, че от септември 2004 г. нататък участниците вече не са се стремили активно, както са правили преди тази дата, да сключат конкретно споразумение за бъдещи повишения на brutните цени.

482 Този довод на жалбоподателите не може да бъде приет. Наистина в съображение 322 от обжалваното решение се посочва, че след септември 2004 г. страните вече не са се стремели да сключат изрични споразумения, а по същество само са обменяли информация с цел ограничаване на конкуренцията. При все това, както правилно отбелязва Комисията, макар тази промяна да може да повлияе на квалификацията на разглежданото поведение като споразумение или съгласувана практика, тя не засяга „естеството“ на обменената информация, което съгласно съображение 322 от обжалваното решение е останало едно и също и е имало за цел да намали степента на стратегическа несигурност на участниците по отношение на бъдещите цени и увеличението на brutните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите за пускане на пазара на камиони, съответстващи на новите екологични стандарти.

483 На второ място, жалбоподателите се позовават на съображения 116 и 117 от обжалваното решение, отнасящи се до среща от 3 и 4 юли 2001 г. на служителите от по-ниско равнище в седалището, на която служителите от седалището на участниците са изразили загрижеността си относно обмена на информация на германско равнище, който според тях е отишъл твърде далеч, и са се споразумели в бъдеще да обменят само техническа информация, а не информация относно цените. Според жалбоподателите тези съображения доказват, че обменът на информация на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище не е от едно и също естество и не е имал една и съща цел.

484 В това отношение следва да се припомни, че при анализа на третото и петото основание Общият съд вече е констатирал, че обменът на информация на по-ниско равнище в седалището и на германско равнище допринася за осъществяването на общия план и че между тези две равнища на тайни контакти има фактически връзки, свързани по-специално с факта, че участниците в срещите на тези равнища са били служители на едни и същи предприятия, че провежданите на двете равнища срещи са се припокривали във времето, че са съществували контакти между служителите от по-ниско равнище в седалището и на германско равнище и че служителите от по-ниско равнище в седалището са били уведомявани за съдържанието на обсъжданията на германско равнище (вж. т. 224

и 228 по-горе). Освен това преписката доказва, че независимо от споразумението през 2001 г. между участниците на по-ниско равнище в седалището в бъдеще вече да не се обменя информация за цените (вж. т. 478 по-горе), такъв обмен е осъществен (вж. т. 229 по-горе). При това положение трябва да бъде отхвърлен изложеният в точка 483 по-горе довод на жалбоподателите. Във всички случаи следва да се вземе предвид фактът, че съгласно доказателствата, посочени в обжалваното решение и неоспорени от жалбоподателите, срещи на ръководните органи на участниците, провеждани до септември 2004 г., тоест успоредно със срещите на по-ниско равнище в седалището, очевидно са имали антиконкурентна цел, идентична на тази на контактите на германско равнище, провеждани и след 2004 г. и до преустановяване на нарушението през 2011 г.

485 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е констатирала в случая наличието на общ план.

– По извода, че нарушението е продължено

486 На първо място, следва да се констатира, че прекъсването през септември 2004 г. на тайните контакти на равнището на ръководните органи на участниците не е довело до прекъсване на тайните контакти на другите две равнища.

487 Така съгласно писменото доказателство, посочено в съображение 139 от обжалваното решение, на 11 ноември 2004 г. С, от седалището на [поверително], е изпратил писмо до служители на другите производители, които са служители от по-ниско равнище в седалището и на германско равнище, за да им представи две нови лица за контакт в седалището на [поверително], които отговарят за централното ценообразуване във връзка с продуктите в седалището на [поверително] в [поверително]. С иска от конкурентите да му посочат лицата за контакт в рамките на техните организации. Електронното писмо на С е изпратено по-специално до А и В, които са служители на Scania съответно от по-ниско равнище в седалището и на германско равнище. Също така, както е посочено в съображение 140 от обжалваното решение, от 2 декември 2004 г. конкурентите са обменяли на германско равнище информация относно планираните увеличения на цените за 2005 г. В рамките на този обмен на информация I, служител на Scania DE, предоставя следните сведения на К, който е организатор на този обмен на информация и е служител в германското дъщерно дружество на [поверително]: „[О]т март 2005 г. ще увеличим [цените на] всичките ни серии [поверително] с 1,5 %“. Следователно се оказва, че обсъжданията между участниците в картела на германско равнище са били със същото съдържание като обсъжданията между тях на равнище на ръководните органи и са били в същия дух.

488 На второ място, следва да се констатира, че изводите на Комисията в съображение 327 от обжалваното решение (вж. т. 457—461 по-горе) не са опорочени поради грешка. В този смисъл е безспорно, че срещите, провеждани на различните равнища, са се припокривали във времето. Освен това в рамките на третото основание Общият съд е заключил, че Комисията е доказала наличието на контакти между служителите от по-ниско равнище в седалището и на германско равнище и факта, че служителите от по-ниско равнище в седалището са били запознати със съдържанието на обсъжданията на германско равнище. Освен това в рамките на шестото основание Общият съд е заключил, че Комисията е доказала факта, че обменената на германско равнище информация относно цените произхожда от седалището на участниците и че служителите на германско равнище са съобщавали на седалището получената при обсъжданията между тях информация относно цените.

- 489 Въз основа на тези данни Общият съд заключава, че Комисията основателно е приела, че независимо от обстоятелството, че тайните контакти на равнище на ръководните органи са били прекъснати през септември 2004 г., един и същи картел (с едно и също съдържание и със същия обхват) е продължил да съществува след тази дата, с единствената разлика, че участвалите служители са били от различни организационни равнища в участващите предприятия, а не от равнището на ръководните органи.
- 490 Този извод не може да бъде оборен с доводите на жалбоподателите.
- 491 От една страна, жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е обяснила начина, по който се е осъществило „изместването“ на тайните контакти от равнището на ръководните органи към германското равнище. Те поддържат, че за да може да се счита, че с „изместването“ са продължили да се прилагат предходни практики, е трябвало да се въведе механизъм за контрол, за да се осигури приемственост. Те се позовават и на решение от 10 ноември 2017 г., Icar и др./Комисия (T-180/15, EU:T:2017:795, т. 223), в което Общият съд припомня, че когато за продължаването на действието на дадено споразумение или съгласувана практика се изискват специални позитивни мерки, Комисията не може да презумира, че картелът продължава да съществува, ако липсват доказателства за приемане на посочените мерки.
- 492 Тези доводи на жалбоподателите не може да бъдат приети. Всъщност от обжалваното решение е видно, че Комисията е използвала думите „изместване“ или „мигриране“ на обмена на информация от равнището на ръководните органи към германското равнище, за да укаже, че е настъпила промяна в равнището на служителите, участващи в тайните контакти, а не за да укаже каквото и да било прекъсване на съществуването на картела. Освен това в съображение 327 от обжалваното решение Комисията посочва фактическите обстоятелства, които доказват, че картелът е продължил да съществува след септември 2004 г. (вж. т. 458—460 по-горе), и с оглед на тези обстоятелства се оказва, че не се изисква никаква „специална позитивна мярка“ по смисъла на решение от 10 ноември 2017 г., Icar и др./Комисия (T-180/15, EU:T:2017:795, т. 223).
- 493 От друга страна, жалбоподателите упрекуват Комисията, че в обжалваното решение не е доказала, че служителите на Scania DE, участвали в срещите на германско равнище, са знаели, че обсъжданията между тях се явяват продължение на практиките, които са съществували на другите две равнища, или че служителите на Scania, участвали в срещите на по-ниско равнище в седалището, са знаели за срещите на равнището на ръководните органи.
- 494 Тези доводи на жалбоподателите се основават на тезата, че съзнанието за общия план трябва да се преценява на равнището на служителите на предприятието, а не на самото предприятие. Както вече бе констатирано обаче, тази теза е погрешна (вж. т. 474—478 по-горе).
- 495 Що се отнася до въпроса за съзнанието на равнището на предприятието Scania за това, че нарушението е продължено, въпреки „изместването“ на обмена на информация от равнището на ръководните органи към германското равнище, следва да се припомнят следните обстоятелства.

- 496 Първо, следва да се припомни важната роля на седалището на Scania при определянето на цените на нивото на националните дистрибутори на предприятието, а оттам и на нивото на Scania DE, което е притежавано на 100 % дъщерно дружество. Механизмът за определяне на цените в рамките на Scania е разгледан при анализа на шестото основание.
- 497 Второ, следва да се припомни, че доказателствата по преписката удостоверяват, че служителите в седалището на Scania (от по-ниско равнище в седалището) са били запознати със съдържанието на обсъжданията на германско равнище (вж. т. 418 по-горе). Не е правдоподобно ръководните органи на това предприятие да не са запознати с тях.
- 498 Трето, следва да се припомни, че доказателствата по преписката навеждат на мисълта, че служителите на Scania DE са обменяли на германско равнище информация, произхождаща от седалището на Scania (вж. т. 413, 437, 438 и 442 по-горе).
- 499 Тези три обстоятелства доказват, че независимо от факта, че контактите на равнището на ръководните органи са преустановени през септември 2004 г., предприятието Scania и неговото седалище са знаели, че същото нарушение е продължило след септември 2004 г., с единствената разлика, че служителите на равнището на ръководните органи вече не са участвали в тайните контакти. В това отношение е без значение изтъкнатото от жалбоподателите обстоятелство, че служителите на Scania DE не са знаели за съществуването на тайни контакти на равнището на ръководните органи.
- 500 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да се констатира, че изводът на Комисията, че в случая е налице единно продължено нарушение, не е опорочен поради грешка.

2) По подвеждането на Scania под отговорност за единното продължено нарушение

- 501 В съображение 332 от обжалваното решение Комисията посочва, че Scania е участвало пряко във всички релевантни аспекти на картела.
- 502 Освен това в съображение 333 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че макар Scania да произвежда и продава само тежкотоварни камиони, то е знаело или е трябвало да знае, че другите участници в картела са произвеждали и средни камиони и че тайните контакти се отнасят до тези два вида камиони (средни и тежкотоварни). Поради това Комисията констатира, че Scania е знаело или е трябвало да знае, че антиконкурентните практики засягат средните и тежкотоварните камиони.
- 503 По тези причини Комисията заключава в съображение 334 от обжалваното решение, че Scania е имало намерение да допринесе за нарушението и че е знаело или е трябвало да знае за него.
- 504 За да оспорят подвеждането на Scania под отговорност за единното продължено нарушение, жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е доказала наличието на необходимия „интелектуален елемент“. С други думи, я упрекуват, че в обжалваното решение не е доказала, че кумулативните критерии за интерес, знание и приемане на риска, установени в решение от 8 юли 1999 г., Комисия/Anic Partecipazioni (C-49/92 P, EU:C:1999:356, т. 87), са изпълнени в случая, що се отнася до представителите на Scania, участвали в трите равнища на контакти.

- 505 В това отношение е важно да се отбележи, че доколкото съзнанието за наличие на общ план трябва да се преценява на равнището на участващите предприятия, а не на техните служители (вж. т. 478 по-горе), по аналогичен начин факторите, определящи възможността за подвеждане под отговорност за единното продължено нарушение, неминуемо трябва да бъдат преценявани също на равнището на предприятието.
- 506 Освен това, що се отнася до факторите, определящи възможността за подвеждане на дадено предприятие под отговорност за единното продължено нарушение, от решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens (C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 43—45) следва, че ако разглежданото предприятие е участвало пряко във всички антиконкурентни действия, съставляващи единното продължено нарушение, Комисията е в правото си да търси от него отговорност за нарушението в неговата цялост, без да е длъжна да доказва изпълнението на критериите за интерес, знание и приемане на риска.
- 507 В случая може да се констатира, че съгласно посоченото в съображение 332 от обжалваното решение предприятието Scania е участвало пряко във всички релевантни аспекти на картела. Всъщност неговите служители са участвали в тайните контакти, осъществени на трите равнища. Предприятието Scania е обменило с конкурентите си информация относно цените и повишенията на brutните цени, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите, съответстващи на стандарти EURO 3—6. Scania е участвало активно в картела, организирано е срещи и е участвало в обмен на електронни писма (вж. съображение 332 от обжалваното решение).
- 508 Вярно е, че Scania не произвежда средни камиони. От преписката обаче е видно, че тайните контакти, в които са участвали служителите на Scania, са се отнасяли без разлика до средни камиони и до тежкотоварни камиони (вж. съображение 333 от обжалваното решение). Следователно Комисията основателно е подвела предприятието Scania под отговорност за единното продължено нарушение, отнасящо се и до средните камиони, доколкото това предприятие неминуемо е знаело за този аспект на картела.
- 509 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се заключи, че подвеждането на Scania под отговорност за единното продължено нарушение в неговата цялост не е опорочено поради грешка. Следователно трябва да бъдат отхвърлени твърденията по седмото основание.

4. По осмото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, както и на член 25 от Регламент № 1/2003, доколкото Комисията е наложила глоба за поведение, за което е изтекъл давностният срок, и във всички случаи не е взела предвид факта, че поведението не е продължено

- 510 На първо място, жалбоподателите поддържат, че за обосноваващите налагането на глоба деяния, извършени на равнището на ръководните органи, е изтекла погасителна давност съгласно член 25 от Регламент № 1/2003, тъй като срещите на посоченото равнище са били преустановени през септември 2004 г., а именно повече от пет години преди началото на разследването на Комисията. Жалбоподателите добавят, че при тези обстоятелства Комисията няма и правен интерес по смисъла на член 7 от Регламент № 1/2003 да приеме, че е налице нарушение, свързано с деяния на равнището на ръководните органи.

- 511 На второ място, жалбоподателите поддържат, че дори Общият съд да приеме, че разглежданите деяния съставляват единно продължено нарушение (което не е така), обжалваното решение трябва да бъде изменено, тъй като в него не са отчетени прекъсванията на твърдяното нарушение, що се отнася до равнището на ръководните органи. В този контекст жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение няма достатъчно доказателства за провеждането на срещи на равнище на ръководните органи през 1999 г.
- 512 Освен това жалбоподателите твърдят, че предвид липсата на доказателства за участието на Scania в срещите на равнище на ръководните органи през 1999 г. и 2002 г. в обжалваното решение погрешно се заключава, че Scania е участвало без прекъсване в срещите на ръководните органи между 17 януари 1997 г. и 24 септември 2004 г. Тя трябвало по-скоро да заключи, че тези срещи са били прекъснати поне що се отнася до Scania, между 3 септември 1998 г. и 3 февруари 2000 г. (17 месеца прекъсване) и между 20 ноември 2001 г. и 10 април 2003 г. (още 17 месеца прекъсване).
- 513 Жалбоподателите заключават, че обжалваното решение трябва да бъде отменено и че във всички случаи правомощието за налагане на глоба трябва да е погасено по давност за всяко нарушение, извършено преди 10 април 2003 г. При условията на евентуалност жалбоподателите поддържат, че правомощието за налагане на глоба трябва да е погасено по давност за всяко нарушение, извършено преди 3 февруари 2000 г. Освен това жалбоподателите поддържат, че във всеки случай при изчисляването на глоба, свързана с равнището на ръководните органи, трябва да се отчетат дългите периоди на по-ниска степен на интензивност на нарушението.
- 514 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 515 На първо място, колкото до довода на жалбоподателите относно погасителната давност, приложима за правомощието на Комисията за налагане на глоба, следва да се припомни, че съгласно член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 1/2003 във връзка с член 23, параграф 2, буква а) от същия регламент за предоставените на Комисията правомощия да налага глоби на предприятията за нарушения по-специално на член 101 ДФЕС се прилага петгодишен давностен срок. Член 25, параграф 2 от Регламент № 1/2003 предвижда, че в случай на продължени или повторни нарушения, давностният срок започва да тече в деня, в който нарушението е преустановено. Член 25, параграф 3 от Регламент № 1/2003 предвижда по-специално че всяко действие, предприето от Комисията с цел извършване на проучване или производство във връзка с нарушение, прекъсва давността за налагане на глоби.
- 516 В случая Комисията не е допуснала грешка, като е констатирала, че деянията на равнище на ръководните органи са част от единно продължено нарушение, преустановено на 18 януари 2011 г. Следователно петгодишният давностен срок започва да тече едва от последната дата, което означава, че в случая правомощието на Комисията да наложи глоба не е погасено по давност.
- 517 На второ място, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че няма доказателства за срещите на равнище на ръководните органи през 1999 г., следва да се отбележи следното.

- 518 Първо, следва да се отбележи, че в обжалваното решение са посочени достатъчно доказателства за провеждането на срещи на равнище на ръководните органи през 1998 г. и 2000 г. По-конкретно, в съображение 105 от обжалваното решение е посочено писмено доказателство за среща на равнище на ръководните органи, проведена на 3 септември 1998 г., на която представителите на участниците са обменили пазарни прогнози за 1999 г. Съгласно това писмено доказателство представител на седалището на Scania, N, е участвал в тази среща. Както следва от съображения 109—112 от обжалваното решение, през 2000 г. са били проведени сходни срещи, на които N от седалището на Scania също е участвал.
- 519 Второ, видно от представеното в съображение 106 от обжалваното решение писмено доказателство, следващата среща на равнище на ръководните органи след състоялата се на 3 септември 1998 г. (вж. т. 518 по-горе) е предвидена за януари 1999 г.
- 520 Трето, в съображение 106 от обжалваното решение Комисията се позовава на изявление на [поверително] в рамките на производство за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, съгласно което за периода от 1998 г. до 2001 г. поне веднъж годишно са били провеждани срещи между конкуренти. Съгласно това изявление участниците в тези срещи, които не са служители на равнището на ръководните органи, са обменяли информация по-специално относно бъдещите увеличения на цените. Установено е, че сред участниците в тези срещи е бил O, генерален директор на Scania DE.
- 521 Четвърто, следва да се припомни, подобно на Комисията, че срещите на равнище на ръководните органи са били част от единно продължено нарушение и че следователно всички срещи между конкурентите на каквото и да е организационно равнище е трябвало да бъдат взети предвид, за да се прецени дали нарушението е продължило през 1999 г.
- 522 Пето, следва също да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда, що се отнася по-специално до нарушение, продължаващо няколко години, фактът, че не е представено пряко доказателство за участието на дружество в това нарушение за определен период от време, не е пречка да се приеме, че участието е налице и по отношение на този период, когато тази констатация се основава на обективни и непротиворечиви улики, като в това отношение може да се вземе предвид липсата на публично разграничаване на това дружество (вж. решение от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, C-625/13 P, EU:C:2017:52, т. 111 и цитираната съдебна практика).
- 523 Предвид представените в точки 518—521 по-горе обстоятелства и цитираната в точка 522 по-горе съдебна практика следва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е констатирала, че в разглеждания случай единното нарушение не е било прекъсвано през 1999 г. и че Scania е участвало в посоченото нарушение и през тази година.
- 524 На трето място, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че участието на Scania в срещите на равнище на ръководните органи за 2002 г. не е доказано, следва да се констатира следното.
- 525 Първо, видно от съображение 119 от обжалваното решение, на M от седалището на Scania е изпратена покана за среща на равнище на ръководните органи, проведена на 7 февруари 2002 г.

- 526 Второ, видно от ръкописните бележки на представител на [поверително] от среща на равнище на ръководните органи от 27 и 28 юни 2002 г., посочени в съображение 123 от обжалваното решение, Scania е предоставило цифрови данни за продажбите за 2002 г. за няколко страни.
- 527 Трето, вътрешен за [поверително] доклад, в който се обобщава информацията, обменена на среща на равнище на ръководните органи от 18 септември 2002 г., посочен в съображение 126 от обжалваното решение, показва, че Scania е предоставило информация за повишенията на цените си за 2002 г. и за образувано срещу него в Обединеното кралство съдебно производство.
- 528 С оглед на представените в точки 525—527 по-горе доказателства следва да се заключи, че Комисията надлежно е доказала участието на Scania в срещи на равнище на ръководните органи за 2002 г.
- 529 Този извод не може да бъде оборен с клетвената декларация на М, представител на Scania на срещите на равнище на ръководните органи, съгласно която „по негови спомени“ той не е участвал в нито една такава среща през 2002 г. Това изявление е доста неясно и Общият съд не го намира за убедително. Освен това вече бе отбелязано, че документите, изготвени *in tempore non suspecto*, каквито са водените по време на среща ръкописни бележки, имат по-голяма доказателствена сила от документите, които не са от момента на настъпване на фактите, каквито са клетвените декларации.
- 530 На четвърто място, Общият съд отбелязва, че в бележка под линия 554 от жалбата жалбоподателите твърдят, че участието на Scania в някои срещи на равнище на ръководните органи, посочени в обжалваното решение, не е доказано. Става въпрос за срещите в Брюксел на 17 януари 1997 г. (съображение 98 от обжалваното решение) и 6 април 1998 г. (съображение 103), в Амстердам (Нидерландия) на 3 февруари 2000 г. (съображения 108—110) и в Айндховен (Нидерландия) на 6 септември 2000 г. (съображение 111). В подкрепа на това твърдение те се позовават на клетвената декларация на N, който твърди, че не си спомня да е участвал в тях.
- 531 Общият съд констатира, че в споменатите в точка 530 по-горе съображения от обжалваното решение са посочени писмени доказателства, удостоверяващи участието на Scania в разглежданите срещи. Що се отнася до съдържанието на клетвената декларация на N и до нейната доказателствена сила, Общият съд препраща към съображенията, съдържащи се в точка 529 по-горе. Общият съд заключава, че твърдението на жалбоподателите, изложено в точка 530 по-горе, е неоснователно.
- 532 С оглед на изложените по-горе съображения Общият съд заключава, че твърденията по настоящото основание трябва да бъдат отхвърлени, като същевременно уточнява, че изтъкнатите от жалбоподателите причини за изменение на обжалваното решение (вж. т. 511 и 513 по-горе) не са основателни, тъй като преписката пред Общия съд не разкрива никакво прекъсване на констатираното единно нарушение, нито наличието на периоди с по-малка степен на интензивност на това нарушение.

5. По деветото основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равно третиране, що се отнася до размера на глобата, и във всички случаи по необходимостта от намаляване на размера на глобата на основание член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003

- 533 Жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение трябва да бъде изменено, тъй като наложената глоба не е в съответствие с принципите на пропорционалност и равно третиране. Освен това и във всички случаи те приканват Общия съд, в рамките на правомощието му за пълен съдебен контрол, да замени със своя преценката на Комисията и да намали размера на глобата.
- 534 Съгласно начина, по който Общият съд тълкува употребата на глагола „изменям“, жалбоподателите го приканват да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, признато на съда на Съюза с член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС.
- 535 В това отношение следва да се припомни, че системата за съдебен контрол по отношение на решенията на Комисията относно производства по прилагане на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС се състои в контрол за законосъобразността на актовете на институциите, установен в член 263 ДФЕС, който в приложение на член 261 ДФЕС и по искане на жалбоподателите може да бъде допълнен с упражняването от Общия съд на правомощието за пълен съдебен контрол, що се отнася до санкциите, налагани в тази област от Комисията (вж. решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 536 Когато упражнява своето правомощие за пълен съдебен контрол, предвидено в член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, съдът на Съюза е оправомощен не само да извършва контрол за законност на санкцията, но и да замени със своята преценка за определянето на размера на тази санкция преценката на Комисията, която е издала акта, в който първоначално е определен посоченият размер (вж. решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 75 и цитираната съдебна практика).
- 537 В замяна на това обхватът на това правомощие за пълен съдебен контрол е строго ограничен до определянето на размера на глобата, за разлика от контрола за законосъобразност, предвиден в член 263 ДФЕС (вж. решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 76 и цитираната съдебна практика).
- 538 Следователно правомощието за пълен съдебен контрол, с което разполага Общият съд на основание член 31 от Регламент № 1/2003, се отнася само до преценката от негова страна на наложената от Комисията глоба, като е изключено всякакво изменение на съставните елементи на законосъобразно установеното от Комисията нарушение в разглежданото от Общия съд решение (решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 77).
- 539 За да определи размера на налаганата глоба, Общият съд следва сам да прецени обстоятелствата по случая и вида на разглежданото нарушение. Това предполага съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 да се вземе предвид за всяко санкционирано предприятие тежестта на разглежданото нарушение, както и неговата продължителност

при спазване по-специално на принципите на мотивиране, на пропорционалност, на индивидуализиране на санкциите и на равно третиране, без Общият съд да е обвързан от примерните правила, определени от Комисията в нейните насоки (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 89 и 90).

а) По нарушението на принципа на пропорционалност

- 540 На първо място, жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение не се оценява по пропорционален начин тежестта на нарушението, тъй като в него не се приема, че служителите на Scania DE не са могли да знаят, че получената от конкурентите информация може да има европейски обхват. Следователно, дори служителите на Scania DE да са искали да засегнат конкуренцията на географския пазар (Германия), за който са отговаряли (а това не било така), наложената с обжалваното решение глоба не била пропорционална на тежестта на планираното нарушение, доколкото тя отчита стойността на продажбите на равнището на ЕИП.
- 541 На второ място, жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение нарушава принципа на пропорционалност, тъй като, що се отнася до определянето на размера на глобата, не отчита факта, че естеството и интензитета на контактите между производителите на камиони са се променили през разгледания период, както било констатирано в съображение 322 от обжалваното решение.
- 542 На трето място, жалбоподателите отбелязват, че описаното в съображенията на обжалваното решение нарушение е с по-широк обхват от това, за което е наложена глоба в разпоредителната част на решението. В това отношение те правят сравнение между съображение 317 от обжалваното решение, в което е посочен обмен на чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация, с член 1 от разпоредителната част на това решение, в който не е посочен такъв обмен. Жалбоподателите считат, че това представяне има отражение върху изчисляването на размера на глобата и че следователно определената в обжалваното решение глоба не е пропорционална на нарушението, както Комисията претендира, че го описва.
- 543 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 544 Що се отнася до доводите на жалбоподателите, изложени в точка 540 по-горе, следва да се припомни, че при анализа на шестото основание Общият съд отхвърля твърдението на жалбоподателите, че служителите на Scania DE, участвали в обмена на информация на германско равнище, никога не са предполагали, че получената при този обмен информация се отнася до европейски цени или че може да намали несигурността относно европейската ценова стратегия на другите производители (вж. т. 415 по-горе). От това следва, че с изложените в точка 540 по-горе доводи не се доказва, че глобата е непропорционална.
- 545 Що се отнася до доводите на жалбоподателите, изложени в точка 541 по-горе, следва да се припомни, че в съображение 322 от обжалваното решение Комисията уточнява, че макар от септември 2004 г. участниците вече да не са се стремили активно, както са правили по-рано, да сключат конкретно споразумение за бъдещи общи увеличения на brutните цени или за конкретни дати за пускане на пазара на камионите, съответстващи на новите екологични стандарти, или за размера на разходите, които участниците ще прехвърлят върху

потребителите за тези камиони, те са продължили да се споразумяват, като обменят същия вид информация и преследват същата цел да ограничат конкуренцията чрез намаляване на степента на стратегическа несигурност между тях.

- 546 Следва също да се припомни констатацията на Общия съд, че макар настъпилата след септември 2004 г. промяна да може да повлияе на квалификацията на разглежданото поведение като споразумение или съгласувана практика, тя не засяга „естеството“ на обменената информация, което съгласно съображение 322 от обжалваното решение е останало едно и също (вж. т. 482 по-горе).
- 547 Съответно се оказва, че единствената разлика в поведението на участниците преди септември 2004 г. и след септември 2004 г. е в опитите, които са правили преди септември 2004 г., да сключат конкретни споразумения относно цените — опити, които са преустановени след тази дата. Както обаче правилно отбелязва Комисията, като се има предвид, от една страна, принципът, че съгласуваните практики могат да навредят на конкуренцията в същата степен като споразуменията, и от друга страна, фактът, че Комисията не е увеличила релеванния коефициент за тежест поради опитите на участниците да сключат споразумения относно цените, с доводите на жалбоподателите, изложени в точка 541 по-горе, не се доказва, че глобата не е пропорционална.
- 548 Що се отнася до доводите на жалбоподателите, изложени в точка 542 по-горе, следва да се припомни, че в съображение 317 от обжалваното решение Комисията посочва наличието на практики, които намаляват равнището на стратегическа несигурност между участниците по отношение на бъдещите цени, увеличението на brutните цени, както и времевия график и прехвърлянето на разходите за пускане на пазара на моделите камиони, съответстващи на екологичните стандарти. В съображение 317, букви а)–в) и както е видно от употребата на израза „[в] това отношение“, Комисията обяснява в какво се състоят горепосочените практики. В съображение 317, буква в) Комисията посочва споделянето на „друга чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация“.
- 549 В член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение Комисията посочва тайното споразумение относно цените и повишенията на brutните цени, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове.
- 550 От сравнението между съображение 317 и член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение следва, че между двете разпоредби няма разминаване, що се отнася до описанието на нарушението, тъй като посочването от Комисията на споделянето на „друга чувствителна от гледна точка на конкуренцията информация“ е само един пример за тайното споразумение относно цените и повишенията на brutните цени, както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове.
- 551 От гореизложените съображения следва, че с нито един от доводите на жалбоподателите не се доказва, че глобата е непропорционална.

б) По нарушението на принципа на равно третиране

- 552 Жалбоподателите изтъкват три довода в подкрепа на твърдението си, че размерът на наложената глоба нарушава принципа на равно третиране.

- 553 На първо място, жалбоподателите поддържат, че в текста на обжалваното решение се подчертава прекомерно ролята им в нарушението и в голяма степен се пренебрегва ролята на другите производители на камиони, като по този начин се изопачава действителността. Според жалбоподателите поради текста на обжалваното решение е невъзможно да се сравни ролята им в нарушението с тази на другите производители на камиони и поради тази невъзможност за сравнение редица оценки във връзка с равнището на глобата, направени от Комисията в обжалваното решение, нарушават принципа на равно третиране. Жалбоподателите се позовават на съображение 444 от обжалваното решение, в което Комисията стига до извода, че в случая не са налице отегчаващи или смекчаващи обстоятелства. Жалбоподателите се позовават и на съображение 432 от обжалваното решение, в което Комисията уточнява, че за да изчисли основния размер на наложената на Scania глоба, е възприела същия дял от стойността на продажбите му като дела от стойността на продажбите на страните по постигнатото с нея споразумение, възприет в решението за постигане на споразумение.
- 554 Жалбоподателите поддържат също, че обстоятелството, че в обжалваното решение се описва по-точно и целенасочено ролята им в разглежданото поведение спрямо даденото в решението за постигане на споразумение описание на ролята на другите конкуренти, ги поставя в по-неблагоприятно положение във връзка с предявяваните срещу тях искове за обезщетение за вреди.
- 555 На второ място, жалбоподателите поддържат, че с обжалваното решение се нарушава принципът на равно третиране, доколкото в него за всички производители се прилага един и същ метод за изчисляване на глобата, без да се отчита фактът, че техният пазарен дял на европейско равнище е по-нисък от този на другите производители, както и фактът, че разликата с лидерите на пазара е много голяма, по-специално в Германия.
- 556 Жалбоподателите поддържат също, че с обжалваното решение се нарушава принципът на равно третиране, тъй като в него не е взет предвид фактът, че служителите на Scania DE са имали пасивна роля или най-малкото че не са имали първостепенна роля в разглежданото поведение в сравнение с двамата големи производители на пазара.
- 557 На трето място, жалбоподателите твърдят, че с обжалваното решение се нарушава принципът на равно третиране, доколкото следваният от Комисията метод за определяне на размера на наложената на жалбоподателите глоба е същият като приложения за другите производители на камиони, въпреки че за разлика от последните жалбоподателите не произвеждат средни камиони.
- 558 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 559 Преди да бъде разгледан всеки от посочените по-горе доводи, следва да се припомни, че принципът на равно третиране е общ принцип на правото на Съюза, закрепен в членове 20 и 21 от Хартата. Съгласно постоянната съдебна практика този принцип изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано (решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, С-439/11 Р, ЕУ:С:2013:513, т. 132 и от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия, С-618/13 Р, ЕУ:С:2017:48, т. 38). Освен това, видно отново от постоянната практика на Съда, при определянето на размера на глобата не бива чрез прилагане на различни методи за изчисляване да се създава дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или съгласувана практика,

противоречаща на член 101, параграф 1 ДФЕС (решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, С-439/11 Р, ЕУ:С:2013:513, т. 133, от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, С-580/12 Р, ЕУ:С:2014:2363, т. 62 и от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия, С-618/13 Р, ЕУ:С:2017:48, т. 38).

- 560 Що се отнася до довода на жалбоподателите, изложен в точка 553 по-горе, първо, следва да се припомни, подобно на Комисията, че по силата на член 296 ДФЕС тази институция е длъжна да мотивира надлежно обжалваното решение, както и е направила. Доколкото Scania е единственият адресат на обжалваното решение, е нормално преценката да се съсредоточи върху ролята му в картела. За другите участници в картела вече е било прието решението за постигане на споразумение, в което е установена отговорността им за ролята им в картела.
- 561 Второ, следва да се отбележи, че противно на твърдението на жалбоподателите, в текста на обжалваното решение не „се пренебрегва“ ролята на другите производители на камиони в картела. Тяхното поведение ясно личи от хронологията на събитията, описана в точка 6.2 от обжалваното решение, в която подробно се обясняват естеството и съдържанието на контактите, както и участниците в тях. Оттук следва, че не е основателно твърдението на жалбоподателите, че е невъзможно да се сравни ролята им в картела с тази на другите участници.
- 562 Трето, въз основа на обжалваното решение и на предоставената му преписка Общият съд констатира, че ролята на Scania в картела не е била различна от тази на другите участници и че жалбоподателите не са изтъкнали никакви доводи и не са представили никакви доказателства в подкрепа на противното. Освен това, както правилно отбелязва Комисията, всеки от факторите, взети предвид, за да се определи при изчисляването на основния размер на глобата тежестта на нарушението и „входната такса“, а именно естеството на нарушението, общия пазарен дял на участващите предприятия, географският обхват на нарушението и неговото извършване, е прилаган по един и същи начин за Scania и за другите участници.
- 563 С оглед на изложените по-горе съображения Общият съд заключава, че Комисията не е допуснала грешка в решението си да възприеме същия дял от стойността на продажбите на Scania като възприетия за другите производители и да приложи същия коефициент за тежест (17 %) и същата „входна такса“ (17 %) като приложените за останалите производители в решението за постигане на споразумение.
- 564 Следователно изложението в точка 553 по-горе довод трябва да бъде отхвърлен.
- 565 Що се отнася до довода, изложен в точка 554 по-горе, следва да се отбележи, че в съответствие с изискванията във връзка със задължението на Комисията за мотивиране в обжалваното решение е представено подробно неправомерното поведение на Scania, тъй като то е единственият адресат на посоченото решение, доколкото не е признало отговорността си за картела, за разлика от другите участници, които са подали официално заявление за постигане на споразумение. От това следва, че жалбоподателите не се намират в същото положение като страните по постигнатото с Комисията споразумение и следователно доводът им, изложен в точка 554 по-горе, не доказва нарушение на принципа на равно третиране.

- 566 Що се отнася до довода на жалбоподателите, изложен в точка 555 по-горе, следва да се отбележи, че както в обжалваното решение, така и в решението за постигане на споразумение, при определянето на глобите Комисията се позовава по-специално на стойността на продажбите на стоки, с които е свързано нарушението, извършени от участващите предприятия в ЕИП, в съответствие впрочем с нейните Насоки относно метода за определяне на глобите. Всъщност в точка 6 от тези насоки Комисията пояснява, че се счита, че комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано нарушението, и продължителността на нарушението осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението.
- 567 В настоящия случай Общият съд няма основание да поставя под въпрос избора на Комисията да се позове, що се отнася до всички участващи предприятия, на стойността на продажбите на стоки, с които е свързано нарушението, извършени от тях в ЕИП. Става въпрос за избор, който е разумен с оглед отразяване на относителната тежест на всяко участвало в нарушението предприятие и който се отнася до всички участващи в картела предприятия, а не само до Scania.
- 568 Освен това Съдът е потвърдил, че правото на Съюза не съдържа принцип с общо приложение, съгласно който санкцията трябва да бъде пропорционална на значимостта на предприятието на пазара на стоките, които са предмет на нарушението (решение от 18 май 2006 г., Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, С-397/03 Р, ЕУ:С:2006:328, т. 101).
- 569 Въз основа на тези съображения трябва да се заключи, че с изложения в точка 555 по-горе довод на жалбоподателите не се доказва, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, и че този довод трябва да бъде отхвърлен.
- 570 Що се отнася до довода на жалбоподателите, изложен в точка 556 по-горе, той трябва да бъде отхвърлен, доколкото от преписката не следва, че служителите на Scania DE са имали пасивна или второстепенна роля в установеното в настоящия случай нарушение. Поради това размерът на глобата не следва да се намалява на това основание.
- 571 Що се отнася до довода на жалбоподателите, изложен в точка 557 по-горе, трябва да се отбележи, че както следва от съображение 429 от обжалваното решение, за да изчисли размера на наложената на жалбоподателите глоба, Комисията е взела предвид стойността на продажбите им на тежкотоварни камиони в ЕИП, противно на това, което е направила при изчисляването на размера на глобите, наложени на страните по постигнатото с нея споразумение, в решението за постигане на споразумение, в което тя е взела предвид стойността на продажбите на средни и тежкотоварни камиони в ЕИП (съображение 109 от решението за постигане на споразумение). От това следва, че оплакването на жалбоподателите, че Комисията не е взела предвид факта, че Scania не произвежда средни камиони, е неоснователно.
- 572 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се заключи, че с нито един от доводите на жалбоподателите относно нарушението на принципа на равно третиране не се доказва, че глобата трябва да бъде намалена.

в) По размера на глобата

- 573 Следва да се отбележи, че с оглед на правомощието за пълен съдебен контрол, с което разполага Общият съд по отношение на глобите за нарушение на правилата в областта на конкуренцията, нищо в оплакванията, доводите и фактическите и правните обстоятелства, изтъкнати от жалбоподателите в рамките на всички разгледани по-горе основания, не позволява да се заключи, че размерът на наложената с обжалваното решение глоба трябва да бъде изменен.

IV. По съдебните разноски

- 574 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 575 След като жалбоподателите са загубили делото, следва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Комисията, в съответствие с искането на същата.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав),

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Scania AB, Scania CV AB и Scania Deutschland GmbH понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

Papavas

Корнезов

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 февруари 2022 година.

Подписи

Съдържание

I.	Обстоятелствата по спора	2
A.	Административното производство, в което е прието обжалваното решение	2
B.	Обжалваното решение	4
1.	Структура на пазара на камиони и механизъм за ценообразуване в промишления сектор на камионите	4
a)	Структура на пазара на камиони	4
b)	Механизъм за ценообразуване в промишления сектор на камионите	4
в)	Механизъм за ценообразуване в рамките на Scania	5
г)	По отражението на увеличенията на цените на европейско равнище върху цените на национално равнище	6
2.	Тайни контакти между Scania и страните по постигнатото с Комисията споразумение	7
3.	Прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП	8
a)	Споразумения и съгласувани практики	8
b)	Ограничаване на конкуренцията	9
в)	Единно продължено нарушение	9
г)	Географски обхват на нарушението	10
4.	Адресати	10
5.	Изчисляване на размера на глобата	10
a)	Основен размер на глобата	11
b)	Окончателен размер на глобата	11
6.	Разпоредителна част на обжалваното решение	12
II.	Производството и исканията на страните	12
III.	От правна страна	14
A.	По изключването на някои данни от общедостъпната информация	14
B.	По същество	15

1. По първото основание: нарушение на правото на защита, на принципа на добра администрация и на презумпцията за невиновност	15
2. По второто основание: нарушение на член 48, параграф 2 от Хартата и на член 27, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003	30
3. По третото, четвъртото, петото, шестото и седмото основание, доколкото се отнасят до извода на Комисията за наличие на единно продължено нарушение и до подвеждането на Scania под отговорност за него	34
а) Предварителни бележки	34
1) По понятието за единно продължено нарушение	34
2) По доказателствената тежест и степента на доказване	36
3) Обжалваното решение	37
4) По довода на жалбоподателите, че понятието за единно продължено нарушение предполага Комисията да установи наличието на няколко явно свързани помежду си нарушения	37
б) По третото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото е прието, че обменът на информация на по-ниско равнище в седалището съставлява нарушение на тези разпоредби	39
1) Обжалваното решение	39
2) По първото оплакване	40
3) По второто оплакване	43
в) По четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране и неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че жалбоподателите са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове	45
1) По първата част от четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране	45
2) По втората част от четвъртото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията приела, че жалбоподателите са сключили споразумение или са участвали в съгласувана практика относно времевия график за въвеждане на пазара на технологии за емисии на вредни газове	48
3) По третата част от четвъртото основание: обменът на информация относно времевия график за въвеждане на технологии за емисии на вредни газове не съставлявал нарушение с оглед на целта	53

г) По петото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е квалифицирала като нарушение „с оглед на целта“ обмена на информация при контактите на германско равнище	55
1) Предварителни бележки	55
2) По съдържанието на обменената информация	59
i) По предвижданите промени на brutните цени и brutните ценови листи и по времевия график за тези промени, разгледани в съображение 238, буква а) от обжалваното решение	59
– По довода на жалбоподателите относно това дали при контактите на германско равнище е обменена информация за текущи или бъдещи цени	59
– По довода на жалбоподателите, че brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, са били общественодостъпни	63
– По довода на жалбоподателите, че brutните цени, за които е обменена информация на германско равнище, нямат информационна стойност за действително прилаганите при пазарните сделки цени	65
ii) По предвижданите промени в нетните цени и предоставяните на клиентите отстъпки, разгледани в съображение 238, буква а) от обжалваното решение	65
iii) По прехвърлянето на разходите за въвеждане на технологиите за емисии на вредни газове за средни и тежкотоварни камиони, изисквани от стандартите EURO 3—6, разгледано в съображение 238, буква б) от обжалваното решение	66
iv) По обмена на друга чувствителна търговска информация, разгледан в съображение 238, буква в) от обжалваното решение	67
3) По целта на обмена на информация на германско равнище	68
4) По контекста на обмена на информация на германско равнище	70
д) По шестото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че географският обхват на нарушението на германско равнище включва цялата територия на ЕИП	73
1) По географския обхват на получената от Scania DE информация	74
2) По географския обхват на предоставената от Scania DE информация	78

е) По седмото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Комисията е приела, че установеното поведение съставлява единно продължено нарушение и че жалбоподателите носят отговорност в това отношение	82
1) По наличието на единно продължено нарушение в случая	82
i) Предварителни бележки	82
ii) Обжалваното решение	83
iii) Преценка	85
– По съвместната преценка на трите равнища на контакти	86
– По естеството на обменената в рамките на трите равнища на контакти информация	88
– По извода, че нарушението е продължено	89
2) По подвеждането на Scania под отговорност за единното продължено нарушение	91
4. По осмото основание: неправилно прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, както и на член 25 от Регламент № 1/2003, доколкото Комисията е наложила глоба за поведение, за което е изтекъл давностният срок, и във всички случаи не е взела предвид факта, че поведението не е продължено	92
5. По деветото основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равно третиране, що се отнася до размера на глобата, и във всички случаи по необходимостта от намаляване на размера на глобата на основание член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003	96
a) По нарушението на принципа на пропорционалност	97
б) По нарушението на принципа на равно третиране	98
в) По размера на глобата	102
IV. По съдебните разноски	102